

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

جوڭگو مۇسۇلمانلىرى

المسلم الصينى

3

1984

مەملىكەتلىك سىياسى مەسلىھەت كېڭىشىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ياك جىڭرېن ئىسلام دۇنيا ئىتتىپاقى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ ئەزالىرى بىلەن كۆرۈشمەكتە.

مەملىكەتلىك سىياسى مەسلىھەت كېڭىشىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، جۇڭگو ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ پەخرى مۇدىرى بۇرھان شەھىدى ئىسلام دۇنيا ئىتتىپاقى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ ئەزالىرى بىلەن كۆرۈشمەكتە.

گوۋۇيۈەن دىنى ئىشلار ئىدارىسىنىڭ باشلىقى رېن ۋۇجۇ ئىسلام دۇنيا ئىتتىپاقى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ ئەزالىرىغا زىياپەت بەردى.

مەملىكەتلىك سىياسى مەسلىھەت كېڭىشىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ياك جىڭرېن بېنگال مۇسۇلمانلىرى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ ئەزالىرى بىلەن كۆرۈشمەكتە.
(تۆۋەندىن سول تەرەپتىكىسى)

مەملىكەتلىك سىياسى مەسلىھەت كېڭىشىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ياك جىڭرېن بېنگال مۇسۇلمانلىرى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ باشلىقى سىدىق بىلەن سەمىمى قول ئېلىشىپ كۆرۈشمەكتە.
(تۆۋەندىن ئوڭ تەرەپتىكىسى)

مۇندەرىجە

- پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى (1)..... ما جاۋچۇن (2)
- جۇڭگو ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى، ئىسلام دىنى ئىنستىتۇتىنىڭ پەخرى مۇدىرى ئابدۇرەھىم ماسۇڭنىڭ ئاخۇنۇمنىڭ رادىيو نۇتقى..... (26)
- ھىجرىيە كاللىندارى توغرىسىدا بىرقانچە مەسىلە..... چىن جىنخۇي (28)
- نيۇجىي مەسچىدىنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇش..... شى كۈنبن (35)
- ئىسلام دىنىنىڭ نىكا توغرىسىدىكى ئەھكاملىرىنى قىسقىچە چۈشەندۈرۈش..... لى فۇخې (40)
- ”جەننەت ئاناڭلارنىڭ ئايىغى ئاستىدۇر“..... ليۇ جېن (46)
- ناماز توغرىسىدا قىسقىچە ساۋات..... چىن گۇڭيۇەن (49)
- شەندۇڭ ئۆلكىسى مۇسۇلمانلىرىنىڭ چامباشچىلىق پائالىيىتى توغرىسىدا..... ياك جەنشەن (53)
- ئۈمىت ۋە تەكلىپ..... باۋ جىەنخاڭ (63)
- بېيجىڭ نيۇجىي مەسچىدىدىكى ئابدە شىپىڭى (مۇقاۋىدا)

پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى (1)

ما جاۋچۇن

مىلادى 6- ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى، 7- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا، ئەرەپ يېرىم ئارىلىدا ئېغىر ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي كىرىزىس يۈز بېرىپ، كەينى-كەينىدىن كۆرۈلگەن ئىچكى ئەنسىزلىك ۋە تاشقى تاجاۋۇزچىلىق ئارقىسىدا، تۈرلۈك دىنىي ئىدىيىلەر چىرىشىپ كەتكەن ئىدى. ئەرەپ مىللىتى ئۇزاق ۋاقىت داۋام قىلغان زۇلمەت ئىچىدە گاڭگىراپ قېلىۋاتقان چاغلاردا، مەككىدىكى ھاشىم جەمەتىدىكى بىر ئائىلىدە بىر ئوغۇل بالا دۇنياغا كەلدى. ئۇ ھازىر دۇنيادا يۈز مىليونلىغان كىشى ئېتىقات قىلىۋاتقان ئىسلام دىنىنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئىدى. ئۇنىڭ قانداقسىگە بىر نامرات، يېتىم بالىدىن ئۆسۈپ ئىنسانىيەتكە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن ئۇلۇغ ئەرباب بولۇپ يېتىلگەنلىكى، تارىختا قانداق ئورۇن تۇتىدىغانلىقى ئىسلام دىنىغا كۆڭۈل بۆلىدىغان ھەر بىر ئادەمنىڭ ئوبدان چۈشىنىشى، دۇنيا تارىخىنى تەتقىق قىلغۇچى ھەر بىر ئالىمنىڭ توغرا مۇئامىلە قىلىشى زۆرۈر بولغان زور مەسىلە.

پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى ئىش-پائالىيەتلىرىنى ئۇ ۋاپات بولۇپ ئۇزاق ئۆتمەي بەزىلەر خاتىرىلەشكە كىرىشكەن بولسىمۇ، لېكىن ئەڭ بۇرۇنقى خاتىرىلەر يوقاپ كەتكەن؛ كېيىنكى چاغلاردا ئەنئەنىۋى قوللانما بولۇپ قالغان بىر ئاساسلىق خاتىرە ئىبنى ھىسام (مىلادىنىڭ 833-يىلى ۋاپات بولغان) يازغان «رەسۇلۇلانىڭ تەرجىمىھالى» بولۇپ، بۇنىڭدىكى ماتىرىياللار ئاساسەن ئىبنى ئىسھاق (مىلادىنىڭ 767-يىلى ۋاپات بولغان) يازغان «ئاللانىڭ ئەلچىسىنىڭ تەرجىمىھالى» دىن ئېلىنغان. ئەل ۋاقتى (مىلادىنىڭ 822-يىلى ۋاپات بولغان) ھەدىسكە ئاساسەن، ئىسلام دىنىنىڭ دەسلەپكى چاغلىرىدىكى غازاتلار ۋە ئىسلام ئېچىش ھەرىكەتلىرى خاتىرىلەنگەن «ئۇرۇش تارىخى» نى يازغان. ۋاقتىدىكى كاتتۇى ئىبنى سەئىد (مىلادىنىڭ 845-يىلى ۋاپات بولغان) 15 جىلدلىق «رەسۇلۇللا ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ تەرجىمىھالى» دىگەن كىتابىنى تۈزۈپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ، ئۇنىڭ ساھابىلىرى ۋە تابىئىلار (ساھابىلارنىڭ سۆھبىتىدە بولغانلار) نىڭ تەرجىمىھالىنى يېزىپ چىققان. ئىبنى جەرىر تەبەرى (838-923) يازغان «رەسۇلۇللا ۋە پادىشاھلارنىڭ تارىخى» ئەزەپلەرنىڭ تۇنجى مۇكەممەل دۇنيا تارىخى بولۇپ، ئۇنىڭدا ئالەم بىنا بولغاندىن تارتىپ مىلادىنىڭ 915-يىلىغىچە بولغان ئىشلار يېزىلغان، بۇ كىتاب پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالىنى ۋە ئىسلام دىنىنىڭ دەسلەپكى تەرەققىيات تارىخىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. يۇقۇرىدا تىلغا ئېلىنغان تارىخىي كىتابلار كېيىنكى چاغلاردا ئىسلام تارىخىنى ئاساس قىلىدىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پائالىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىشتا پايدىلىنىدىغان مۇھىم ماتىرىيال بولۇپ قالغان. لېكىن، بۇ ئەسەرلەر 8-، 9- ئەسىرلەردە يەنى پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇپ 100 نەچچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن يېزىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا قۇرئان كېرىم بىلەن ھەدىس شېرىپ

ئىپتىدائى ماتىرىيال بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. بىراق، ھەدىسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات چاغدا خاتىرىلەنگەن بولماستىن، بەلكى كېيىن ئۆتكەن نۇرغۇن مۇھەددىسلار (ھەدىس ئالىملىرى) تەرىپىدىن توپلانغان ۋە دەلىللەنگەن. قۇرئان كېرىملا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايات ۋاقتى-دىكى ئىش - پائالىيەتلىرىگە دائىر شەك - شۈبھىسىز ھۆججەت ھىساپلىنىدۇ. قۇرئان كېرىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز ئاغزى بىلەن يەتكۈزگەن، شۇ چاغدىكى كىشىلەر تەرىپىدىن خاتىرىلىۋېلىنغان "ئاللانىڭ سۆزى" بولۇپ، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنىغا دەۋەت قىلغان 23 يىل ئىچىدىكى ئىش - پائالىيەتلىرى بىلەن ئالاقىداردۇر. قۇرئان كېرىم ۋە باشقا ھۆججەتلەر تەمىن ئەتكەن چەكلىك پاكىتلاردىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنىغا دەۋەت قىلغانلىغىغا دائىر ئىش - پائالىيەتلىرى توغرىسىدا ئاساسىي يىپ ئۇچىغا ئىگە بولالايمىز.

قۇرئان كېرىمدىن شۇنى كۆرۈشكە بولىدۇكى، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئاساسەن "ئاللاننىڭ ئەلچىسى" ۋە "ئاخىرقى پەيغەمبەر" سالاھىيىتى بىلەن ئوتتۇرىغا چىققان تەقۋىدار زاتتۇر، ئۇ ئادەتتىن تاشقىرى خىسلەتكە ئىگە ئەمەس ئىدى، ئۇ ئىلگىرىكى پەيغەمبەرلەرنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى جەملەپ، بەرھەق ئاللاتائالا تاپشۇرغان "ئاگاھلاندىرۇش" ۋە "بىشارەت بېرىش" ۋەزىپىسىنى سادىقلىق بىلەن ئىجرا قىلغان. بىز قۇرئان كېرىمنىڭ مەزمۇنىنى تەھلىل قىلىدىغان بولساق، ئۇنىڭ دىنىغا دەۋەت قىلىشتا دىنىي ئىسلاھات بىلەن ئىجتىمائىي ئىسلاھاتنى بىرلەشتۈرگەنلىكىنى كۆرىمىز. مەككە دەۋرىدە، "بىر ئاللاغلا ئىشىنىش" نى مەركەز قىلغان دىنىي ئىتتىپاقنى تەشۋىق قىلىشنى ئاساس قىلغان؛ مەدىنە دەۋرىدە، قانۇن - تۈزۈم ئورنىتىشنى ئاساس قىلغان. دىنىغا دەۋەت قىلىش ئىشىنىڭ تەرەققى قىلىشىغا ئەگىشىپ، ئۇ سىياسى ۋە ئىجتىمائىي ئىسلاھاتقا بارغانسېرى كۆپرەك ئەھمىيەت بەرگەن، ئۇ شۇ چاغدىكى ئىجتىمائىي شارائىتتا دىنىي ئىتتىپاق بىرلىكى بولمىسا، سىياسى بىرلىكنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ئوبدان بىلگەچكە، بۇ ئىسلاھاتلارنى "بىر ئاللاغلا ئىشىنىش" تىن ئىبارەت يېتەكچى ئىدىيە ئاستىدا ئېلىپ بارغان. شۇنىڭدەك ھايات چېغىدا ئىسلام دىنىنى بەرپا قىلىش ۋە ئەرەپ يېرىم ئارىلىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئىشىنى ئورۇنلاپ، ئۆزىنىڭ ھەقىقىي بىلىمگە ئىگە ۋە ۋاقىتقا ھەم شارائىتقا يارىشا ئىش تۇتۇشقا ماھىر دىنىي ئالىم ھەم سىياسىيون ئىكەنلىكىنى نامايەن قىلغان. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ ئاساسەن، دىنىي ئالىم بولۇپ، بىر ئاللاغا ئىتتىپاق قىلىدىغان دىنىي باشتىن - ئاخىر تەرغىپ قىلغان. ئەينى چاغدىكى ئەرەپ جەمئىيىتىدە، پەقەت دىنلا ئەرەپلەر دۆلىتىنى بىرلىككە كەلتۈرەلەيتتى، سىياسىي ئۇقۇم بولسا ئۇلارغا زادىلا تونۇش ئەمەس ئىدى. دىن كۆرۈنۈشتە ۋە تەشكىلىي جەھەتتە سىياسىي تۈس ئالغان بولسىمۇ، لېكىن يېتەكچى ئىدىيە جەھەتتە ئۇ يەنىلا دىن ئىدى.

پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنىغا دەۋەت قىلىش ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتىنىڭ تېز، تەسىرىنىڭ چوڭقۇر بولۇشى ئوتتۇرا ئەسىردىكى غەرب دىنىي ئالىملىرىنىڭ ئالاقىزادە بولۇشى ۋە تۆھمەت قىلىشىغا سەۋەپ بولدى. ئۇلار مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنى بىدئەتچىلىكنى تارقاقچۇچى ۋە سىياسىي قارانسىيەت ئادەم دىيىشتى. ھازىرقى زامان تارىخشۇناسلىرى بارا - بارا شۇنى تونۇپ يەتتىكى، بۇنداق ئۇلۇغ ھەم تەسىرى چوڭقۇر بولغان ھەرىكەتنى سىياسىي قارانسىيەتلەرنىڭ ياكى دىن سودايللىرىنىڭ قوزغىيالىشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس؛ سىياسىي ياكى دىنىي يول بىلەن

شەخسى مەقسىدىگە يەتمەكچى بولغان ئادەم بىر مەھەل غەربىنى ئىشقا ئاشۇرغان تەقدىردىمۇ، تارىخنىڭ سىنىغىدىن ئۆتەلمەيدۇ. ئەمما زور تارىخىي ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئالغان، پۈتۈن ئەس-يادى بىلەن ئىنسانلار جەمىيىتى ئۈچۈن تۆھپە قوشماقچى بولغان، ئىسلام دىنىنىڭ "ئاخىرقى پەيغەمبىرى" ۋە "ئاللاننىڭ ئەلچىسى" بولغان پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام شۇنىڭدەك ئۇ دەۋەت قىلغان ئىسلام دىنى تارىختا غايەت زور رول ئويناپ، ئىنسانلار مەدەنىيىتىنىڭ تەرەققى-ياتى ئۈچۈن كارامەت تۆھپىلەرنى قوشتى. ئىسلام دىنى 1 مىڭ 400 يىللىق سىناقتىن ئۆتۈپ، بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، پۈتۈن دۇنياغا تارقالغان، ھەرقايسى مەملىكەتلەر خەلقىدىن 800 مىليوندىن ئارتۇق كىشى ئېتىقات قىلىدىغان دىنغا ئايلاندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ ئېتىقاتچىلىرى بارغانسېرى كۆپىيىۋاتىدۇ. بۇ ئەھۋال تارىخشۇناسلارنىڭ چوڭقۇر ئويلىنىشىغا ۋە ئىزدىنىشىگە ئەرزىيدۇ. بىز بۇ يەردە، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنغا دەۋەت قىلىش پائالىيەتلىرىنى قۇرئان كېرىمنىڭ مەزمۇنى بويىچە "مەككە دەۋرى"، "مەدىنە دەۋرى" دىگەن دەۋرلەرگە ئايرىپ، قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتىمىز ھەمدە ئۇنىڭ تارىخىي ئورنىغا ئوبىيكتىپ باھا بېرىپ ئۆتىمىز.

مەككە دەۋرى (570 - 610 - 622)

1 - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇنياغا كېلىشى

پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام مىلادىنىڭ 570-يىلى مەككىدە دۇنياغا كەلدى. ئۇ مەنسۇپ بولغان ھاشىم جەمەتى مەككىدىكى قۇرەيش قەبىلىسى ئىچىدە مەشھۇر ئەمما ھۆكۈمران ئورۇندا بولمىغان جەمەت ئىدى. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام دۇنياغا كېلىشتىن ئاۋال دادىسى ئابدۇللا سودا-تىجارەت قىلىش ئۈچۈن سۈرىيگە بېرىپ، قايتىش سەپىرىدە مەدىنىدە ۋاپات بولدى، پەيغەمبىرىمىز ئانىسىنىڭ قوسىغىدا قالدى. ئەرەپلەرنىڭ ئەنئەنىۋى ئات قويۇش ئادىتى بويىچە ئۇنىڭ تولۇق ئىسمى ئەبۇلقاسم مۇھەممەت ئىبنى ئابدۇللا ئىبنى ئابدۇلمۇتتەلىب ئىبنى ھاشىم بولۇپ، ئادەتتە مۇھەممەت (مەدھىيەلەنگۈچى) دەپ ئاتىلىدۇ. قۇرئان كېرىم (61 - سۈرە، 6 - ئايەت) دە ئۇ ئەھمەت (مەدھىيەلەشكە ئەرزىگۈچى) دىگەن ئىسىم بىلەن ئاتالغان. ئۇنىڭ جەمەتدىكىلەر بەزىدە ئۇنى ئەمىن (سادىق - ئىشەنچلىك كىشى) دەپ ئاتاشقان.

پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام دۇنياغا كۆز ئاچقان يىلى يەمەنگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان ھەبەش پادىشاسى ئەبىرەھە "پىلچىلەر قوشۇنى" نى باشلاپ مەككىگە تاجاۋۇز قىلىپ مەقسىدىگە يېتەلمىگەچكە، بۇ يىل "پىل يىلى" دەپ ئاتالغان. قۇرئان كېرىمنىڭ 105 - سۈرىسىدە بۇ ۋەقە تىلغا ئېلىنغان. بۇ ۋەقە داۋامىدا، خىرىستىيان دىنى تاجاۋۇزچىلار ئۈچۈن خىزمەت قىلىپ، ئەرەپلەرنىڭ قەلبىدە چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغان. بۇ ۋەقە ئەرەپلەرگە سىرتىنىڭ تاجاۋۇزغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن ئەرەپ قەبىلىلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ، بىرلىككە كەلگەن مىللى دۆلەت قۇرۇش كېرەك-لىكىنى تونۇتقان. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئاشۇنداق تارىخىي شارائىتتا دۇنياغا كەلگەن.

2. ياشلىق - ئۆسمۈرلۈك دەۋرى

ئەرەپ ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ئادىتى بويىچە، بالىلار سەھرادىن تېپىپ كېلىنگەن ئىنىگانغا ئەمگۈ-زۈلەتتى. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام دۇنياغا كەلگەندىن كېيىن، ئانىسى ئامىنە ئۇنى بەنى سەئىد قەبىلىسىدىن بولغان ھەلىمىگە بېقىشقا بەرگەن. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام 6 ياشقا كىرگەندە ئانىسى قازا تېپىپ، بوۋىسى ئابدۇلمۇتتەلىبىنىڭ يېنىدا قالغان؛ ئىككى يىلدىن كېيىن ئابدۇل-مۇتتەلىبمۇ ۋاپات بولغان، ئابدۇلمۇتتەلىب ۋاپات بولۇش ئالدىدا ئۇنى تاغىسى ئەبۇتالىبقا تاپشۇرغان. تاغىسى مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنى بەك ياخشى كۆرەتتى. بۇ چاغدا ئەرەپ جەمىيىتى "نادانلىق دەۋرى" دە تۇراتتى، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام بالىلىق چېغىدا ئوقۇشىز قالغانلىقى ئۈچۈن خەت يازالمىتتى، كىتاپ ئوقۇيالمايتتى. ئۇ بالىلىق چاغلىرىدا پادا باققان. بەزىلەر ئۇنىڭدىن سەن پادا باققانمۇ دەپ سورىغاندا، ئۇ "ھەئە! مەن دائىم مەككىلىكنىڭ قوينى بېقىپ، ئاز-تولا پۇل تاپاتتىم" ① دېگەن. ئۇ يەنە "قوي بېقىپ باقمىغان كىشىنى ئالاتائالا پەيغەمبەر قىلمايدۇ" ② دېگەن.

مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام 12 ياشقا كىرگەندە، تاغىسى ئەبۇتالىب بىلەن بىرگە سۈرىيىگە تىجارەتكە باردى. راۋايەت قىلىنىشىچە، ئۇلار بۇ قېتىملىق سەپىرىدە، خىرىستىيان راھىبى بەھرا بىلەن ئۇچراشقان، ئۇ مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامدا «ئىنجىل» دا بىشارەت بېرىلگەن پەيغەمبەرنىڭ ئالامەتلىرى بار ئىكەن دېگەن. تىجارەت داۋامىدا، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام خىرىستىيان دىنى بىلەن يەھۇدى دىنىنىڭ ئەقەدە-ئەھكاملىرى بىلەن ئۇچراشتى ھەمدە شۇ چاغدىكى ئەرەپ جەمىيىتى توغرىسىدا دەسلەپكى چۈشەنچىگە ئىگە بولدى.

مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام 15 ياشلارغا كىرگەندە، قۇرەيش قەبىلىسى بىلەن قەيس قەبىلىسى ئوتتۇرىسىدا 4 يىل داۋاملاشقان فۇججار ئۇرۇشى پارتلىدى. بۇ ئۇرۇش مۇھەررەم ئېيىدا يۈز بەرگەچكە، "گۇناھكارلار ئۇرۇشى" دەپ ئاتالدى. بۇ جەڭدە، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام تاغىسىغا ئوق-ياتوشۇپ بېرىپ، ھەربى ئىشلار جەھەتتە مەلۇم تەجرىبىگە ئىگە بولدى. ئۇرۇش ئاياقلاشقاندىن كېيىن، ئەرەپلەر "ئاجىز-بىچارىلەرگە ياردەم بېرىش، ھەققانىيەتنى قوللاش" نى مەقسەت قىلغان "خەيرىيەت ئۇيۇشمىسى" نى تەشكىل قىلدى، بۇ ئۇيۇشما ئەرەپ قەبىلىلىرىگە تەسرىكۆر-سەتتى، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام بۇ ئۇيۇشمىنىڭ قۇرۇلۇشىدا مۇھىم رول ئوينىدى.

مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام تاغىسى ئەبۇتالىبىنىڭ غەمخورلۇغىدا خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈردى. ئۇنىڭ راستچىللىقى، كەمتەرلىكى، سېخى-مەردانلىقى، بارلىق يامان ئىشلاردىن خالى بولۇشتەك ئالجاناپ پەزىلىتى ئۇنىڭ جەمەتىدىكىلەرنىڭ قالتىس ماختىشىغا سازاۋەر بولدى. 25 ياشقا كىرگەن چېغىدا، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام مەككىدىكى باي، سودىگەر ئايال خەدىچىگە ياللىنىپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن سۈرىيىگە تىجارەتكە باردى، كېيىن خەدىچىگە ئۆيلەندى. بۇ چاغدا خەدىچە 40 ياشقا كىرگەن بولۇپ، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامدىن 15 ياش چوڭ ئىدى، ئەمما ئۇلارنىڭ

① ② «سەھىلھۇلبۇخارى».

تۇرمۇشى بەختلىك بولدى. خەدىچىگە ئۆيلىنىش مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ كەلگۈسى ئىشلىرىنى ماددى شەرت - شارائىت ۋە ئىجتىمائى ئورۇن بىلەن تەمىن ئەتتى، خەدىچىنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ۋە رەقە ئىبنى نەۋفەل خىرىستىيان ئۆلىمىسى بولۇپ، تەۋراتنى ئەرەبچىگە تەرجىمە قىلغان ئىدى، ئۇنىڭ مول دىنىي بىلىملىرى مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامغا ناھايىتى زور ئىلھام بەردى. رىۋايەت قىلىنىشىچە، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام 35 ياشقا كىرگەن يىلى قۇرەيش قەبىلىسى كەلكۈندە تاملىرى چاڭ كەتكەن كەئىبنى يېڭىۋاشتىن رېمونت قىلىدىغان چاغدا، ھەجرىلەش - ۋەد (قارا تاش) نى ئورنىتىش مەسلىسىدە تالاش - تارتىش يۈز بېرىپ، ھەرقايسى جەمەتتىكىلەر ئۇنى ئورنىتىش شەرىپىنى تالاشتى. ئاخىر ئۇلار "ھازىردىن باشلاپ، ئىشىكتىن كىم بىرىنچى بولۇپ كىرسە، شۇ ئورنىتىپ بەرسۇن" دىگەن قارارغا كېلىشتى! دەل شۇ چاغدا مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام كىرىپ كەلدى - دە، كۆپچىلىك "ئەمىن كىردى، ئەمىن كىردى" ("راستچىل كىشى" كىردى) دەپ تەنتەنە قىلىشتى. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى ئۇققاندىن كېيىن، پەم بىلەن چاپىنىنى يەرگە يېيىپ، چاپاننىڭ ئۈستىگە ھەجرىلەش ۋەدىنى قويۇپ، ھەرقايسى قەبىلە باشلىقلىرىنى چاپاننىڭ بىر بۇرجىگىدىن تۇتۇپ كۆتىرىپ كەئىبىگە ئېلىپ بېرىشقا بۇيرۇدى، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئۆز جايىغا قويدى. بۇ ئىش ئارقىلىق ئۇ ئۆزىنىڭ ئەقىل - پاراستى ۋە تالانتىنى نامايەن قىلىپ، ھەرقايسى قەبىلىلەرنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولدى.

مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ ياشلىق - ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدىكى مۇھىتتىن ئۆزگىرىشى قۇرئان كېرىمىدىكى مۇنۇ ئايەتتە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن: "(رەببىڭ) سېنى يىتىم دەپ، ساڭا پاناھ بەرمە - دىمۇ؟ سېنى قايمۇققان دەپ، سېنى توغرا يولغا سالدىمۇ؟ سېنى پېقىر دەپ، باي قىلىدىمۇ؟" (93 - سۈرە، 6 - 8 - ئايەتلەر)

3. دىنغا دەۋەت قىلىش چاقىرىغى

مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام دىنغا دەۋەت قىلىشتىن ئىلگىرى، خىرىستىيان دىنى بىلەن يەھۇدى دىنى ئەرەپ يېرىم ئارىلىدىكى ھەرقايسى جايلاردا خېلى كۈچكە ئىگە ئىدى، لېكىن ئەرەپلەردە بۇ ئىككى دىنغا قارىتا باشتىن - ئاخىرگۇمان بار ئىدى، چۈنكى بۇ دىنلار ئەرەپلەرگە دىنىي زىيانكەشلىك، ئىقتىسادىي زۇلۇم ۋە ئەخلاقىي بۇزۇقچىلىق ئېلىپ كەلگەن ئىدى. ئەرەپ - لەر مىللى خۇسۇسىيىتى بولغان ھەمدە ئەرەپ مىللىتىنىڭ بىرلىككە كېلىش تەلۋىنى سىياسى جەھەتتە ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان دىنغا مۇھتاج ئىدى. شۇ چاغلاردا، مەككىلىكلەر ئۆزلىرىنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ پۇشتى دەپ ئاتىشاتتى، رىۋايەت قىلىنىشىچە، مەككىدىكى مۇقەددەس مەسچىت - كەئبە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىر ئاللاغا ئىبادەت قىلىش مەقسىدىدە سالدۇرغان بەيتۇللادۇر؛ لېكىن مۇشرىكلىك ئەۋج ئالغان دەۋرلەردە، كەئبە ھەرقايسى قەبىلىلەرنىڭ بۇتلىرى توپلانغان جايغا ئايلىنىپ قالغان. ئەرەپلەر ئارىسىدىكى بۇتقا چوقۇنۇشقا قارشى تۇرغۇچىلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنغا تەلپۈنۈپ، ئۇنىڭدىكى ھەقىقەتنى تېپىشقا ھەرىكەت قىلغان. بۇ 6 -

ئەسرنىڭ ئاخىرلىرى، 7- ئەسرنىڭ باشلىرىدا ئەرەپ يېرىم ئارىلىدا يۈز بەرگەن ھەنىق ھەركىتىدۇر. بۇلار شۇ چاغدىكى دىنلاردىن نارازى بولۇپ، شەخسى ئىستىقامەت قىلىش يولى بىلەن ھەقىقەتنى تېپىشقا ئىنتىلگەن. دىنغا دەۋەت قىلىشتىن ئاۋال مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام بۇ ھەركەتكە قاتناشقان. ئۇ دائىم مەككىگە يېقىن جايدىكى ھىرا غارىغا بېرىپ ئىستىقامەت قىلاتتى. «سەھىھۇلبۇخارى»دىكى خاتىرىلەرگە قارىغاندا، بۇ چاغدا مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام 40 ياشقا كىرگەن بولۇپ، رامزان ئېيىنىڭ ئاخىرىدىكى بىر كېچىدە ① غاردا ئۇخلاۋاتقاندا (ياكى ئىستىقامەت قىلىۋاتقاندا) توساتتىن ئۇنىڭغا: ئوقۇ! دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. رەسۇلۇللا: ئوقۇشنى بىلمەيمەن، دېدى. ئۇ ئاۋاز يەنە: ئوقۇ! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوقۇشنى بىلمەيمەن، دېدى. ئۇ ئاۋاز ئۈچىنچى قېتىم تەكرارلىنىپ، يەنە: ئوقۇ! دېدى. رەسۇلۇللا: نىمىنى ئوقۇيمەن؟ دېدى. ئۇ ئاۋاز مۇنداق دېدى:

“ياراتقان رەببىڭنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن،
ئۇ ئىنساننى ئۇيۇل قاندىن ياراتتى، ئوقۇغىن، رەببىڭ ئەڭ ھۆرمەتلىكتۇر.
ئۇ قەلەم بىلەن يېزىشنى ئۈگەتتى،
ئىنسانغا بىلمىگەن نەرسىلەرنى ئۈگەتتى.”

(99- سۈرە، 1- 5- ئايەتلەر)

رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ ئاللاتائالا پەرىشتە جىبرىل ئارقىلىق مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتكەن تۇنجى ۋەھىي ئىدى. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام قاتتىق قورقۇپ، قايتىپ كېلىپ، ۋەقەنى خەدىچىگە دەپ بەردى. خەدىچە: “ئاللا سېنى ھەرگىز رەسۇل قىلمايدۇ، چۈنكى سەن خىش-ئەقربالارغا سىلە-رەھىم قىلسەن، ئاجىز-بېچارىلەرگە ياردەم قىلسەن، يوقسىزلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالسىەن، مېھمانلارنى ياخشى كۈتسىەن، مەزلۇملارغا ياردەم قىلسەن” دېدى. خەدىچە ئۇنى تاغسىنىڭ ئوغلى ۋە رەقە ئىبنى نەۋفەلنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى، ۋە رەقە ئىبنى نەۋفەل يەھۇدى دىنى ۋە خىرىستىيان دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتاپلىرىدىن كۆپ نەرسىلەرنى بىلىدىغان بوۋاي ئىدى، ئۇ مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامغا ۋەھىينىڭ كېلىش جەريانىنى ئاڭلاپ، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئىنجىل» دا مۇسا ئەلەيھىسسالام بىشارەت بەرگەن پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە تولۇق ئىشەندى.

بۇ مۇھىم ۋەزىپە ئارقىسىدا، يېتىم بالا بولغان ۋە پادىچىلىقتىن كېلىپ چىققان مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام قاتتىق سىناقلارغا دۇچكەلدى. بىر مەھەل ئۇنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم بولالمىدى، ئۇنىڭغا ھېچقانداق ۋەھىي كەلمىدى. ئۇ دەسلەپتە مەن بۇ مۇقەددەس ۋەزىپىنىڭ ئەھدىسىدىن چىقالمايدىغان ئوخشاي مەن دەپ ئويلىغان ئىدى، لېكىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئاخىر ئۇنىڭغا ئىككىنچى قېتىملىق ۋەھىي كەلدى: “ئى يۈگىنىشۋالغۇچى زات، تۇر، ئاگاھلاندىر!...” (74- سۈرە، 1- 7- ئايەتلەر) شۇنىڭ بىلەن مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام “ئاللاننىڭ ئەلچىسى” سالاھىيىتى بىلەن دىنغا دەۋەت قىلىشنى باشلىۋەتتى.

① يەنى قۇرئان كېرىمنىڭ 97- سۈرىسىدە ئېيتىلغان “قەدرى كېچىسى” (قىممەتلىك كېچە) دە.

4. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىشى

پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام دىنغا دەۋەت قىلىشنى دەسلەپتە يوشۇرۇن ئۇسۇللار بىلەن يېقىن تۇققانلىرى، ئەل-ئاغىنلىرى ئارىسىدا ئېلىپ باردى. يوشۇرۇن دەۋەت قىلىش ئىشى 3 يىلچە داۋاملاشتى (610-612)، بىرىنچى بولۇپ ئىسلام دىنىغا كىرگەنلەر ئۇنىڭ ئايىلى خەدىچە، تاغىسىنىڭ ئوغلى ئەلى، يېقىن دوستى ئەبۇبەكرى ۋە ئازاتگەردىسى (ئازات قىلىۋەتكەن قولى) زەيد بولدى. ئۇنىڭدىن كېيىن قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ يۇقۇرى قاتلىمىدىن بولغان ئوسمان ئىبنى ئەففان، زۇبەير ئىبنى ئاۋۋام، سەئىد ئىبنى ئەبۇۋەققاس، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋف، ئەرقەم قاتارلىق ئاز سانلىق كىشىلەر مۇسۇلمان بولدى. كېيىن دىنغا دەۋەت قىلىشنىڭ دائىرىسى تەدرىجى ھالدا قۇرەيش قەبىلىسى يۇقۇرى قاتلىمىنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان ھاشىم جەمەتى، قۇللار ۋە جەمىيەتنىڭ تۆۋەن قاتلىمىغا كېڭەيدى.

مىلادىنىڭ 612-يىلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىكى كەڭ ئاھالە ئارىسىدا ئاشكارا دەۋەت ئېلىپ باردى. دەۋەتنىڭ مەزمۇنى ئاساسەن دىنىي خاراكتىردا بولۇپ، بۇتقا چوقۇنۇشنىڭ ساختىلىغىنى، ئاللاتائالانىڭ بىر ئىكەنلىكىنى، قىيامەت كۈنىنىڭ راست ئىكەنلىكىنى شۇنىڭدەك ئېتىقات قىلغۇچىلارنىڭ جەننەتكە، ئېتىقات قىلمىغۇچىلارنىڭ دەۋزاققا كىرىدىغانلىغىنى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش دىنىي ئەقىدە-ئەھكاملارنى بايان قىلىشتىن ئىبارەت بولدى. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامدىن ئاۋال، يەھۇدى دىنى ۋە خىرىستىيان دىنى راھىپلىرىمۇ ئەرەبىستاننىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا بىر ئىلاھچىلىقنى تارقاتقان بولسىمۇ، بۇ دىنلار ئۆزىدىكى خىلمۇ-خىل نۇقسانلار تۈپەيلىدىن ئەرەپ مىللىتىگە ھېچقانداق بەخت كەلتۈرمەستىن، ئەكسىچە تېخىمۇ زور ئازاپ-ئوقۇبەتلەرنى كەلتۈرگەن ئىدى. ئەرەپلەر ئۆزىنىڭ مىللى مەنپەئەتىگە ھەقىقىي ۋەكىللىك قىلىدىغان دىنغا مۇھتاج ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئىلگىرىكى پەيغەمبەرلەرنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى جەملەپ، ئۇنى شۇ چاغدىكى ئەرەپ جەمىيىتىنىڭ ئېھتىياجىغا مۇۋاپىقلاشتۇردى، بۇ دەل ئەرەپ مىللىتى ئۇزاقتىن بۇيان تۆت كۆزى بىلەن كۈتۈپ كەلگەن ئىش ئىدى.

تارىختا بولۇپ ئۆتكەن دەۋر بۆلگۈچ دىنىي ۋە ئىجتىمائىي ئىسلاھات ھامان مۇتەئەسسىپ كۈچلەرنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا ئۇچراپ كەلدى، بۇ قارشىلىقنىڭ دەرىجىسى ئەھۋالنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ بارغانسېرى چوڭقۇرلىشىپ باردى. شۇ چاغلاردا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنغا ئاشكارا دەۋەت قىلىشىغا جەمىيەتنىڭ تۆۋەن قاتلىمىدىكى ۋە قۇللار ئارىسىدىكى بىر قىسىم كىشىلەر ئاۋاز قوشقاندىن تاشقىرى، قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ يۇقۇرى قاتلىمىدىكىلەردىن ئاۋاز قوشقانلار ناھايىتى ئاز بولدى، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنى ئۇنى ساراڭ ياكى دىننى دەستەك قىلىپ تۇرۇپ مەنپەئەت قوغلاشقۇچى دەپ قارىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭغا سەۋر قىلدى، ئۆزىنىڭ دىنغا دەۋەت قىلىش ئارقىلىق شەخسى مەنپەئەت قوغلاشمايدىغانلىغىنى ئېيتىپ، كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە قارشى تۇرماسلىغىنى تەلەپ قىلدى. بۇ ئەھۋال قۇرئان كېرىمىدە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. كېيىن، پەيغەمبىرىمىز دىنىي دەۋەتنى بارغانسېرى ئاكتىپ ئېلىپ بارغان

ھەمدە مەككىدە شۇ چاغدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان دىنلارنى ئاشكارا سۆككەن چاغدا، قۇرەيشلەرنىڭ ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىگە بولغان قارشىلىقى كۈچىيىشىگە باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىقىش نۇقتىسى قەتئى تەۋرەنمەي ئالاتائالانىڭ بىر ئىكەنلىگىگە ئىشىنىش، ئىسلام دىنىنى تەشۋىق قىلىش ئارقىلىق پۈتكۈل جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىشتىن ئىبارەت ئىدى؛ قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ يۇقۇرى قاتلىمىنىڭ ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇشى ئاساسەن دىنىي سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن بولماستىن (ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئادەم ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىدۇ دىگەن دىنىي ئەقىدىسىنى مەسخىرە قىلىش)، بەلكى سىياسى ۋە ئىقتىسادىي سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن ئىدى (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنغا دەۋەت قىلىشى ئۇلارنىڭ سىياسى، ئىقتىسادىي ئىمتىيازلىرىغا تەسىر يەتكۈزەتتى). ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قاراتقان زىيانكەشلىكى مەسخىرە قىلىش، زاڭلىق قىلىش، سوئال قويۇشتىن كۈچىيىپ، تەھدىت سېلىش، ئازدۇرۇش، زورلۇق كۈچ ئىشلىتىشكە بېرىپ يەتتى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭ بىلەن قورقۇپ كەتمەي، دىنىي دەۋەتنى دادىلىق بىلەن داۋاملىق ئېلىپ بېرىۋەردى. قۇرەيش قەبىلىسىدىكىلەرنىڭ قارشىلىقى مۇسۇلمانلارنىڭ بارغانسېرى كۈچىيىشىگە سەۋەپ بولدى، بولۇپمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈچلۈك رەقىبى ئۆمەر (كېيىنكى ئىككىنچى خەلىپە) نىڭ مۇسۇلمان بولۇشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنغا دەۋەت قىلىش ئىشەنچىسىنى زور دەرىجىدە ئاشۇردى، بۇنىڭ بىلەن قۇرەيش قەبىلىسىدىكىلەر قاتتىق چۆچۈپ، 3 يىلغىچە (616—619) پۈتكۈل ھاشىم جەمەتىنى قامال قىلدى ۋە ئۇلار بىلەن بولغان نىكا ۋە ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتنى ئۈزۈپ قويدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئائىلاج سىياسى تەدبىر قوللاندى: 614-يىلىدىن 615-يىلغىچە، قىسمەن ساھابىلىرىنى ئىككى تۈركۈمگە بۆلۈنۈپ ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلىشقا بۇيرۇدى. 619-يىلىدىن 620-يىلغىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھامىسى ئەبۇتالىب بىلەن ئايىلى خەدىچە ئالەمدىن ئۆتتى. بۇ يىلى يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دىنىي دەۋىتىنىڭ 10-يىلى ئىسلام تارىخىدا "قايغۇلۇق يىل" دەپ ئاتالدى. قۇرەيشلەر پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قاراتقان زىيانكەشلىگىنى كۈچەيتكەندە، ئۇ ئىلاجسىز تائىققا قېچىپ كەتتى (620)؛ ئۇ يەردىكى ئاقسۆڭەكلەرنىڭ يەكلىشى تۈپەيلىدىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تائىقتا 10 كۈنلا تۇرۇپ، مەككىگە قايتىپ كېلىشكە مەجبۇر بولدى.

مەككىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پائال تۈردە يېڭى يول تېپىش ئۈستىدە ئويلاندى. بۇ چاغدا ئىسرا (مۆجىزە خاراكىتىردىكى كېچىلىك سەپەر) بولۇپ ئۆتتى. رىۋايەت قىلىنىشىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرىشتە جىبرىئىل ھەمراھىدا، دۇلدۇلغا مىنىپ مەككىدىكى كەئبىدىن بەيتۇلمۇقەددەسكە بارغان ھەمدە ئۇ يەردىن يەتتىنچى قەۋەت ئاسمانغا چىققان. ئىسلام دىنىدا بۇ رىۋايەتتىكى كېچىلىك سەپەر مىراج دەپ ئاتالدى. شۇنىڭدىن ئېتىۋارەن بەيتۇلمۇقەددەس مەككە ۋە مەدىنىدىنلا كېيىن تۇرىدىغان مۇقەددەس جاي ھىساپلاندى ھەمدە ھەر يىلى ھىجرىيە رەجەب ئېيىنىڭ 17 كۈنى "مىراج بايرىمى" قىلىنىپ، كېچىلىك ناماز ئوقۇلىدىغان بولدى. قۇرئان كېرىمىدە (17-سۈرىنىڭ 1-ئايىتىدە) بۇ سىرلىق سەپەر خاتىرىلەنگەن.

5. يەسرىبىكە (بۈگۈنكى مەدىنىگە) ھىجرەت قىلىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مىلادىنىڭ 620-يىلى تائىفىتىن مەككىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئەھۋال تېخىمۇ يامانلاشتى، لېكىن ئۇ قىلچىمۇ قورقماي، ھەج مەۋسۈمىدە^① باشقا جايلاردىن ھەجگە كەلگەنلەرنى دىنغا دەۋەت قىلدى ھەمدە يەسرىبىتىكى خەزرج قەبىلىسىدىن ھەج قىلىشقا كەلگەن 6 كىشى بىلەن ئۇچراشتى، ئۇلار پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈپ، دەرھال ئىنجىلدا "بىشارەت بېرىلگەن پەيغەمبەر" مۇشۇ دەپ، ئىسلام دىنىغا كىردى.

بۇ ئالتە يىلەن يەسرىبىكە قايتىپ بارغاندىن كېيىن، مەككىدە كۆرگەنلىرىنى ئۆز قەبىلىسىدىكىلەرگە ئېيتتى. ئىككىنچى يىلى (621) ھەج مەۋسۈمىدە، يەنە 12 كىشى يەسرىبىتىن مەككىگە ھەجگە كەلدى ھەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈپ، مەككىگە يېقىن بولغان ئەقەبە دېگەن جايدا ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى^② ھەمدە مۇسۇلمان بولدى. ئۇلارغا دىنىي ئەھكاملارنى ئۆگەتىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسئەب ئىبنى ئۇمەيرنى ئۇلار بىلەن بىللە يەسرىبىكە ئەۋەتتى، بۇ ئىسلام تارىخىدىكى مەشھۇر «بىرىنچى قېتىملىق ئەقەبە بەيئەتى» دۇر. 622-يىلى 6-ئاينىڭ بىر كۈنى كېچىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەسرىبىتىن ھەجگە كەلگەن 75 كىشى (بۇلارنىڭ ئىككىسى ئايال) بىلەن ئەقەبەدە ئىككىنچى قېتىم سۆھبەت ئۆتكۈزدى، پەيغەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئابباس ئىبنى ئابدۇلمۇتتەلبىمۇ سۆھبەتكە قاتناشتى. يەسرىبىلىكلەر ئىسلام دىنىغا ئېتىقات قىلىپلا قالماي، تېخى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى يەسرىبىكە ئېلىپ كەتمەكچى بولدى ھەمدە: پەيغەمبىرىمىزنى ئاياللىرىمىزنى ۋە بالىلىرىمىزنى قوغدىغاندەك قوغدايمىز، دەپ قەسەم ئېچىشتى. بۇ ئىسلام تارىخىدىكى «ئىككىنچى قېتىملىق ئەقەبە بەيئەتى» دۇر.

شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى ئاۋال مۇددەت ۋە تۈركۈمگە بۆلۈنۈپ مەخپىي ھالدا يەسرىبىكە ھىجرەت قىلىشقا (كۆچۈشكە) بۇيرۇدى، ئاخىر مەككىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇبەكرى، ئەللا قالدى. قۇرەيشلەر بۇنىڭدىن خەۋەرتىپىپ، ئاخىرقى پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇشتى. جەمەتلەر ئارىسىدىكى قىرغىنچىلىقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ئۇلار ھەر بىر جەمەتتىن بىردىن ئادەم چىقىرىپ، بىرلىكتە ئۆلتۈرۈشنى قارار قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۈيىقەستتىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، كېچىدە يېقىن دوستى ئەبۇبەكرى بىلەن بىللە ئارقا يول بىلەن مېڭىپ مەككىدىن چىقىپ كەتتى ھەمدە ئۆز ئورنىدا تاغىسىنىڭ ئوغلى ئەلنى ياتقۇزۇپ قويدى، نەتىجىدە سۈيىقەست قىلىپ ئۆلتۈرمەكچى بولغانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆيىدە بار دەپ تۇرۇشۇۋەردى. پەيغەمبەر

① ئىسلام دىنى گۈللىنىشتىن ئىلگىرى ئەرەپ قەبىلىلىرىنىڭ مەككىدىكى "كەئبە" (بەيتۇللا) نى زىيارەت قىلىش ئادىتى بار ئىدى.

② بەيئەت - قەسەم قىلىپ ۋەدە بېرىش، سادىق ئىكەنلىگىنى بىلدۈرۈپ قول بېرىش، بىراۋنىڭ ھاكىمىيىتىنى ئېتىراپ قىلىش. - تەھرىردىن.

ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇبەكرى سەۋر غارىغا يوشۇرۇندى، ئەبۇبەكرىنىڭ بالىلىرى بىلەن بىر پادىچى كېچىدە ئۇلارغا يىمەكلىك ۋە خەۋەر يەتكۈزۈپ بېرىپ تۇردى. بىر كۈنى قوغلاپ كەلگەنلەر غارىغا يېقىنلاشقاندا، ئەبۇبەكرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىخەتەرلىكىدىن قاتتىق ئەنسىرىگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەمكىنلىك بىلەن: "قايغۇرما! ئاللا بىز بىلەن بىللە" دېدى (9-ئايەت، 40-سۈرە). شۇڭا "ئىسلام دىنى ئىككى غارىدا پەيدا بولغان" (ھىرا غارى بىلەن سەۋر غارى) دېگەن گەپ چىققان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيشلەر قوغلاۋاتقان ئەھۋالدا ئەبۇبەكرى بىلەن بىللە ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ، ئاخىر مىلادى 622-يىلى 9-ئاينىڭ 24-كۈنى ئامان-ئىسەن يەسرىبكە يېتىپ بېرىپ، بۇ يەرگە ئاۋال يېتىپ بارغان مۇسۇلمانلارنىڭ ۋە يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ داغدۇغىلىق، قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئۇچرىدى. يەسرىب «مەدىنە نەبى» (پەيغەمبەر شەھىرى) دەپ ئۆزگەرتىلىپ، قىسقارتىپ مەدىنە دەپ ئاتالدى. بۇ تارىختىكى مەشھۇر "ھىجرەت" (كۆچۈش) تۇر. 17 يىلدىن كېيىن، ئىككىنچى خەلىپە ھەزرىتى ئۆمەر بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، "ھىجرەت" بولغان يىلدىكى ئەرەپلەرنىڭ شەمىسىيە كالىندارى بويىچە 1-ئاينىڭ 1-كۈنىنى (مىلادى 622-يىلى 7-ئاينىڭ 16-كۈنى) ئىسلام دىنى يىلىنامىسىنىڭ باشلىنىشى قىلىپ بەلگىلىدى.

"ھىجرەت" پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىدىكى بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولدى، شۇنداقلا ئىسلام تارىخىدىكى بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولدى. "ھاقارەتلەنگەن، زىيانكەشلىككە ئۇچرىغان، مەغلۇپ بولغان-دەك ۋە پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسى ئادا قىلىنمىغاندەك كۆرۈنگەن 13 يىل ئۆتۈپ كەتتى؛ تارىخىي ئەرباب تىرىشىپ كۈرەش قىلىپ، ئەڭ تولۇق مۇۋەپپەقىيەت قازانغان 10 يىل باشلاندى." ① ئەرەپ مىللىتى ئۇزاقتىن بۇيان تەشنا بولۇپ كەلگەن بىرلىككە كەلگەن دۆلەت قۇرۇش ئىشى باشلىنىپ كەتتى. "ھىجرەت" پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنغا دەۋەت قىلىش ئىشىنىڭ بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولغانلىقى قۇرئان كېرىمىدە روشەن ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئۇنىڭدىن بۇرۇن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام "ئاللانىڭ ئەلچىسى" لا ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن، ئۇ ئاللانىڭ ئەلچىسى بولۇش سالاھىيىتى بىلەن ئىسمى جىسمىغا لايىق دۆلەت داھىسى بولۇپ قالدى. ئۇ ۋۇجۇتقا كەلتۈرگەن مۇسۇلمانلار جامەئەسى (ئۇممە) دەپمۇ ئاتىلىپتە ئىسلام دىنىغا بولغان ئورتاق ئېتىقاتنى ئاساس قىلغان كۈللىكتىن ئىدى، 10 يىل ئىچىدە، ئۇ تېز راۋاجلىنىپ پۈتكۈل يېرىم ئارالغا ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ. ئۇ مىللى دۆلەتكە ئايلاندى. ئىسلام دىنى ئېزىلگۈچى دىندىن ھۆكۈمرانلىق ئورۇندا تۇرغۇچى دىنغا ئايلاندى. بۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا، قۇرئان كېرىمنىڭ مەككە سۈرىلىرىدە (610-622) مۇسۇلمانلار يېتەكلەش ئوبېكتى قىلىنغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام "ئاگاھلاندىرغۇچى" دىنلا ئىبارەت بولغان. مەدىنە سۈرىلىرىدە (622-632) بولسا تەرەققى قىلىۋاتقان جەمىيەت ۋە سىياسىي كۈللىكتىن يېتەكلەش ئوبېكتى قىلىنغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ جەمىيەتنىڭ ئۈلگىسى، قانۇن تۈزگۈچىسى ۋە ئىسلاھاتچىسىدىن ئىبارەت بولغان.

① پىكسۇلنىڭ ئىنگىلىزچىگە تەرجىمە قىلىنغان «شانلىق قۇرئان كېرىم» گە يازغان كىرىش سۆزىنىڭ 1-قىسمىغا قارالسۇن.

مەدەنىيەت دەۋرى (622 - 630 - 632)

1. تۈزۈم ئورنىتىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدەنىيەتكە بارغاندىن كېيىن، ئىسلام دىنى يېڭى باسقۇچقا قەدەم قويدى، يەنى دىنغا دەۋەت قىلىش دەۋرىدىن دىننى مۇستەھكەملەش دەۋرىگە قەدەم قويدى. بۇ باسقۇچتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرنەچچە چوڭ ئىشنى قىلدى: بىرىنچى، مەسچىت سالدۇردى. تۇنجى مەسچىت مەدەنىيەت شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى قۇبادا ① سېلىندى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇبادا تۇرغان 4 كۈن ئىچىدە بۇ مەسچىتنىڭ ئۇلىنى سېلىپ بەردى. بۇ ئەھۋال قۇرئان كېرىمنىڭ 9-سۇرە، 103-ئايىتىدە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئۇنىڭدىن كېيىن شەھەر ئىچىدە چوڭراق بىر مەسچىت يەنى مەشھۇر "پەيغەمبەر مەسچىتى" سېلىندى ھەمدە مەسچىت يېنىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە مۇھاجىرلارغا تۇرار جاي سېلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسچىت سېلىش ئەمگىگە قاتنىشىپ، مۇسۇلمانلارنى زور دەرىجىدە ئىلھاملاندۇردى. مۇسۇلمانلاردىن بىرسى مۇنداق دەپ شېئىر ئوقۇدى: "پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىشلىسە بىز ئولتۇرساق، ئۇ چاغدا بىزنىڭ ھەركىتىمىز ئەڭ يامان ھەركەت بولاتتى." ② پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇبادىن مەدەنىيەتكە كىرگەن كۈنى (جۈمە كۈنى) جۈمە نامىزى ئوقۇدى، شۇڭا بۇ كۈن (جۈمە كۈنى) جۈمە نامىزى ئوقۇلىدىغان كۈن قىلىپ بەلگىلەندى (62-سۇرە، 9-ئايەت). شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئەزان ئېيتىش يولغا قويۇلدى. ئۇنىڭدىن كېيىنلا ئىسلام دىنىنىڭ "بەش پەرزى" ئورنىتىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: "ئىسلام دىنى بەش نەرسە ئۈستىگە قۇرۇلغان، ئۇ بولسىمۇ: بىر ئالادىن باشقا ھېچ خۇدا يوق، مۇھەممەت ئاللانىڭ بەرھەق پەيغەمبەرى دەپ كەلىمە شاھادەت ئېيتىشتىن، پەرز نامازلارنى ئادا قىلىشتىن، زاكات بېرىشتىن، ھەج قىلىشتىن، رامزان روزىسىنى تۇتۇشتىن ئىبارەت."

ئىككىنچى، ئىسلام دىنىغا بولغان ئېتىقاتنى قانداشلىق مۇناسىۋەت ئورنىغا دەستىنى ئىجتىمائىي ۋاسىتە قىلغان "مۇسۇلمانلار جامەئەسى" - "ئۇمىمە" (مىللەت، دۆلەت دىگەن مەنىدە) نى قۇردى. "ئۇمىمە" نىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ھەممە ماجرالارغا ھۆكۈم قىلىشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەكلىپ قىلىناتتى، ئۇنىڭدا "جەمەتلەرنىڭ ئۆزئارا قىرغىنچىلىق قىلىشى" مەنىسى قىلىنىپ، ھەممە مۇسۇلمان قېرىنداش دىگەن ئىدىيە ئالغا سۈرۈلدى. "ئۇمىمە"، بىر تەرەپتىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى داھى قىلغان سىياسىي ئاپارات ئىدى، يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇ بىر دىنىي جەمئىيەت، دىنىي ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى ئىدى. "ئۇمىمە" نىڭ مۇنداق ئىككى ياقلىمىلىقلىقى ئىسلام دىنى

① مۇئىز: «مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى»، 8-باپ، 1923-يىلى ئەنگىلىيە ئېدىنبۇرگ نەشرى.

② ئابدۇلھەمىد سىددىق: «مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى»، 6-باپ، 1975-يىلى پاكىستان ئىنگلىزچە نەشرى.

ھۆكۈم سۈرگەن بۇ جەمئىيەتنىڭ ئەنئەنىۋى خۇسۇسىيىتى بولۇپ قالدى. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان بۇ جەمئىيەتنىڭ تەركىۋى بەك مۇرەككەپ بولۇپ، ئۇنىڭدا مۇھاجىرلار (مەككىدىن كۆچۈپ كەلگەن مۇسۇلمانلار)، ئانسارلار (ئەسلى مەدىنىدە ئولتۇرۇشلۇق مۇسۇلمانلار) بار ئىدى، ئۇنىڭدىن باشقا مۇناپىقلار (كۆرۈنۈشتە دىنغا ئېتىقات قىلىدىغان، ئەمەلىيەتتە بولسا بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغانلار)مۇ بار ئىدى، قەبىلىلەر مۇناسىۋىتىدە، قۇرەيش قەبىلىسى (جۈملىدىن ھاشىم جەمەتى ۋە ئۇمەيە جەمەتى)دىكىلەر، ئەۋس قەبىلىسى، خەزرج قەبىلىسى-دىكىلەر بار ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا، مەدىنىدە ئىسلام دىنىغا كىرمىگەن يەھۇدىلارمۇ بار ئىدى. مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان دەسلەپكى چاغلاردا مۇھاجىرلارنىڭ ھىچ نەرسىسى يوق ئىدى، شۇڭا ھەر بىر ئانسارنىڭ مۇسۇلمان قېرىنداشلىق مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن بىر مۇھاجىر-نى بېقىش ۋەزىپىسى بار ئىدى. كېيىن ۋاقىت ئۇزارغانسېرى بۇ ئىش ئانسارلارغا ئېغىر كەلدى، مۇھاجىرلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ تىرىكچىلىك يولىنى تېپىشنىڭ زۆرۈر ئىكەنلىكىنى ھىس قىلىشتى.

ئۈچىنچى، ھەرقايسى قەبىلىلەر ئورتاق رىئايە قىلىدىغان نىزام ئېلان قىلدى. ئۇنىڭ مۇھىم نۇقتىلىرى مۇنداق: (1) مۇسۇلمانلار بىلەن يەھۇدىلار بىر مىللەتتەك ئۆتۈش. (2) ئىككى تەرەپ بىر بىرىنىڭ دىنىي ئېتىقادىغا ھۆرمەت قىلىش. (3) بىر بىرىنىڭ دۈشمىنىگە ياردەم بەرمەسلىك. (4) مەدىنە ھۇجۇمغا ئۇچرىسا، بىللە قوغداش. (5) يارىشىشتىن ئاۋال ئىككى تەرەپ مەسلىھەتلەشپ بىر قارارغا كېلىش. (6) ھەممەيلى مەدىنىنى مۇقەددەس زىمىن دەپ قاراش، بۇ زىمىندا قان تۆكۈلمەسلىك. (7) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەممە ماجرانىڭ ئاخىرقى ھۆكۈم قىلغۇچىسى. بۇ نىزامنىڭ مەزمۇنى، ئاساسەن، يەھۇدىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەرقايسى قەبىلىلەرنى ئىتتىپاق-لاشتۇرۇپ، مەغلۇبىيەتتە تەن بەرمىگەن مەككە قۇرەيش مۇشرىكلىرىنىڭ مەدىنىگە ھۇجۇم قىلىشىدىن ئورتاق مۇداپىئە كۆرۈشتىن ئىبارەت ئىدى.

مۇشۇ باسقۇچتىكى قۇرئان كېرىمىدە، خىرىستىيان دىنى، يەھۇدى دىنى بىلەن بولغان ئورتاق خۇسۇسىيەتلەر تەكىتلىنىپ بۇ ئىككى دىننىڭ ئېتىقاتچىلىرى "ئەھلى كىتاب" ئاللا ھەممەيلى بىلەن ئىمان كەلتۈرىدىغان بىردىن-بىر خۇدا، ئىسلام دىنى ئەزەلدىنلا بار بولغان ئەنئەنىۋى دىن دىيىلگەن (2-سۈرە، 136-، 139-ئايەتلەر، 3-سۈرە؛ 33-34-، 84-ئايەتلەر)، ئۇلارنىڭ تەۋرات ۋە ئىنجىلدا بىشارەت بېرىلگەن، ئەمدى بولسا رەسمى ئەۋەتىلگەن ئەلچىگە بوي سۇنۇشى تەلەپ قىلىنغان (2-سۈرە، 101-ئايەت؛ 3-سۈرە، 81-82-ئايەتلەر). شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا "دىندا زور-لاش يوق" دەپ جاكانغان (2-سۈرە، 256-ئايەت)، شۇنىڭدەك يەھۇدىلار بىلەن ئىتتىپاقلىشىش مەقسىدىدە، بەيتۇلمۇقەددەس قىبلە قىلىپ بەلگىلەنگەن. لېكىن يەھۇدىلار بىز كۈتكەن پەيغەم-بەر بىزنى ئەرەپلەرگە ئوخشاش قېرىندىشىم دەپ قارىماي، بىزگە ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى بەخش ئېتىدۇ دەپ ھىساپلىغان ئىدى؛ ئۇلار ئىسلام دىنىنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئۆزلىرىنىڭ ئارزۇسىنى قاندۇرمايدىغانلىغىنى سەزگەندە، ئۇنىڭ دىنغا دەۋەت قىلىش ئىشەنچى-سىنى تەۋرىتىشكە كۈچەپ ئۇرۇندى ھەمدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى ئارىسىغا بۆلگۈنچىلىك سالدى. ئۇلارنىڭ بۇ قىلىقلىرىنى بەزى مۇناپىقلار يوشۇرۇن ھالدا ئىلھاملاندۇردى، چۈنكى بۇ مۇناپىقلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئىجتىمائى تەسىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالەمگە كېلىشى بىلەن تۆۋەنلەۋاتقانلىغىنى ھىس قىلغان ئىدى. قۇرئان كېرىمىنىڭ مەدىنە سۈرىلىرىدە

يەھۇدىلار بىلەن مۇناپىقلار كۆپ يەردە تىلغا ئېلىنغان.

يەھۇدىلار مۇسۇلمانلارنىڭ ناماز ئوقۇغاندا بەيتۇلمۇقەددەسكە يۈز كەلتۈرگەنلىگىنى كۆرۈپ، مۇسۇلمانلار قۇددۇسقا تەلپۈندىكەن ۋە يەھۇدى دىنىنىڭ يېتەكچىلىگىگە مۇھتاج ئىكەن دەپ چۈشىنىپ قالدى. ئالاھەزەل مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ 16 ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قىبلىنى بەيتۇلمۇقەددەستىن مەككىدىكى "كەئبە"گە ئۆزگەرتىش توغرىسىدا ۋەھىي كەلدى^①. قىبلىنىڭ ئۆزگەرتىلگەنلىگى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يەھۇدىلار بىلەن بولغان ئالاقىسىنىڭ ئۈزۈل-كېسىل ئۈزۈلگەنلىگىدىن ۋە مەككىنىڭ ئىسلام دىنىنىڭ مەركىزى قىلىپ تىكلەنگەنلىگىدىن دېرەك بەردى. بۇ ئەرەپ مىللىتىنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇشتىكى مۇھىم بىر تەدبىر ئىدى. قۇرئان كېرىمنىڭ 2-سۈرىسىدە، ئاساسەن، يەھۇدىلار بىلەن بولغان بەس-مۇنازىرە بايان قىلىنغان.

2. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىستىراتېگىيىلىك ئىدىيىسىنىڭ راۋاجلىنىشى

مەدىنىنىڭ ھۆكۈمرانى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئالدى بىلەن، ئىچكى قىسمىنى تەرتىپكە سېلىش، دىنىي تۈزۈملەرنى تۇرغۇزۇش ۋە دۆلەت ئاپاراتلىرىنى تەسىس قىلىشقا كۆڭۈل بۆلدى، لېكىن ئۇ مەككىدىكى قۇرەيش مۇشرىكلىرىنىڭ ئىسلام دىنىنى بۆشۈگىدىلا ئۇچۇق-تۇرۇ-ۋېتىش ئۈچۈن قەسەم ئىچكەنلىگىنى، شۇنداقلا نائىلاج مەدىنىگە ھىجرەت قىلىش ھارپىسىدا نازىل بولغان زىيانكەشلىككە قارشى ئۇرۇشنى "تاكى زىيانكەشلىك توختىغىچە" (8-سۈرە، 39-ئايەت) ئېلىپ بېرىش توغرىسىدىكى ۋەھىينى ئېسىدىن چىقارمىدى. مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، ئۇ قۇرەيش مۇشرىكلىرى بىلەن بولىدىغان ئۇرۇشتىن خالى بولغىلى بولمايدىغانلىغىنى تېخىمۇ ھەس قىلدى. بۇنىڭدىن سىرت، مەدىنىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى يەھۇدىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېتىپ كېلىشىگە باشتىن-ئاخىر دۈشمەنلىك پوزىتسىيىسىدە بولدى، بۇنىڭغىمۇ ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىش زۆرۈر ئىدى. ئەھۋالنىڭ ئۈزلۈكسىز ئۆزگىرىپ تۇرۇشى ۋە يېڭى ۋەھىيلەرنىڭ ئۈزلۈكسىز نازىل بولۇپ تۇرۇشى ئارقىسىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدا، بارا-بارا، ئۇرۇش ۋە تېپىلىق توغرىسىدا بىر يۈرۈش تاكتىكىلىق ۋە ئىستىراتېگىيىلىك ئىدىيە شەكىللەندى، بۇ ئىدىيە قۇرئان كېرىمنىڭ مەككە سۈرىلىرى ۋە مەدىنە سۈرىلىرىدە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن بولۇپ، ئۆزگىرىپ تۇرغاندەك كۆرۈنگىنى بىلەن، ئەمىلىيەتتە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېتەكچى ئىدىيىسى قەتئى تۈردە "بىرئاللاغلا ئىمان كەلتۈرۈش" ۋە "مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئاللاننىڭ ئەڭ ئاخىرقى پەيغەمبىرى" دەپ بىلىشتىن ئىبارەت ئىدى. ئۇنىڭ دىنىغا دەۋەت قىلىشتىكى ئاخىرقى مەقسىدى تېپىلىقتىن يەنى تېپىلىق ئارزۇسىدا ئاللاننىڭ يولىدا جەڭ قىلىپ، ئىنسانلارنى ئادالەت ۋە تېپىلىققا ئېرىشتۈرۈشتىن ئىبارەت ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋەت قىلغان ئىسلام (ئىتائەت قىلىش ۋە تېپىلىق دېگەن مەنىدە) دىنى تېپىلىقنى تەشەببۇس قىلىدىغان دىن؛ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەزىپىسى بۇ دىننى

① قۇرئان كېرىم، 2-سۈرە، 144، 149، 150-ئايەتلەر.

باشقىلارغا تېكىش ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭغا دەۋەت قىلىش، ئاللاتائالادىن كەلگەن ۋەھىيلەرنى ئېلان قىلىشتىن ئىبارەت ئىدى: "ھەقىقەت ئاللاتائالادىندۇر. كىمكى خالىسا، مۇمىن بولسۇن، كىمكى خالىسا، كاپىر بولسۇن" (18-سۈرە، 29-ئايەت); "مەن ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا توغرا يول كۆرسەتتىم. ئۇ يا ۋاپادار چىقار، يا ۋاپاسىز چىقار" (76-سۈرە، 3-ئايەت). بۇلارنى يىغىپ ئېيتقاندا، "دىندا زورلاش يوق" دىگەندىن ئىبارەت (2-سۈرە، 256-ئايەت).

بۇلاڭ-تالاڭ قىلىش ئىسلام دىنىدىن ئىلگىرى ئەرەپلەر ئارىسىدا دائىم يۈز بېرىدىغان ئىش بولۇپ، كىشىلەرنىڭ نورمال كەسپىگە ئايلىنىپ قالغان ئىدى. لېكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇرۇشنى ئىلاجسىزلىقتىن ئېلىپ باردى، قۇرەيش قەبىلىسى يۇقۇرى قاتلىمنىڭ كۈنساين كۈچىيىۋاتقان زىيانكەشلىكى ئالدىدا، پەقەت مەدىنىگە ھىجرەت قىلىش ھارپىسىدىلا ئاللاتائالادىن ۋەھىي كەلدى: "مۇشرىكلارنىڭ زۇلمىغا ئۇچرىغانلىقى ئۈچۈن، مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلىشىغا رۇخسەت قىلىندى، ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغانلىقى ئۈچۈنلا يۇرتلىرىدىن ناھەق ھەيدەپ چىقىرىلغان مۇسۇلمانلارغا ياردەم بېرىشكە ئاللا قادىردۇر" (22-سۈرە، 39-ئايەت ۋە 40-ئايەت-نىڭ بىر قىسمى). پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇرۇش داۋامىدا ئىسلام دىنىنىڭ مەسچىتلىرىنى ۋە خىرىستىيان دىنى بىلەن يەھۇدى دىنىنىڭ چېركاۋلىرىنى مۇھاپىزەت قىلىش سىياسىتىنى قوللاندى: "ئاللا ئادەملەرنى ئۆزئارا قارشىلىق كۆرسىتىدىغان قىلمىغان بولسا، مۇناستىرلار، خىرىستىيانلارنىڭ چېركاۋلىرى، يەھۇدىلارنىڭ ئىبادەتخانىلىرى ۋە نۇرغۇن كىشىلەر ئاللاننى ياد ئېتىدىغان مەسچىتلەر ۋەيران قىلىۋېتىلگەن بولاتتى" (22-سۈرە، 40-ئايەت).

ئۇنىڭدىن كېيىنلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇرۇشنىڭ قوغدىنىش ئۈچۈن بولىدىغانلىقى، زىيانكەشلىك توختىسا دۈشمەنلىك ھەركەتلىرىمۇ توختايدىغانلىقى توغرىسىدا مۇنۇ ۋەھىي كەلدى: "سىلەرگە ئۇرۇش ئاچقان ئادەملەرگە قارشى ئاللا يولىدا جىھات قىلىڭلار، چەكتىن ئاشماڭلار، چېكىدىن ئاشقانلارنى ئاللا دوست تۇتمايدۇ" (2-سۈرە، 190-ئايەت). لېكىن قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ يۇقۇرى قاتلىمى ئۆزلىرىنىڭ سىنىپى مەنپەئەتىنى قوغداش ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قاراتقان زىيانكەشلىكىنى توختاتمىدى: "ئۇلار ئەگەر قولىدىن كەلسە سىلەرنى ئۆز دىنىڭلاردىن ياندۇرغىچە سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلىشنى توختاتمايدۇ" (2-سۈرە، 217-ئايەت). قۇرەيش مۇشرىكلىرى ھۇجۇمنى سەل پەسەيتكەن چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەنە ۋەھىي كەلدى: "ئۇلار بىلەن تاكى زىيانكەشلىك تۈگىگەن ۋە ئاللاننىڭ دىنى يولغا قويۇلغانغا قەدەر ئۇرۇشۇڭلار، ئۇلار ئۇرۇشنى توختاتسا، زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن باشقىلارغا دۈشمەنلىك قىلىشقا بولمايدۇ" (2-سۈرە، 193-ئايەت). مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇرۇشى غەلبە قىلاي دەپ قالغان، مەككە ئىشغال قىلىنىشقا ئاز قالغان چاغدا، دۈشمەنلەر ئۇرۇش توختىتىش بىلەن ئۇرۇش قىلىش ئارىسىدا تەۋرىنىپ قالغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرقەدەر جانلىق ئۇسۇل قوللاندى: "ئۇلار تېپىلىشقا مايىل بولسا، سەنمۇ تېپىلىشقا مايىل بول، سەن ئاللاغا تەۋەككۈل قىل؛ ئۇ ئىشتىكۈچى ۋە بىلگۈچىدۇر. ئۇلار سېنى ئالدىماقچى بولسا، ئاللا سېنى رازى قىلىدۇ" (8-سۈرە، 61-62-ئايەتلەر).

مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى بەزى مۇناپىقلار دائىم پىتنە-پاسات تۇغدۇرۇپ، ئىش تېرىپ، كىشىلەر قەلبىنى پاراكەندە قىلىدىغان بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇسۇلمانلارنى باتۇرلۇق بىلەن

ئۇرۇش قىلىشقا ئىلھاملاندۇرۇش ۋە زېپىسى يۈكلەنگەن: "ئاللانىڭ يولىدا ئۇرۇش قىلىشقا جاۋاپكارلىق پەقەتلا ئۆزەڭلاردا. سەن مۇسۇلمانلارنى ئۇرۇش قىلىشقا قىزىقتۇرغىن، ئاللا كاپىر-لارنىڭ ئۇرۇشىنى توسىدۇ" (4-سۈرە، 84-ئايەت).

4. مەدىنىنى قوغداش ئۇرۇشلىرى

بۇ يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىنى قوغداش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان بىرنەچچە قېتىملىق چوڭ-چوڭ جەڭلەرنى بايان قىلىپ ئۆتىمىز.

(1) بەدرى ئۇرۇشى (624): پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، مەككىدىكى قۇرەيشلەرنىڭ قوراللىق تاجاۋۇز قىلىدىغانلىغىغا كۆزى يەتتى. قۇرەيشلەرنىڭ كىچىك تىپتىكى قوراللىق قوشۇنلىرى مەدىنە ئەتراپىدا ئايلىنىپ يۈرەتتى. مۇسۇلمانلار جامائەسىنىڭ بىخەتەرلىكى ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇننى تەشكىللەشكە جىددى كىرىشىپ ۋە شەخسەن ئۆزى ئەسكەر باشلاپ مۇداپىئە ئىشلىرىنى ئېلىپ بېرىپ، مەككىدىن سۈرىيگە بارىدىغان كارۋان يولىنى قامال قىلدى. مەككىدىكى قۇرەيش ئاقسۆڭەكلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مۇسۇلمانلارنى مەدىنىدە مۇستەھكەم ئاساس قۇرۇۋالغىچە بىراقلا يوقتۇرۇۋەتمەكچى بولغان ئىدى. مىلادى 624-يىلى رامزان ئېيىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيشلەرنىڭ سۈرىيىدىن مەككىگە قايتىپ كېلىۋاتقان كارۋانغا توسۇپ زەربە بېرىشنى قارار قىلدى، كارۋاننىڭ باشلىغى ئەبۇسۇفيان بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ، دەرھال مەككىگە ياردەم سوراپ ئادەم ئەۋەتتى. مەدىنىنىڭ غەربىي جەنۇبىدا 20 چاق-ردىم يىراقلىقتىكى بەدرى دەڭىزى يەردە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ 300 نەچچە كىشىلىك قوشۇنى بىلەن كارۋانغا ياردەمگە كەلگەن مىڭ نەچچە كىشىلىك مەككە قوشۇنى ئۇچرىشىپ، ئىككى ئوتتۇرىدا شىددەتلىك جەڭ بولدى. جەڭ دەسلەپتە مۇسۇلمانلارغا پايدىسىز بولغان بولسىمۇ، بىراق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىۋەر قوماندانلىق قىلىشى نەتىجىسىدە، سانى ئازراق بولغان مۇسۇلمانلار قوشۇنى ھەل قىلغۇچ غەلبىگە ئېرىشتى. بەدرى ئۇرۇشىنىڭ كۆلىمى چوڭ بولمىسىمۇ، ئەمما ئۇ ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى، بەزىلەر ئۇنى تارىختا بولغان ھەل قىلغۇچ ئۇرۇشلارنىڭ بىرى دەپ ھىساپلىدى. بۇ ئۇرۇش بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەرقايسى ئەرەپ قەبىلىلىرى ئارىسىدىكى ئابرويى قاتتىق ئۆستى ھەمدە مۇسۇلمانلار جامائەسى مۇستەھكەملەندى، شۇنىڭدىن ئېتىۋارەن، قۇرئان كېرىمىدە ئەمىلىي مەسىلىلەر كۆپرەك بايان قىلىندى، مەسىلەن، ئولجا-غەنمەت (8-سۈرە، 1-، 41-ئايەتلەر؛ 59-سۈرە، 5-10-ئايەتلەر) ۋە ئەسىرلەر (47-سۈرە، 4-ئايەت؛ 8-سۈرە، 67-71-ئايەتلەر) نىڭ بىر تەرەپ قىلىنىشى شۇ جۈملىگە كىرىدۇ. مۇسۇلمانلار بەدرى ئۇرۇشىنىڭ غەلبىسىنى ئاللاتائالانىڭ مۇسۇلمانلارغا بولغان شەپقىتىنىڭ نىسپاتى دەپ ھىساپلىدى (8-سۈرە، 9-10-ئايەتلەر؛ 3-سۈرە، 123-ئايەت).

(2) ئوھۇد ئۇرۇشى (625-): مەككىدىكى قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ يۇقۇرى قاتلىمىدىكىلەر ئۆزلىرىنىڭ مەغلۇبىيىتىگە تەن بەرمەي، ئىككىنچى يىلى چوڭ سودىگەر ئەبۇسۇفياننىڭ باشچىلىقىدا 3 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن قىساس ئېلىش ئۈچۈن مەدىنىگە كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ، 1 مىڭ كىشىلىك قوشۇننى باشلاپ مەدىنە شەھىرىدىن

چىقىپ، ئوھۇد تېغىنىڭ ئىتىگىدە مەككە قوشۇنى بىلەن ئۇچراشتى. مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئىچىدىن مۇناپىق ئابدۇللا ئىبنى ئۇبەي قومانداڭلىققا بوي سۇنماي، ئۆز ئالدىغا 300 ئادەمنى باشلاپ قوشۇندىن ئايرىلىپ چىقتى، بىراق مۇسۇلمانلار قوشۇنى دەسلەپكى جەڭدە غەلبە قازاندى. كېيىن مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئىچىدىكى مەرگەنلەر ئولجا تاللىشىپ ئۇرۇش مەيدانىدىن كېتىپ قالغاچقا، مۇسۇلمانلار قوشۇنى مەككە قوشۇنىنىڭ مۇھاسىرىسىگە چۈشۈپ قېلىپ، قاتتىق مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يارىدار بولدى، لېكىن ئۇ مۇسۇلمان جەڭچىلەرنىڭ ھىمايە قىلىشى بىلەن، قوشۇنىنى قايتىدىن رەتكە سېلىپ، ئۇرۇشنى داۋاملاشتۇردى. مەككە قوشۇنى ئۆز ئىچىدىكى چىقىشالماسلىق سەۋەبىدىن، مۇسۇلمانلار قوشۇنىغا قوغلاپ زەربە بېرىشكە، مەدىنە شەھىرىگە ھۇجۇم قىلىشقا پىئىنالىماي، كەينىگە چېكىندى. مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئېغىر زىيانغا ئۇچرىمىغان بولسىمۇ، بۇ قېتىمقى مەغلۇبىيەتتىن ساۋاق ئالدى.

(3) خەندەك ئۇرۇشى (627): مىلادى 627-يىلى، مەككىدىكى قۇرەيشلەر قۇملۇقتىكى غەتەفان قەبىلىسى ۋە خەيبەردىكى يەھۇدىلار بىلەن بىرلىكتە 10 مىڭ كىشىلىك بىرلەشمە قوشۇن ئۇيۇش-تۇرۇپ، ئىسلام دىنىنى بىراقلا يوقىتىش غەرىزىدە، مەدىنىگە قورشاپ ھۇجۇم قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام دىنىغا كىرگەن سەلمان فارىسنىڭ مەسلىھەتىنى قوبۇل قىلىپ، شەھەر ئەتراپىغا خەندەك كولاشقا بۇيرۇدى ۋە ئۆزى ئاممىنى باشلاپ خەندەك كولاشقا قاتناشتى، بىر-لەشمە قوشۇن بۇ يېڭى تاكتىكىغا ھەيران قالدى. ئاتلىق ئەسكەرلەر خەندەكتىن ئۆتەلمەي، خەندەك يېنىدا بارىگاھ تىكىپ، مۇداپىئەدە تۇرغان 3 مىڭ كىشىلىك مۇسۇلمانلار قوشۇنىغا ھەر كۈنى ئوق ئېتىپ تۇردى. مۇسۇلمانلار قوشۇنى دۈشمەن قوشۇنىنىڭ ھەرىكىتىنى كۈزىتىش بىلەن بولۇۋاتقاندا، توساتتىنلا، مۇسۇلمانلار بىلەن بىرلىشىپ جەڭ قىلىۋاتقان بەنى قۇرەيزە يەھۇدىلىرى دۈشمەن تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەچكە، ئەھۋال ناھايىتى يامانلىشىپ كەتتى. لېكىن بىرلەشمە قوشۇننىڭ قورشاپ ھۇجۇم قىلىشى بىر ئاي داۋاملاشقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئىچكى زىددىيەتلىرى كۆپ بولغاچقا، مۇسۇلمانلارنىڭ خەندەك مۇداپىئە سېپىدىن زادىلا بوسۇپ كىرەلمىدى. ئاخىردا، بىرلەشمە قوشۇن سوغاق بوراندا قالدى، ئۇلارنىڭ چېدىر، قازان-قۇمۇشلىرىنى بوران ئۇچۇرۇپ ئوڭتەي-توڭتەي قىلىۋەتتى، ئۇلارنىڭ ئەسكەرلىرى پاتپاراق بولۇپ، كېچىلەپ ئوغرىلىقچە چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. ئەتىسى تاڭ ئاتقاندا، مۇسۇلمانلار قوشۇنى خەندەكنىڭ نېرىسىدا دۈشمەن قوشۇنىنىڭ يوقلۇغىنى كۆردى، شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلار ئۇرۇش قىلمايلا غەلبىگە ئېرىشتى. قۇرئان كېرىم-نىڭ 33-سۈرىسىدە شۇ ئۇرۇش ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بۇ ئۇرۇش ئىتتىپاقچىلار ئۇرۇشى دەپمۇ ئاتىلىدۇ، بۇ ئۇرۇش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىستراتېگىيە جەھەتتە مەغلۇبىيەتتىن غەلبىيەتكە قاراپ ماڭغان بۇرۇلۇش نۇقتىسى ھېساپلىنىدۇ. قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇدا 3 قېتىم ھۇجۇم قوزغىغان، بۇ ھۇجۇملارنىڭ بىرى بىرىدىن شىددەتلىك بولغان بولسىمۇ، بۇ قېتىمقى ئۇرۇشتا ئۈزۈل-كېسىل مەغلۇپ بولدى.

4. يەھۇدىلارنى قوغلاپ چىقىرىش

مەدىنىدىكى يەھۇدىلار قەينۇقا، نەزىر ۋە قۇرەيزە قەبىلىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى، ئۇلار

ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت جەھەتلەردە ئۈستۈن ئورۇندا بولۇپ، مەدەنىيەت ئەڭ پايدىلىق رايونىغا ئىگىلىگەن، سودا ۋە قول سانائەت ئىشلىرىنى ئۆز ئىلكىگە ئېلىۋالغان ئىدى، ئەرەپلەر (خەزرەج ۋە ئەۋس قەبىلىلىرى) نى ئىقتىسادىي جەھەتتىن ئېكسپىلاتاتسىيە قىلاتتى ھەمدە ئەرەپلەرنىڭ ئىتتىپاقلىق مۇناسىۋىتىگە بۆلگۈنچىلىك سالاتتى. يەھۇدىلارنىڭ ئۆزىنىڭ مۇدەررىسلىرى، ئىبا-دەتخانلىرى ۋە مەكتەپلىرى بولۇپمۇ بىر مۇقەددەس كىتابنى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئەرەپلەردىن ئۆزلىرىنى ئۈستۈن تۇتاتتى ۋە ئەرەپلەرنى نادان مىللەت دەپ قارايتتى. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەدەنىيەت جەھەتتە قىلىپ بارغاندىن كېيىن، يەھۇدىلار قوسىغىدا غۇم ساقلاپ كەلگەن ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولغا قويغان ئىتتىپاقلىق سىياسىتىگە نىسبەتەن ھەمكارلىشىش نىيىتىدە بولماي، تۈرلۈك يوللار بىلەن ئەخمەق قىلدى ۋە تەڭقىسلىققا قويدى، بولۇپمۇ پەيغەمبەر بىرىمىز قۇرەيشلەرنىڭ ھۇجۇمىغا قارشى ئېلىپ بارغان 3 قېتىملىق ئۇرۇشقا ئۇلار پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ھە دەپ بۇزغۇنچىلىق قىلىپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ قاتتىق غەزەبىنى قوزغىدى. قۇرئان كېرىمىدە يەھۇدىلارنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ مەدەنىيەت مۇنەۋۋەرىنى قوغداش ئۇرۇشىدا ئىچى قارىلىق قىلغانلىقى مۇنداق تەسۋىرلەنگەن: "ئۇلار سىلەرگە يامانلىق قىلىشقا بارلىق كۈچى بىلەن ھەرىكەت قىلدۇ، سىلەرنىڭ زىيانغا ئۇچرىشىڭلارنى ئارزۇ قىلدۇ، ئۇلارنىڭ تىللىرىدىن دۈشمەنلىكلىرى مەلۇم بولۇپ تۇرۇپتۇ، ئۇلارنىڭ دىلىدىكى مەخپى ئاداۋىتى تېخىمۇ زىيادىدۇر. ... سىلەر ئۇلارنى ياخشى كۆرىسىلەر، ئۇلار بولسا سىلەرنى ياخشى كۆرمەيدۇ. ... ئەگەر سىلەرگە ياخشىلىق كەلسە، ئۇلار بۇنى يامان بولىدى دەيدۇ؛ ئەگەر سىلەرگە كۈلپەت كەلسە، ئۇلار خوش بولىدۇ" (3-سۈرە، 118-120-ئايەتلەر). بىراق يەھۇدىلار ئۆز ئىچىدە ئىتتىپاقسىز بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا قارىتا بىر-بىرلەپ تارمار قىلىش تەكلىپىنى قوللاندى.

(1) قەينۇقا قەبىلىسى بەدرى ئۇرۇشىدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۈزگەن كېلىشىمنى ھەممىدىن بۇرۇن يىرتىپ تاشلاپ، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنى ئاللاتائالانىڭ ئەل-چىسى دەپ ئېتىراپ قىلىشنى رەت قىلدى، باشقا قەبىلىلەرنىڭ ياردىمىگە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن، ھىچنىمىدىن قورقمايمىز دەپ، ئۆز قورغىنىنى مەھكەم ساقلاپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن قارشىلاشتى. پەيغەمبىرىمىز ئەسكەر ئەۋەتىپ، ئۇلارنى 15 كۈن قورشاپ، ئۇلارغا ھەر تەرەپتىن كېلىدىغان ياردەمنىڭ يولىنى كېسىپ تاشلىدى، بۇنىڭ بىلەن ئۇلار تەسلىم بولۇشقا مەجبۇر بولۇپ، مەدەنىيەتتىن سۈرىيە چېگرىسىغا كۆچۈپ كەتتى.

(2) نەزىر قەبىلىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كېلىشىم تۈزۈشنى رەت قىلىش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى قۇرەيشلەر بىلەن يوشۇرۇن تىل بىرىكتۈرۈپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرۈش قەستىدە بولغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن قاتتىق غەزەپلىنىپ، ئوھۇد ئۇرۇشىدىن كېيىنلا ئۇلارغا ھۇجۇم قوزغىدى ۋە ئۇلارنى مەدەنىيەتتىن كۆچۈپ كېتىشكە مەجبۇر قىلدى، ئۇلارنىڭ بىر قىسمى سۈرىيىگە، يەنە بىر قىسمى خەيبەرگە كەتتى. لېكىن ئۇلار خەيبەرگە كۆچكەندىن كېيىنمۇ داۋاملىق تۈردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى تۇردى. ئۇلار مەككىدىكى قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ يۇقۇرى قاتلىمىغا ياخشىچاق بولۇش ئۈچۈن، قۇرەيشلەرنىڭ دىنى ئىسلام دىنىدىنمۇ ئەۋزەل دىيىشى ۋە ئاخىردا خەندەك ئۇرۇشنىڭ پارتلىشىغا سەۋەپ

بولدى.

(3) قۇرەيزە قەبىلىسى مەدىنىدىكى يەھۇدىلار ئىچىدە ھەممىدىن كۈچلۈك قەبىلە ھىساپلىناتتى، ئۇلار نەزىرلەرنىڭ باشلىغى ھۇيەي ئىبنى ئەختەبىنىڭ ئازدۇرۇشى بىلەن، خەندەك ئۇرۇشىدا مۇشرىكلارنىڭ مەدىنىگە ھۇجۇم قىلىشىغا ياردەم بەردى. بۇ ئۇرۇش ئاياقلاشقاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال ئەسكەر ئەۋەتىپ قۇرەيزە يەھۇدىلىرىنىڭ قورغىنىنى قورشى-ۋالدى. ئۇلار بىر ئايچە قورشاۋدا قېلىپ، شەرتسىز تەسلىم بولۇشقا مەجبۇر بولدى. ئۇلار ئىلگىرى ئۆزلىرى بىلەن مۇناسىۋىتى بولغان ئەۋس قەبىلىسىنىڭ باشلىغى سەئىدئىبنى مۇئازنىڭ ئۆزلىرى ئۈستىدىن ھۆكۈم چىقىرىشقا تەيىنلىنىشىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ تەلۋىنى قوبۇل قىلدى. ھالبۇكى، سەئىدئىبنى مۇئاز قۇرەيزە يەھۇدىلىرىنىڭ ئەرلىرىنى ئۆلتۈرۈشكە، خوتۇنلىرى ۋە بالىلىرىنى ئەسىر ئېلىشقا، مال-مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىشقا ھۆكۈم قىلدى.

يەھۇدىلارنىڭ قوغلاپ چىقىرىلىشى بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىدىكى ھۆكۈمرانلىغى زور دەرىجىدە مۇستەھكەملەندى، بۇنىڭ بىلەن مەككىنى بوي سۇندۇرۇش يولىدىكى غەم-ئەندىشلەردىن خالاس بولدى.

5. ھۇدەيبىيە سۇلھى (628) ۋە موئتە ئۇرۇشى (629)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىنى قوغداش ئۇرۇشىدا غەلىبە قىلغاندىن كېيىن، مەككىگە ئاستا-ئاستا تېچ يول بىلەن يېقىنلىشىش ئۇسۇلىنى قوللاندى. مىلادى 628-يىلى ئەتىيازدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام 1 مىڭ 400 مۇسۇلماننى باشلاپ ئۆمرە^① قىلىش ئۈچۈن مەككىگە كېتىۋاتقاندا، يولدا قۇرەيشلەرنىڭ توسقۇنلۇغىغا ئۇچرىدى. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمرە قىلغۇچىلار بىلەن مەككىگە 9 چاقىرىم كېلىدىغان ھۇدەيبىيىدە توختاپ قالدى ۋە قۇرەيشلەر بىلەن ئالاقىلىشىش ئۈچۈن مەككىگە ئادەم ئەۋەتتى، ئەمما ئەۋەتىلگەن ئادەم ئۇلار تەرىپىدىن خارلاندى؛ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە قۇرەيشلەر ئىچىدە ئابرويلۇق بولغان ئوسمان ئىبنى ئەففاننى ئەلچى قىلىپ ئەۋەتكەن ئىدى، قۇرەيشلەر ئۇنى سولاپ قويدى، مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ئوسمان ئۆلتۈرۈلۈپتۇ دېگەن گەپ تارقىلىپ، ئەھۋال ناھايىتى جىددىلىشىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۇدەيبىيىدىكى بىر دەرەخ ئاستىدا (48 سۈرە، 13-ئايەت) مۇسۇلمانلارنىڭ قەسمىنى قوبۇل قىلدى؛ مۇسۇلمانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداش ئۈچۈن ئاخىرقى بىر ئادەم قالغىچە جەڭ قىلىمىز دەپ قەسەم بەردى. ئىسلام تارىخىدا ئېيتىلىدىغان مۇقەددەس قەسەم (رىزۋان بەيئىتى) ئەنە شۇ. ئۇزۇن ئۆتمەيلا يەنە ئوسمان ئۆلتۈرۈلمەپتۇ دېگەن خەۋەر كەلدى.

قۇرەيشلەر مۇسۇلمانلارنىڭ شۇنچە قەتئى ئىكەنلىگىنى كۆرگەندىن كېيىن پوزىتسىيىسىنى

① ھەج مەۋسۈمىدىن باشقا ۋاقىتتا كەئبىنى تاۋاپ قىلىش ئۆمرە دېيىلىدۇ. — تەھرىردىن.

ئۆزگەرتىپ، مۇسۇلمانلار بىلەن «ھۈدەيبىيە سۇلھى» نى ئىمزالىدى. ئۇنىڭ مۇھىم نۇقتىسى مۇنۇلار:

1. ئىككى تەرەپ ئون يىلغىچە ئۇرۇش قىلماسلىق.
 2. مۇسۇلمانلار بۇ يىل بەيتۇللانى تاۋاپ قىلماي قايتىپ تۇرۇش، كېلەر يىل كېلىپ تاۋاپ قىلىش، ئەمما مەككىدە 3 كۈندىن ئارتۇق تۇرماسلىق. بۇ مەزگىلدە قۇرەيشلەر مەككىدىن پۈتۈنلەي چىقىپ كېتىش.
 3. ئۇرۇش توختىغان مەزگىلدە، مەككىلىكلەردىن مەدىنىگە قېچىپ كەلگەنلەرنى مۇسۇلمانلار مەككىگە قايتۇرۇپ بېرىش؛ مۇسۇلمانلاردىن مەككىگە قېچىپ كەلگەنلەرنى بولسا قۇرەيشلەر مەدىنىگە قايتۇرۇپ بەرمەسلىك.
 4. ئەرەپ قەبىلىلىرىنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ ھىمايىسىگە كىرىشى ياكى قۇرەيشلەرنىڭ ھىمايىسىگە كىرىشى ئۆزلىرىنىڭ ئىختىيارىدا بولۇش.
- سۇلھى ئىمزالانغاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار ئىچىدە پىكىر ئىختىلاۋى تۇغۇلۇپ، ئۇلار بىر-بىرىدىن: "بىشارەت بېرىلگەن غەلبە قېنى؟" دەپ سوراشتى. شۇنىڭ بىلەن ھۈدەيبىيىدىن قايتىش يولىدا قۇرئاننىڭ «فەتھى» (غەلبە) سۈرىسى نازىل بولدى. پاكىتلار ھۈدەيبىيە سۇلھىنىڭ ئىمزالانغانلىغىنىڭ مۇسۇلمانلار شۇ ۋاقىتقا كەلگىچە ئېرىشكەن ئەڭ ئۇلۇغ غەلبە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. ئۇرۇش مۇسۇلمانلار بىلەن مەككىدىكى قۇرەيشلەرنى بىر بىرىگە دۈشمەن قىلىپ قويغان ئىدى، ئەمدى بولسا ئۇلار باراۋەر ئولتۇرۇپ سۆھبەت ئۆتكۈزىدىغان بولدى، بۇنىڭ ئۆزى غايەت زور بۇرۇلۇش ئىدى. ئىسلام دىنى ئەنە شۇ پايدىلىق پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، تېزلىك بىلەن تەرەققى قىلدى. مىلادى 628-يىلى سۇلھى ئىمزالانغاندىن تارتىپ 630-يىلى مەككىنى فەتھى قىلغىچە بولغان 2 يىل ئىچىدە ئىسلام دىنىغا كىرگەنلەرنىڭ سانى ئۆتكەنكى يىللار داۋامىدا ئىسلام دىنىغا كىرگەنلەرنىڭ ئومۇمى سانىدىن كۆپ ئېشىپ كەتتى.
- مىلادى 629-يىلى يەنى ھىجرىيىنىڭ 7-يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسكەر تارتىپ بېرىپ، يەھۇدىلارنىڭ ئەرەپ زېمىنىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر تايانچ نۇقتىسى بولغان خەيبەرنى ئىشغال قىلدى. خەيبەردە مەدىنىدىن قېچىپ كەلگەن نەزىر يەھۇدىلىرى ئولتۇرۇشلۇق ئىدى، ئۇلار يەرلىك يەھۇدىلارنى قۇتۇرتىپ، غەتەفان قەبىلىسى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەنە قارشى تۇردى. مۇسۇلمانلار يەھۇدىلارنىڭ تايانچ نۇقتىسىغا 20 كۈن شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلغاندىن كېيىن، ئۇلار تەسلىم بولۇشقا مەجبۇر بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ تەلپۈنى قوبۇل قىلىپ، ئۇلارنىڭ 50 پىرسەنت باج-سېلىق تاپشۇرۇشقا كاپالەتلىك قىلىش شەرتى بىلەن شۇ يەردە قېلىپ تېرىقچىلىق قىلىشىغا رۇخسەت قىلدى.
- شۇ يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام 2 مىڭ مۇسۇلماننى باشلاپ، ھۈدەيبىيە سۇلھىدىكى بەلگىلىمىلەرگە بىنائەن ھەج-تاۋاپ قىلىش ئۈچۈن مەككىگە بارغاندا، قۇرەيشلەر مەككى شەھىرىدىن چىقىپ، ئىگىز بىر يەردە مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىي مۇراسىم ئۆتكۈزۈشىنى كۆرۈپ تۇردى. 3 كۈندىن كېيىن، قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئادەم ئەۋەتىپ، بەلگىلەنگەن ۋاقىتنىڭ توشقانلىغىنى ئېيتتى، مۇسۇلمانلار سۇلھى بويىچە مەدىنىگە قايتتى، مۇشرىكلار مەككىگە قايتىپ كىردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە ھۈدەيبىيە سۈلھىدە بەلگىلەنگەن ئۇرۇش قىلماسلىق پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، ئەرەپ يېرىم ئارىلى سىرتىدىكى ئەللەرنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلدى. ئۇ ئەتراپتىكى مەملىكەتلەرنىڭ پادىشاھلىرىغا جۈملىدىن رىم پادىشاھى ھىرەقلى، (575؟—641)، ئىران پادىشاھى كىسرا II، مىسىر پادىشاھى مۇقەۋقىس، ھەبەشىستان پادىشاھى نەجاشى قاتارلىقلارغا ۋە ئەرەپ قەبىلىلىرىنىڭ باشلىقلىرىغا ئەلچىلەر ئارقىلىق مەكتۇپ ئەۋەتىپ، ئۇلارنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ رىم پادىشاھىغا ئەۋەتكەن مەكتۇبى تۆۋەندىكىدەك:

”ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىۋان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ئاللاننىڭ قولى ۋە ئەلچىسى مۇھەممەتتىن رۇمنىڭ ئۇلۇغى ھىرەقلىگە:

توغرا يولغا ئەگەشكەنلەرگە سالام. مەن سېنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلىمەن. مۇسۇلمان بولساڭ، ئامان بولسەن، ئاللا ساڭا ئىككى ھەسسە ساۋاپ بېرىدۇ؛ ئەگەر ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلمىساڭ، پۈتكۈل خەلقنىڭ گۇنايى ساڭا يۈكلىنىدۇ. ئى ئەھلى كىتاپ! ئاللاغىلا ئىبادەت قىلىش، ئاللاغا ھىچنەرسىنى شىرك كەلتۈرمەسلىك، ئاللاننى قويۇپ بىر بىرىمىزنى خۇدا قىلىۋالماستىقتەك ھەممىمىزگە ئورتاق بولغان بىر خىل ئەقىدىگە ھۆرمەت قىلايلى، دىگەن. ئەگەر ئۇلار بۇنى قوبۇل قىلمىسا، بىزنىڭ مۇسۇلمان ئىكەنلىگىمىزگە گۇۋا بولۇڭلار، دەڭلار.“

بۇ پادىشاھلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇبىغا قايتۇرغان ئىنكاسى ھەر خىل بولدى: ھەبەشىستان پادىشاھى نەجاشى ئىسلام دىنىغا كىردى؛ مىسىر پادىشاھى مۇقەۋقىس بەزى سوغا-سالاملارنى ئەۋەتىپ، رەھمەت ئېيتتى؛ رۇم پادىشاھى ھىرەقلى ئىنتايىن تەسرلەنگەن ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى گېنېراللىرى قارشىلىق بىلدۈردى؛ ئىران پادىشاھى كىسرا II ئەۋەتىلگەن ئەلچىنى ھاقارەتلەپ، ئەۋەتكەن مەكتۇپنى ھاكاۋۇرلۇق قىلىپ يىرتىپ تاشلىدى ھەمدە يەمەن ۋالىسىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قولغا ئېلىش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەمەندىن كەلگەن ئادەمگە: ”ئاللا ئۇنىڭ پادىشاھىنى ۋەيران قىلىۋەتسۇن“ دېدى. دەل شۇ كېچىسى كىسرائى ئۇنىڭ ئوغلى ئۆلتۈرۈۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن يەمەن ۋالىسى ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ ئىراندىن ئايرىلىپ چىقتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈرىيە چېگرىسىدىكى بۇسرا ۋالىسى شۈرەھبىل ئىبنى ئەمرى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلىشقا ئەۋەتكەن ئەلچىسى ھارىس ئۆلتۈرۈۋېتىلدى، بۇ ھەركەت قەبىلىلەرنىڭ ئەنئەنىۋى ئۆرپ-ئادىتىگە خىلاپ بولغاچقا، بۇ مۇسۇلمانلارغا جەڭ ئېلان قىلغانلىق ھىساپلىناتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئازات قىلىنغان قۇللاردىن زەيدنىڭ باشچىلىقىدا ئەۋەتكەن 3 مىڭ كىشىلىك مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئۆلۈك دېڭىزنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى موئتە دېگەن يەردە يۈز مىڭ كىشىلىك رۇم قوشۇنى (جۈملىدىن ئەرەپ ياللانما قوشۇنى) بىلەن ئۇچرىشىپ، ئوتتۇرىدا شىددەتلىك جەڭ بولدى. مۇسۇلمان ئەسكەرلەر قۇربان بولۇشتىن قاچمىدى، لېكىن سان جەھەتتە دۈشمەن بەك كۆپ بولغاچقا، جەڭدە سەركەردىلەردىن 3 كىشى كەينى-كەينىدىن شەھىت بولدى، خالىد ئىبنى ۋەلىد (ھۈدەيبىيە سۈلھىدىن كېيىن مۇسۇلمان بولغان) ئەسكەرلەرنى باشلاپ مۇھاسىرىنى بوسۇپ چىقىپ، مەدىنىگە قايتتى ھەمدە كۆپلىگەن ئولجا-غەنىمەتلەرنى ئالدى. خالىد ئۆزىنىڭ كارامەت ھەربىي ماھارىتى ۋە جاسارىتى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن

”ئاللاننىڭ قىلچى“ دەپ ئاتالدى. ئىسلام تارىخىدا بولۇپ ئۆتكەن بىرىنچى قېتىملىق خەلىپە ئۇرۇش – ”موئتە ئۇرۇشى“ (629) ئەنە شۇ، بۇ ئۇرۇشنىڭ مەغلۇپ بولۇشى بىلەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام دىنىنى دۇنياۋى دىنغا ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن مەككىنى فەتھى قىلىپ، ئەرەپ يېرىم ئارىلىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش كېرەك دىگەن قارارغا كەلدى.

6. مەككىنىڭ فەتھى قىلىنىشى (630) ۋە ئەرەپ يېرىم ئارىلىنىڭ بىرلىككە كەلتۈرۈلۈشى

(1) قۇرەيشلەرنىڭ سۇلھىنى بۇزۇشى: مىلادى 630-يىلى، ھۇدەيبىيە سۇلھى ئىمزالىنىپ 2 يىل ئۆتە-ئۆتمەي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئىتتىپاقداش بولغان خۇزائە قەبىلىسى قۇرەيشلەر بىلەن ئىتتىپاقداش بولغان بەكر قەبىلىسىنىڭ ئۇشتۇمتۇت ھۇجۇمىغا ئۇچرىدى، يەنى بەكر قەبىلىسى قۇرەيشلەرنىڭ ياردىمىدە خۇزائە قەبىلىسىدىن بىرمۇنچە ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. خۇزائە قەبىلىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ياردەم سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيشلەرگە ئادەم ئەۋەتىپ، (1) خۇزائە قەبىلىسىدىن ئۆلگەنلەرنىڭ زىيانلىرىنى تۆلەپ بەرسۇن؛ (2) بەكر قەبىلىسى بىلەن تۈزگەن ئىتتىپاقنى ئەمەلدىن قالدۇرسۇن؛ (3) ھۇدەيبىيە سۇلھى كۈچتىن قالدى دەپ جاكالىسۇن دىگەن 3 شەرتنى قويدى. قۇرەيشلەر ئالدىنقى 2 شەرتنى قوبۇل قىلىشقا ئۈنۈمدى، بۇنىڭ بىلەن ھۇدەيبىيە سۇلھى ئەمەلدىن قالدى. كېيىن قۇرەيشلەر ئەبۇ سۇفياننى سۇلھىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلىشقا مەدەنىگە ئەۋەتكەن ئىدى، ئەمما ئۇلار ئۆز مەقسىدىگە يېتەلمىدى.

(2) مەككىنىڭ فەتھى قىلىنىشى (630): پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېزلىكتە تەدبىر كۆرۈپ، جەڭ قىلىش ئىقتىدارى بار مۇسۇلمانلاردىن 10 مىڭ كىشىلىك قوشۇن تەشكىل-لەشكە بۇيرۇق چۈشۈردى، بۇ قوشۇن ھەيۋەت بىلەن مەككىگە قاراپ يۈرۈش قىلدى. قۇرەيشلەر بۇنىڭدىن ئالاقزادە بولۇپ كېتىپ، بىر تەرەپتىن ئاتلىق ئەسكەرلەرنى ئەۋەتىپ، مەككە شەھىرىنىڭ ئەتراپىدا مۇداپىئە سېپى تۈزدى، يەنە بىر تەرەپتىن، ئەبۇ سۇفياننى مۇسۇلمانلار قوشۇنى تۇرۇۋاتقان يەرگە ئەۋەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قوبۇل قىلدى. ئەبۇ سۇفيان بەلگىلىمە بويىچە ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىغىنى جاكالىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيشلەرگە كەڭچىلىك قىلىش سىياسىتىنى قوللىنىپ، ئۇلارنىڭ بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئۇرۇش قىلمايلا مەككىگە كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككىگە كىرگەندىن كېيىن قىلغان بىرىنچى ئىشى كەئبىدىكى بارلىق بۇتلارنى تازىلاپ چىقىرىش بولدى، ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇتلار 360 ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇتلارنى چىقىپ تاشلىۋېتىپ: ”ئىسلام دىنى مەيدانغا كەلدى، بۇتپەرەسلىك بەربات بولدى، بۇتپەرەسلىك قايتا باش كۆتەرمەيدۇ“ (17-سۈرە، 81-ئايەت) دەپ ئۈنلۈك خىتاپ قىلدى. كەئبە يەنىلا مۇقەددەس يەر قىلىپ ساقلاندى، ئەرەپلەر مۇقەددەس دەپ چوقۇنۇپ كەلگەن ھەجرىيە سەۋەد (قارا تاش) مۇ ساقلاپ قېلىندى. كەئبىنى باشقۇرۇش ھوقۇقى يەنىلا ئىلگىرىدىن باشقۇرۇپ كەلگەنلەرنىڭ

قولدا قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۆتكەن ئىشقا سالاۋەت قىلىپ، ئومۇمى كېچىرىم قىلىندى، جىنايىتى چېكىدىن ئاشقان بىرنەچچە كىشىگىلا ئۆلۈم جازاسى بېرىلدى. شۇنىڭدىن ئېتىۋارەن، مەككە شەھىرىدىكى ئاھالىلەرنىڭ ھەممىسى جۈملىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەممىدىن بەك قارشى تۇرغانلارمۇ ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدى. شۇنداق قىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنىلا بوي سۇندۇرۇپ قالماستىن، ئۆزىگە ئىزچىل قارشى تۇرۇپ كەلگەن دۈشمەنلەرنىڭ كۆڭلىنىمۇ بوي سۇندۇرۇپ، يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئەرەپ يېرىم ئارىلىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن پايدىلىق شەرت - شارائىت ھازىرلىدى.

(3) ھۈنەين ئۇرۇشى (630): مەككىنىڭ بوي سۇندۇرۇلۇشى ئەرەپ يېرىم ئارىلىدىكى ھەر - قايسى قەبىلىلەرنى قاتتىق لەرزىگە سالدى، ئەنئەنىۋى ئېتىقادىدىن ۋاز كېچىشنى خالىمىغان بەزى قەبىلىلەر ئۆزلىرىنىڭ دىنىي مەركىزى بولغان كەئبىنى قايتۇرۇۋېلىشنى تەلەپ قىلدى. مەككە شەھىرىنىڭ شەرقىدىكى ھاۋازىن قەبىلىسى سەقى قەبىلىسى بىلەن بىرلىشىپ، ئالدى بىلەن ئىسيان كۆتەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام 12 مىڭ كىشىلىك مۇسۇلمانلار قوشۇنىنى باشلاپ جەڭگە چىققان ئىدى، مەككە بىلەن تائىق ئارىلىغىدىكى ھۈنەين جىلغىسىدا قەبىلىلەرنىڭ بىرلەشمە قوشۇنىنىڭ يوشۇرۇن زەربىسىگە ئۇچرىدى. مۇسۇلمانلار دەسلەپكى جەڭدە ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ سادىق ساھەبىلىرى ئىنتايىن سالماقلىق بىلەن ئىش كۆرۈپ، بارلىق مۇسۇلمانلارنى كۈچنى مەركەزلەشتۈرۈپ قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە چاقىردى، ئاخىردا مۇسۇلمانلار مەغلۇبىيەتنى غالبىيەتكە ئايلاندۇرۇپ، نۇرغۇن ئولجا - غەنمەت ئالدى. مۇسۇلمانلار غەلبە پەيتىدىن پايدىلىنىپ قوغلاپ زەربە بېرىپ، تائىقنى ئالدى. ھاۋازىن ۋە سەقى مۇشرىكلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كەڭچىلىك قىلىش سىياسىتىنىڭ تەسىرى ئاستىدا، ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنى باشقۇرۇشقا بىر ۋالى تەيىنلەپ، ئۆزى مەدىنىگە قايتىپ كەتتى، بۇ ھال شۇ جايدىكى ئەنسارىلارنى قالتىس خوشال قىلدى، چۈنكى ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز يۇرتىنى قايتۇرۇۋېلىپلا بىزنى تاشلىۋېتىپ، مەككىنى پايتەخت قىلارمىكەن دىگەن ئەندىشىدە بولغان ئىدى. لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دانالىق بىلەن، مەدىنىنى ھاكىمىيەت بىلەن دىن بىرلەشكەن بۇ دۆلەتنىڭ پايتەختى، مەككىنى بولسا دىنىي مەركەز قىلىشنى قارار قىلدى.

(4) تەبۇك ئۇرۇشى (630): ھىجرىيىنىڭ 9 - يىلى (مىلادى 630 - يىلى) 7 - ئايدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈرىيە چېگرىسىغا كۆپلىگەن رۇم ئەسكەرلىرىنىڭ توپلانغانلىغىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، 30 مىڭ كىشىلىك قوشۇننى سەپەرۋەر قىلىپ ۋە بۇ قوشۇننى ئۆزى باشلاپ، شىمالغا قاراپ يۈرۈش قىلدى. ئەمما يول يىراق، ھاۋا ئىسسىق بولغانلىغى، ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇد - لەر پىشاي دەپ قالغانلىغى ۋە دۈشمەننىڭ ھەيۋىسى كۈچلۈك بولغانلىغى ئۈچۈن، مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئۇرۇشتىن زېرىكىش كەيپىياتى كېلىپ چىققان ئىدى، قۇرئان كېرىمىدە بۇ ئەيىبلەندى (17 - سۈرە، 18 - ئايەت). مۇسۇلمانلار قوشۇنى سۈرىيە چېگرىسىدىكى تەبۇكقا بارغاندا، دۈشمەن قوشۇنلىرىنىڭ تېخى توپلانمىغانلىغى مەلۇم بولدى، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇننى باشلاپ مەدىنىگە قايتتى. مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئۆتكەن جايلاردىكى ئەرەپ قەبىلىلىرى ئارقا - ئارقىدىن ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلدى.

(5) مۇشرىكلەر بىلەن مۇناسىۋەتنى ئۈزۈش توغرىسىدىكى خىتاپنامە (631): مەككە بويى سۇندىر رۇلغاندىن كېيىن، يەنىلا ئاز ساندىكى مۇشرىكلار سۇلھنى بۇزۇپ، جەمىيەت تەرتىۋىنى قالايمىقانلاشتۇردى؛ ھەج قىلىش تۈزۈمى جەھەتتە، مۇسۇلمانلار بىلەن غەيرى مۇسۇلمانلارنىڭ ھەر-قايسىسى ئۆزى بىلگەنچە ئىش كۆرۈپ، ئوتتۇرىدا ئىختىلاپ كېلىپ چىقتى. مىلادى 631-يىلىغا كەلگەندە، ئىسلام دىنىنىڭ ئەرەپ يېرىم ئارىلىدىكى ھۆكۈمرانلىغى بارغانسېرى مۇستەھكەملەندى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇشرىكلار بىلەن مۇناسىۋەتنى ئۈزۈش توغرىسىدا ۋەھىي كەلدى (9-سۈرە، 1-، 2-ئايەتلەر). پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكرىنى ھەجگە بارىدىغانلارغا باشلىق قىلدى، ئەلنى ھەج مەزگىلىدە جامائەت ئالدىدا مۇشرىكلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ئۈزۈش توغرىسىدىكى خىتاپنامە (بارائەت سۈرىسىنىڭ باش تەرىپىدىكى ئون ئۈچ ئايەت) نى ئوقۇشقا مەككەگە ئەۋەتتى. بۇ خىتاپنامىگە ئاساسەن، بۇنىڭدىن كېيىن مۇسۇلمانلارنىڭلا ھەج قىلىشىغا يول قويۇلىدىغان، غەيرى مۇسۇلمانلاردىن سۇلھىگە خىلاپلىق قىلمىغان، ھەرقانداق كىشىنىڭ ئىسلام دىنىغا قارشى تۇرۇشىغىمۇ ياردەملەشمىگەنلەرنىڭ سۇلھىنىڭ مۇددىتى توشقىچە ھەج قىلىشىغا يول قويۇلىدىغان بولدى. بۇ خىتاپنامە مۇشرىكلارنىڭ ئەرەپ يېرىم ئارىلىدا ئاياقلاشقانلىغىدىن بەلگە بەردى. قۇرئاننىڭ 9-سۈرىسىنىڭ بېشىدىلا دەۋر بۆلگۈچ ئەھمىيەتكە ئىگە بۇ خىتاپنامە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

(6) ۋەكىللەر ئۆمىگى يىلى: ھىجرىيەنىڭ 9-يىلى يەنى مىلادى 630-631-يىللىرى ئىسلام تارىخىدا "ۋەكىللەر ئۆمىگى يىلى" دەپ ئاتىلىدۇ. چۈنكى مۇشۇ يىلى ئەرەپ يېرىم ئارىلىنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى قەبىلىلەر پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامغا ئېھتىرام ۋە ساداقەت بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن مەدىنىگە ئارقا-ئارقىدىن ۋەكىللەر ئۆمىگى ئەۋەتكەن ئىدى (49-سۈرە). پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئىسلام دىنىنىڭ ئەقىدىلىرى ۋە سىياسەتلىرىنى تەشۋىق قىلدى ۋە ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئۇلاردىن قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئاداۋەت ۋە سۈركىلىشىنى تۈگىتىشنى، دىنىي ئېتىقاتنى ھەرىكەت ئۆزى بەلگىلەشنى؛ ھەرقايسى قەبىلىلەردىن مەدىنىنىڭ خوجا بولۇش ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلىشنى ۋە زاكات تاپشۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. قۇرئاننىڭ 49-سۈرىسىدىن كېيىن، 48-سۈرىسى نازىل بولدى، ئۇنىڭدا مۇسۇلمانلارغا غەلبە قازانغان ۋەزىيەتتە مەدىنىيەتلىك ۋە ئەدەپلىك بولۇش توغرىسىدا تەربىيە بېرىلىپ، "ئاللانىڭ نەزىرىدە ئاراڭلاردىكى ئەڭ ھۆرمەتلىك كىشىلەر ئاراڭلاردىكى ئەڭ تەقۋا كىشىلەردۇر" (49-سۈرە، 13-ئايەت)؛ مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى توقۇنۇش توغرىسىدا: "ئۇلارنىڭ ئارىسىنى ئادىللىق بىلەن كېلىشتۈرۈڭلار ۋە ئىنساپ قىلىڭلار، ئاللا ئەلۋەتتە ئىنساپ قىلغۇچىلارنى ياخشى كۆرىدۇ" (49-سۈرە، 9-ئايەت) دېيىلگەن. "مۇسۇلمانلار قېرىنداشتۇر" دېگەن سۆز تېجىلىق ۋە ئادالەت كۆزدە تۇتۇپ ئېيتىلغان، 49-سۈرىدە ھەرقايسى قەبىلىلەرگە كونكرىت مىساللار بىلەن چوڭقۇر ئەخلاق-پەزىلەت تەربىيىسى بېرىلگەن. ئىسلام دىنىنىڭ كۈچ-قۇدرىتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالجاناپ پەزىلىتىنىڭ تەسىرى ئاستىدا، ھەرقايسى قەبىلىلەر كەينى-كەينىدىن ئىسلام دىنىغا كىردى، ھىجرىيەنىڭ 10-يىلى يەنى مىلادى 632-يىلىغا كەلگەندە، پۈتكۈل ئەرەپ يېرىم ئارىلى ئىسلام تۇغى ئاستىدا، ئاساسىي جەھەتتىن، بىرلىككە كەلگەن ئەرەپ مىللىتىدىن تەركىپ تاپقان مەملىكەتكە ئايلاندى.

7. ۋىدالىشىش ھەجى (632) ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
ۋەزىپىسىنىڭ ئورۇنلىنىشى

ھىجرىيىنىڭ 10 - يىلىنىڭ ئاخىرى يەنى مىلادى 632 - يىلى 3 - ئايدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە بېرىپ، ئىسلاھ قىلىنغاندىن كېيىنكى تۇنجى قېتىملىق ھەجگە شەخسەن ئۆزى رەھبەرلىك قىلدى، بۇ قېتىمقى ھەجگە مۇسۇلمانلارلا قاتناشتى، بۇنىڭدىن 10 يىل ئىلگىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ يەردە ئىسلام دىنىنى دەۋەت قىلغىنىدا تېخى قۇرەيش ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ دەھشەتلىك زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان ئىدى، ئەمدى بولسا ئۇ پۈتكۈل ئەرەپ خەلقىنىڭ ئۇ ئالەملىك ۋە بۇ ئالەملىك داھىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن، بارلىق ھاجىلارنىڭ چەكسىز ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولدى. ھىجرىيە 12 - ئاينىڭ 9 - كۈنى ھاجىلار ئەرەفاتقا جەم بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆۋەندىكى ۋىدالىشىش نۇتقى (ئىسلام دىنىدا «تاغدىكى ھەدىس» دەپ ئاتىلىدۇ) نى سۆزلىدى، بۇ نۇتۇق ھەرقايسى قەبىلىلەرنىڭ ھاجىلىرى ئارقىلىق پۈتكۈل ئەرەپكە تارقالدى: "ئى خالايق! سۆزۈمگە قۇلاق سېلىڭلار، بۇ يىلدىن كېيىن مۇشۇ جايىدا سىلەر بىلەن ئۇچراش-ماسلىغىم مۈمكىن دەپ ئويلايمەن،... ئى خالايق! تاكى رەببىڭلارنىڭ دەرگاھىغا بارغىنىڭلارغا قەدەر، بىر بىرىڭلارنىڭ جېنىغا، مېلىغا چېقىلىش خۇددى مۇشۇ ئاينىڭ، مۇشۇ كۈننىڭ، مۇشۇ جايىنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلىماسلىققا ئوخشاشلا ھارامدۇر...

ئى خالايق! بىلىشىڭلار لازىمكى، مۆمىنلەر بىر بىرىگە قېرىنداش، سىلەر قېرىنداشلار جەمەت-يېتىمنىڭ باراۋەر ئەزاسى، قېرىندىشىنىڭ ئۆز ئىختىيارى بىلەن بەرمىگەن مېلى ھىچكىمگە ھالال ئەمەس. بىر بىرىڭلارغا زۇلۇم قىلماسلىغىڭلار كېرەك، ئى ئاللا! گۇۋا بولغىن، بۇ ۋەھىينى يەتكۈزۈپمۇ؟

قاراڭلار! مۇشرىكلىكمۇ، جاھىلىيەت دەۋرىدىن قالغان ئۆرپ-ئادەتلەرمۇ مېنىڭ ئاياق ئاستىمدا قالدى. جاھىلىيەت دەۋرىدىكى "قېرىنداشلار ئۆچمەنلىكى" چەكلىنىدۇ،... جاھىلىيەت دەۋرىدە قىلىنغان جازانىخورلۇق بىكار قىلىنىدۇ، شۇنداق بولسىمۇ ئۆز سەرمايەڭلارنى يىغى-ۋالساڭلار بولىدۇ، سىلەر كىشىلەرگە ئۇۋال قىلماڭلار، سىلەرگىمۇ ئۇۋال قىلىنمايدۇ... ئى خالايق! ئاياللار مەسىلىسىدە ئاللاتائالادىن قورقۇڭلار، زىممىڭلاردا ئاياللىرىڭلارنىڭ سىلەر رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك ھەققى بار، ئاياللىرىڭلارنىڭ زىممىسىدىمۇ ئۇلار رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك سىلەرنىڭ ھەققىڭلار بار...

ئى خالايق! سىلەرگە ھەبەشىستانلىق قۇل باشلىق بولسىمۇ، ئۇ ئەگەر ئاللاننىڭ كىتابىدىكى ئەمىر-پەرمانلارنى ئىجرا قىلىدىغانلا بولسا، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىڭلار.

...دەرھەقىقەت، مەن سىلەرگە ئاللاننىڭ كىتابى بولغان قۇرئاننى ۋە ئاللاتائالانىڭ ئەلچىسى-

نىڭ ھەدىسلىرىنى قويۇپ كەتتىم، ئۇنىڭغا قاتتىق ئەمەل قىلساڭلار، ئازمايسىلەر..."

(داۋامى بار)

جۇڭگو ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى، ئىسلام دىنى

ئىنىستىتۇتنىڭ پەخرى مۇدىرى ئابدۇرەھىم ماسۇڭنىڭ

ئاخۇنۇمنىڭ رادىيو نۇتقى

— ئافغانىستان خەلقىنىڭ يېڭى يىلنى تەبرىكلەش مۇناسىۋىتى بىلەن

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىۋان ئاللاننىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

سۆيۈملۈك ئافغانىستانلىق مۇسۇلمان قېرىنداشلار!

ئەيسالامۇ ئەلەيكۇم!

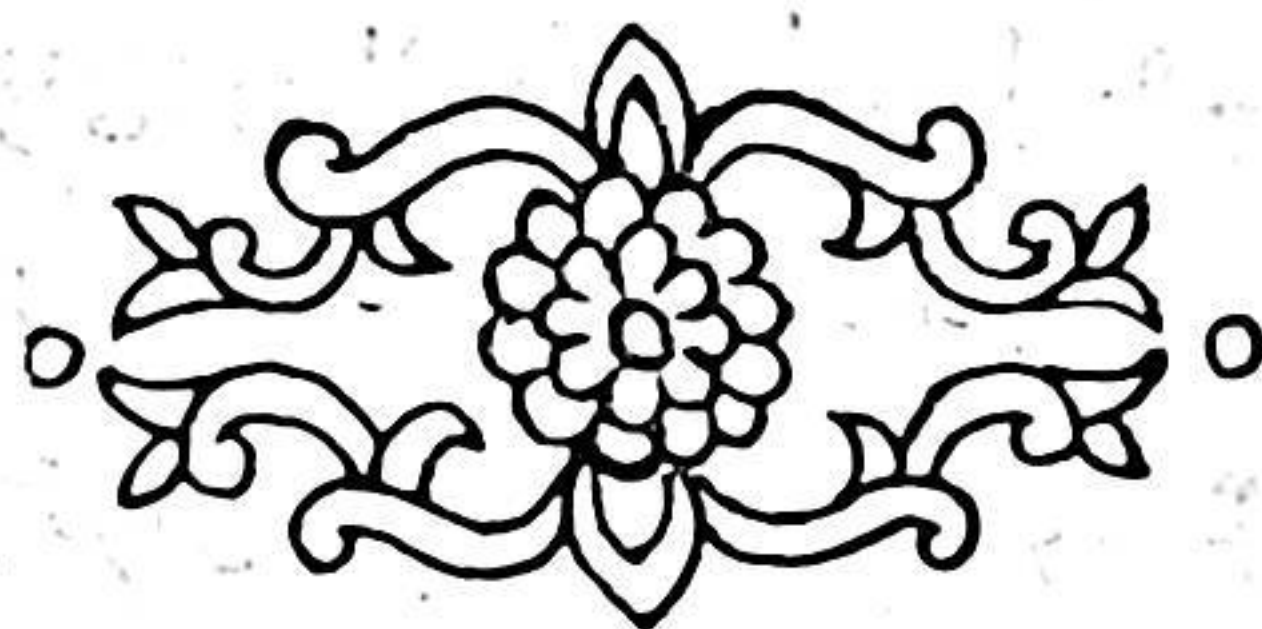
3-ئاينىڭ 21-كۈنى—ئافغانىستان خەلقىنىڭ ئەنئەنىۋى يېڭى يىل بايرىمى، مۇشۇ قۇتلۇق بايرام مۇناسىۋىتى بىلەن، جۇڭگو ئىسلام جەمئىيىتى 14 مىليون جۇڭگو مۇسۇلمانلىرى نامىدىن قەھرىمان ئافغانىستان خەلقى ۋە ئافغانىستانلىق مۇسۇلمان قېرىنداشلارنى قىزغىن تەبرىكلەيدۇ. ئافغانىستان ئاسىيادىكى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە مەدىنىيەتلىك قەدىمىي دۆلەت، ئافغانىستان خەلقى ئەمگەكچان، باتۇر خەلق بولۇپ، چەتنىڭ تاجاۋۇزى ۋە زۇلۇمىغا قارشى تۇرىدىغان شەرەپلىك ئەنئەنىگە ئىگە. 1919-يىلى ئافغانىستان خەلقى ئۆزىنىڭ مۇستەقىل بولغانلىغىنى جاكالىدى ۋە ئەنگلىيىنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى كۈرەش ئېلىپ باردى، غەلبە قازانغاندىن كېيىن، ئافغانىستان مۇستەقىل مۇسۇلمانلار دۆلىتى بولۇپ قالغان ئىدى. 1979-يىلى 12-ئاينىڭ 27-كۈنى، سوۋېت ئىتتىپاقى بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ نىزامىنى ۋە خەلقئارا مۇناسىۋەتلەر پىرىنسىپلىرىنى ئوچۇق-ئاشكارا دەپسەندە قىلىپ، تەپتارتماستىن قوراللىق قىسىملىرىنى چىقىرىپ، ئافغانىستانغا كەڭ كۆلەمدە تاجاۋۇز قىلىپ كىرىش بىلەن، ئافغانىستان خەلقىگە ئېغىر بالايى-ئاپەتلەرنى كەلتۈردى ۋە ئاسىيانىڭ مۇقىملىغى ۋە بىخەتەرلىكىگە ئېغىر تەھدىت سالدى. ئاللا قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دەيدۇ: "ئۇلار بىلەن تاكى بۇزغۇنچىلىق قالمىغىچە ئۇرۇش قىلىڭلار." (2-سۈرە، 193-ئايەت) ئافغانىستان خەلقى ۋە مۇسۇلمانلىرى باش ئەگمەس خەلقئارا، ئۇلار مىللى مۇستەقىللىقنى قوغداش بايرىغىنى كۆتىرىپ، ئىنتايىن مۈشكۈل شەرت-شارائىت ئاستىدا، سوۋېت تاجاۋۇزچىلىرىغا قارشى قەتئى كۈرەش ئېلىپ بېرىپ، شانلىق مۇۋەپپەقىيەتلەرنى قولغا كەلتۈردى. تارىخ شۇنى

ئىسپاتلىدىكى، ئىگىلىك ھوقۇقىغا ئىگە مۇسۇلمان دۆلەت بولغان ئافغانىستاننى سوۋېت زومىگەرلى-
رىنىڭ قورال كۈچى بىلەن بوي سۇندۇرۇش غەربى ئىشقا ئاشمايدۇ، مىللى مۇستەقىللىقنى
قوغداش كۈرىشىنىڭ يالقۇنىنى ھەرقانداق كۈچمۇ ئۆچۈرەلمەيدۇ.

ئافغانىستان مەملىكىتىمىزنىڭ دوست خوشنىسى، جۇڭگو-ئافغانىستان خەلقلىرى ۋە مۇسۇلمان-
لىرى ئۇزاق مۇددەتلىك ئورتاق كۈرەشلەر داۋامىدا چوڭقۇر دوستلۇق ئورناتقان، جۇڭگو
مۇسۇلمانلىرى ۋە خەلقى ئافغانىستان خەلقى ۋە مۇسۇلمانلىرىنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قوراللىق
تاجاۋۇزىغا قارشى تۇرۇش يولىدىكى ھەققانى كۈرىشىنى ئىزچىل قوللاپ كەلدى، سوۋېت ئىتتى-
پاقى قوشۇنلىرى ئافغانىستاندىن شەرتسىز ۋە پۈتۈنلەي چىقىپ كېتىشى، مۇسۇلمان دۆلەت بولغان
ئافغانىستاننىڭ مۇستەقىللىقى ۋە ئىگىلىك ھوقۇقى ئورنى ئەسلىگە كەلتۈرۈلۈشى ھەمدە ئافغانىستان
مۇساپىرلىرى ئامان-ئىسەن ئۆز ۋەتىنىگە قايتىشى كېرەك. ئافغانىستان خەلقى ئۆز كۈرىشىدە يېتىم
ئەمەس، ئۇلار پۈتۈن دۇنيادىكى تېجلىقپەرۋەر خەلق ۋە ھەققانىيەتنى قۇۋۋەتلەيدىغان دۆلەتلەر-
نىڭ كۈچلۈك ياردىمىگە ئېرىشتى، ئۇلارنىڭ مىللى مۇستەقىللىقنى قوغداش يولىدىكى باتۇرانه
كۈرىشى ھەققانى كۈرەش، ھەققانى ئىش جەزمەن غەلبە قازىنىدۇ.

ئاللا قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دەيدۇ: "ئى مۆمىنلەر، ئەگەر سىلەر ئاللاغا ئىشەنسەڭلار، ئاللا
سىلەرگە مەدەت بېرىدۇ ۋە سىلەرنىڭ قەدىمكىلارنى مۇستەھكەم قىلىدۇ." (47-سۈرە، 7-ئايەت)
يەنە مۇنداق دەيدۇ: "ئەگەر ئاللا سىلەرگە مەدەت بەرسە، سىلەرنى ھېچكىم يېڭەلمەيدۇ."
(3-سۈرە، 160-ئايەت)

ئاللا سىلەرگە مەدەت بەرسۇن! رەھمەت.
1984-يىل 3-ئاينىڭ 19-كۈنى

ھىجرىيە كالىندارى توغرىسىدا بىر قانچە مەسىلە

چىن جىنخۇي

ھىجرىيە كالىندارى ھازىرقى دۇنيادىكى ئاساسلىق كالىندارلارنىڭ بىرى. ئۇنىڭ ئىشلىتىلىشى ۋە تارقىلىشى تارىختا زور تەسىر قوزغىغان بولۇپ قالماستىن، بەلكى بۈگۈنكى كۈندىمۇ، ئەرەپ دۇنياسى، باشقا ئىسلام دۆلەتلىرى ۋە رايونلىرىدا يەنىلا كەڭ ئېتىۋارغا ئېلىنماقتا ياكى قوللىنىلماقتا. ھىجرىيە كالىندارى جۇڭگوغا يۈەن سۇلالىسىنىڭ باشلىرىدا كىرگەندىن كېيىن، يۈەن، مىڭ، چىڭ سۇلالىلىرىنى باشتىن كەچۈرۈپ، 400 يىلدىن كۆپرەك ۋاقىت قوللىنىلدى ياكى پايدىلىنىلدى. تا بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر، جۇڭگو مۇسولمانلىرى روزا، ھەج، ھېيت - ئايەملەرگە ئوخشاش دىنىي رەسمىيەت ۋە قائىدە - يوسۇنلارنىڭ ۋاقتىنى ھىساپلاشتا، يەنىلا ھىجرىيىنى ئاساس قىلماقتا، ئۇنىڭ تەسىرىنىڭ قانچىلىك چوڭقۇرلۇغىنى مۇشۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. ھازىر ھىجرىيىگە مۇناسىۋەتلىك بىر قانچە مەسىلىنى قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتمەن.

ھىجرىيە كالىندارىنىڭ بارلىققا كېلىشى

“ھىجرىيە” (الھجرەت) “كۆچۈش”، “كېتىش” دېگەن مەنىدە بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ مىلادى 622 - يىلى 9 - ئاينىڭ 24 - كۈنى يېقىن دوستى ئەبۇ بەكرىنىڭ ھەمراھلىقىدا، مەككىدىن مەدىنىگە كۆچكەنلىكىدىن ئىبارەت ۋەقەنى كۆرسىتىدۇ. بۇ قېتىمقى كۆچۈش - ھىجرىيە، ئىسلام دىنى ئۈچۈن ئېيتقاندا، بىر ئۇلۇغ بۇرۇلۇش ھىساپلىنىدۇ. 17 يىلدىن كېيىن، ئىككىنچى خەلىپە ھەزرىتى ئۆمەر بۇ ئىشنى خاتىرىلەش يۈزدىن - سىدىن، ھىجرەت يۈز بەرگەن يىل - ئەرەپ قەمەرىيە يىلىنىڭ يىلى بېشى، يەنى مىلادى 622 - يىلى 7 - ئاينىڭ 16 - كۈنىنى ھىجرىيىنىڭ يېڭى يىلىنىڭ 1 - كۈنى قىلىشنى قارار قىلدى. بۇ يەردە شۇنى ئىزاھلاپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇكى، نىمە ئۈچۈن مەدىنىگە كۆچۈپ بارغان كۈن - ئەرەپ قەمەرىيە يىلى 3 - ئاينىڭ 12 - كۈنى (مىلادى 622 - يىلى 9 - ئاينىڭ 24 - كۈنى) ھىجرىيىنىڭ يېڭى يىلى باشلانغان كۈن قىلىپ بېكىتىلمەي، ئەرەپ قەمەرىيە يىلىنىڭ يىلى بېشى (مىلادى 622 - يىلى 7 - ئاينىڭ 16 - كۈنى) يېڭى يىلى قىلىپ بېكىتىلدى؟ بۇنىڭدا ھەزرىتى ئۆمەر ھىجرىيە يىلىنىڭ يېڭى يىلى كۈنى بىلەن ئەرەپ قەمەرىيە يىلىنىڭ يېڭى يىلى كۈنىنى بىرلىككە كەلتۈرۈشنى مەقسەت قىلغان، شۇ مەقسەتتە ئۇ، يېڭى يىلى باشلىنىشىنىڭ بەلگىسى قىلىنغان كۆچكەن ۋاقتىنى 71 كۈن ئىلگىرى سۈرۈپ، ئەرەپ قەمەرىيە يىلىنىڭ 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنىگە توغرىلىغان - دە، بۇنىڭ بىلەن، ھىجرىيە كالىندارىنىڭ يېڭى يىلى ئەرەپ قەمەرىيە يىلىنىڭ يېڭى يىلىدىن باشلىنىدىغان

بولغان. ①

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ھىجرىيە كالىندارىنىڭ يېڭى يىلىنى بېكىتىشتە، ئەينى ۋاقىتتا مۇنداق 4 خىل پىكىر بولغان: 1. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى يېڭى يىلىنىڭ باشلانغان كۈنى قىلىش؛ 2. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەر بولغان كۈنىنى يەنى بۇيرۇققا بىنائەن دىن تارقاتقان كۈنىنى يېڭى يىلىنىڭ باشلانغان كۈنى قىلىش؛ 3. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە كۆچكەن كۈنىنى يېڭى يىلىنىڭ باشلانغان كۈنى قىلىش؛ 4. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغان كۈنىنى يېڭى يىلىنىڭ باشلانغان كۈنى قىلىش. كېڭەش داۋامىدا، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى ئۈستىدە پىكىر بىردەك بولمىغاچقا، ئۇ كۈنىنى يېڭى يىلىنىڭ باشلانغان كۈنى قىلىش قىيىن بولغان؛ مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام دىن تارقاتقان دەسلەپكى مەزگىللەردە، مۇسۇلمانلار ئاز ساندا، مۇشرىكلار كۆپ ساندا بولغاچقا، ئىككىنچى تۈرلۈك پىكىرمۇ ئېتىۋارغا ئېلىنمىغان؛ مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغان كۈن قايغۇلۇق بىر كۈن بولغاچقا، بۇ كۈنمۇ قوبۇل قىلىنمىغان؛ ئاخىرى، زور خاتىرىلەش ئەھمىيىتىگە ئىگە بولغان ھىجرەت يېڭى يىلىنىڭ باشلىنىشى قىلىپ بىردەك تاللاپ ئېلىنغان. ②

ھىساپلاش ئۇسۇلى

ئەرەپ كالىندارى كۈن كالىندارى ۋە ئاي كالىندارى دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. كۈن كالىندارى، ئومۇمەن تېرىقچىلىق ئىشلىرىدا قوللىنىلىدۇ، ئاي كالىندارى، ئومۇمەن دىنىي پائالىيەتلەرنى ئېلىپ بېرىش ۋە تارىخى خاتىرىلەش ئىشلىرىدا قوللىنىلىدۇ. ھىجرىيە كالىندارىدا قوللىنىلىدىغان ئەرەپ ئاي كالىندارى نوقۇل ھالىدىكى ئاي كالىندارى ھىساپلىنىدۇ، يەنى بۇنىڭدا، ھەم ئايغا قاراپ ئاي ھىساپلىنىدۇ، ھەم ئايغا قاراپ يىل ھىساپلىنىدۇ. بۇنى ھىساپلاش ئۇسۇلى مۇنداق: ئاينىڭ تولۇشى بىلەن كەمتۈكلىكى ئۆلچەم قىلىنىپ، ئاينىڭ تولۇشى بىلەن كەمتۈك بولۇشىنىڭ بىر قېتىم دەۋر قىلىشى (ئالاھىزەل 29 كۈن 12 سائەت 44 مىنۇت) بىر ئاي، ئاينىڭ تولۇشى بىلەن كەمتۈك بولۇشىنىڭ 12 قېتىم دەۋر قىلىشى (ئالاھىزەل 354 كۈن 8 سائەت 48 مىنۇت) بىر يىل ھىساپلىنىدۇ. شۇڭلاشقا، بۇ ئايلارنىڭ چوڭ - كىچىكلىكىگىنى ئايرىشتا، ئومۇمەن 1 - ئاي، 3 - ئاي، 5 - ئاي، 7 - ئاي، 9 - ئاي ۋە 11 - ئاي قاتارلىق تاق ئايلار 30 كۈنلۈك ئاي ھىساپلىنىدۇ؛ ئومۇمەن 2 - ئاي، 4 - ئاي، 6 - ئاي، 8 - ئاي، 10 - ئاي ۋە 12 - ئاي قاتارلىق جۇپ ئايلار 29 كۈنلۈك ئاي ھىساپلىنىپ، ئۇلاردىن ئارتۇق ئاي بولمايدۇ. بۇ كالىندارىدا، پۈتۈن يىلىنىڭ ئەمىلىي كۈن سانى 354 كۈن 8 سائەت 48 مىنۇت بولغاچقا، ئۇنىڭدىن ئېشىپ قالغان 8 سائەت 48 مىنۇت يېغىلىپ، 3 يىل ئۆپچۆرىسىدە 1 كۈن ئارتۇق چىقىدۇ،

① ماجىيەن تەرجىمە قىلغان «ئەرەپ ئومۇمى تارىخى» دىگەن كىتابنىڭ 1 - كىتابىغا قارالسۇن، 1979 -

يىلى شاڭخۇ نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان.

② ئىراندا نەشر قىلىنغان «ئىسلام ئىدىيىسى» ژورنىلىنىڭ (ئەرەبچە) 1976 - يىللىق 31 - 32 - سانلىرىغا

قارالسۇن.

شۇڭا بۇ كالىنداردىكى 30 يىل بىر دەۋر ھىساپلىنىدۇ، ھەر بىر دەۋرنىڭ 2-، 5-، 7-، 10-، 13-، 16-، 18-، 21-، 24-، 26- ۋە 29- يىللىرىنىڭ 12- ئېيىنىڭ ئاخىرىدا بىر كۈن ئارتۇق چىقىدۇ، بۇ جەمئىي 11 كۈن بولىدۇ. بىر كۈن ئارتۇق چىقىدىغان بۇ يىللار 355 كۈن بولىدۇ.

بۇ كالىنداردىكى ھەر كۈنى كۈن ئولتۇرغان ۋاقىت بىر كۈننىڭ باشلىنىشى، كېچە - كۈندۈزنىڭ دەۋر قىلىشى ئارقىسىدا، ئەتىسى كۈن ئولتۇرغان ۋاقىت بىر كۈننىڭ ئاخىرلىشىشى قىلىنىدۇ. بۇ شۇنداق دېگەنلىكى، بۇ كالىنداردىكى بىر كۈن يېرىم كېچە سائەت ۵ دىن باشلانماستىن، سائەت ۵ دىن ئىلگىرىكى كۈنى كەچقۇرۇندىن تارتىپ باشلىنىدۇ. مەسىلەن، ئوخشاش بىر كەچقۇرۇنلۇق ۋاقتىنى مىلادىيە كالىندارى بويىچە ھەپتىنىڭ 4- كۈنى كەچقۇرۇن ۋاقتى دېسەك، ھىجرىيە كالىندارى بويىچە ئۇ، ھەپتىنىڭ 5- كۈنى ئالدىنقى باش كېچە بولۇپ چىقىدۇ. ① شۇ سەۋەپتىن، ھىجرىيە كالىندارى بىلەن مىلادىيە كالىندارىنى سېلىشتۇرۇپ ھىساپلىغاندا، ئوخشاش بىر كۈندە، ئىككى كالىندار كۈندۈزى بىردەك بولسا، ئاخشىمى كۈن ئاتلاپ، بىر بىرىسىنىڭكىگە ئوخشاش بولمىغان ئىككى كۈننى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، بۇ يىل قۇربان ھېيت (ھىجرىيە 12- ئاينىڭ 10- كۈنى) مىلادى 9- ئاينىڭ 29- كۈنىگە توغرا كەلسە، ھىجرىيە 12- ئاينىڭ 10- كۈنى بويىچە ھىساپلىغاندا، بۇ كۈن ئەمىلىيەتتە، مىلادى 9- ئاينىڭ 28- كۈنى كەچتىلا باشلىنىدۇ. قۇربان ھېيت پائالىيەتلىرى كۈندۈزى ئېلىپ بېرىلىدىغان بولغاچقا، ئۇنىڭ ۋاقتى 9- ئاينىڭ 28- كۈنى قىلىپ بېكىتىلمەي، 9- ئاينىڭ 29- كۈنى قىلىپ بېكىتىلگەن. شۇنداقسىمۇ، بۇ ھېيت كۈنى ھەم 28- كۈنى ئاخشىمىنى، ھەم 29- كۈنى كۈندۈزىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. يەنە مەسىلەن، بۇ يىل قەدرى كېچىسى (ھىجرىيە 9- ئاينىڭ 27- كۈنى) مىلادى 7- ئاينىڭ 19- كۈنىگە توغرا كېلىشى كېرەك ئىدى، بىراق، قەدرى كېچىسى ئەمىلىيەتتە، بىر كۈننىڭ باشلىنىشى بولغاچقا، ئۇنى ئالدىنقى كۈنى كېچىدىن، يەنى مىلادى 7- ئاينىڭ 18- كۈنى كېچىدىن، ھىجرىيە 9- ئاينىڭ 26- كۈنى كەچقۇرۇندىن باشلاپ ھىساپلاشقا توغرا كېلىدۇ، مۇشۇنداق ھىساپلىغاندا، توپ- توغرا قەدرى كېچىسى كۈنى- 9- ئاينىڭ 27- كۈنىگە توغرىلىنىدۇ. ئەگەر مىلادى كالىندارىدىكى قەدرى كېچىسى كۈنى (7- ئاينىڭ 19- كۈنى) ھىجرىيە 9- ئاينىڭ 27- كۈنى بويىچە ھىساپلاشقا توغرا كېلىدىغان بولسا، مىلادى كالىندارىنىڭ ئادىتى بويىچە، ئۇنى مۇقەررەر ھالدا شۇ كۈنى (7- ئاينىڭ 19- كۈنى) كېچىسىدىن تارتىپ ھىساپلاشقىلا بولىدۇكى، ئالدىنقى كۈنى (7- ئاينىڭ 18- كۈنى) كېچىسىدىن تارتىپ ھىساپلاشقا ھەرگىز بولمايدۇ، بۇنداق بولغاندا، ئەمىلىيەتتە، بۇ كۈن ھىجرىيە 9- ئاينىڭ 28- كۈنى ياش كېچىگە توغرا كېلىپ قالىدۇ- دە، قەدرى كېچىسى ئارقىغا بىر كۈن سۈرۈلۈپ كېتىدۇ. بۇ خاتالىق ھىجرىيە كالىندارى بىلەن مىلادىيە كالىندارىدىكى ھىساپلاش ئۇسۇلىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، كۆپىنچە كىشىلەردە خاتا چۈشەنچە پەيدا قىلىپ قويىدۇ، شۇڭا، ئۇنىڭغا ھەرگىزمۇ سەل قارىماسلىق كېرەك.

① ھىجرىيە كالىندارىدا بىر كۈننىڭ باشلىنىشى بىلەن بىر كۈننىڭ ئاخىرلىشىشى پەرقلىنىدۇرۇش ئۈچۈن، بىر كۈننىڭ باشلىنىشىنى "باش كېچە"، ئاخىرلىشىشىنى "كەچقۇرۇن" دەپ ئاتىدىم، مىلادى كالىنداردىكى ئىككى بولسا ئادەت بويىچە ئاتىلىدۇ.

ئايلارنىڭ نامى ۋە مەنىسى

ھىجرىيە كاللىندارىدىكى ئايلارنىڭ نامى ئومۇمەن ئەرەپلەرنىڭ قەدىمىي رىۋايەتلىرىدىن كەلگەن، ئۇلارنىڭ مەنىسى كۆپىنچە جەمىيەت ئەھۋالى، دىنىي پائالىيەتلەر، دىخانىچىلىق زىرائەتلىرى ۋە ھاۋا كېلىماتىنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. ① ھازىر ئايلارنىڭ نامى ۋە مەنىسىنى تۆۋەندىكىچە بايان قىلىپ ئۆتمەن.

1- ئاي، "مۇھەررەم" (محرم) ئىپىي دەپ ئاتىلىپ، "مەنى قىلىش" مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. ئەرەپلەر كەبەنى ئاللاننىڭ ئۆيى دەپ ئاتىغانغا ئوخشاش، بۇ ئاينىمۇ ئاللاننىڭ ئىپىي دەپ ئاتىشىدۇ. بۇ ئايدا جەڭ قىلىش، ئېلىشىش ۋە قىساس ئېلىش مەنىسى قىلىنىدۇ، بۇ ئاي ئىسلام دىنىدىكى تەقىپ قىلىنغان 4 ئاينىڭ بىرىنچى ئىپىي ھىساپلىنىدۇ.

2- ئاي، "سەپەر" (صفر) ئىپىي دەپ ئاتىلىپ، "سارغىيىش" مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ، يەنى زىرائەت باشاقلارنىڭ سارغايغانلىقى ئۇلارنىڭ پىشقانلىقى ۋە ئۇلارنى يىغىۋېلىش پەسلىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ پەسىل ئەسلىدە 1-2- ئايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى، زىرائەتلەر يىغىۋېلىنغاندىن كېيىن، كىشىلەر جەڭگە ئاتلىنىپ، ئائىلىلىرىدە ئادەم قالمايدىغان بولغاچقا، بۇ ئاي يەنە "بوش قىلىش" دېگەن مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. 1- ئايدا ئۇرۇش قىلىش مەنىسى قىلىنغانلىقتىن، ئۇ مۇھەررەم ئىپىي دەپ ئاتالغان، 2- ئاي مەخسۇس سەپەر ئىپىي قىلىنغان.

3- ئاي، "رەبىئۇل ئەۋۋەل" (ربيع الاول) دەپ ئاتىلىدۇ.

4- ئاي، "رەبىئۇل ئاخىر" (ربيع الاخر) دەپ ئاتىلىدۇ.

بۇ ئىككى ئاينىڭ نامى "بىخ سۈرۈش" يەنى باھار دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. 3- ئاي باش باھار، 4- ئاي كەچ باھار مەزگىلى بولۇپ، ئۆسۈملۈكلەر كۆكرىدىغان، گۈل-گىيىلەر ئەمدى بىخ سۈرۈشكە باشلىغان ۋە يۆل-يېغىن كۆپرەك بولىدىغان پەسىل.

5- ئاي، "جامادىيەل ئەۋۋەل" (جمادى الاولى) دەپ ئاتىلىدۇ.

6- ئاي، "جامادىيەل ئاخىر"، (جمادى الاخرة) دەپ ئاتىلىدۇ.

بۇ ئىككى ئاينىڭ نامى "توڭلاش" يەنى قىش كۈنى دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. 5- ئاي باش قىش، 6- ئاي كەچ قىش مەزگىلى بولۇپ، بۇ، يەرلەر توڭلاپ، سۇ مۇز تۇتىدىغان تازا سوغاق پەسىل.

7- ئاي، "رەجەب" (رجب) دەپ ئاتىلىپ، "ئەيمىنىش" مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. قەدىمىي

ئەرەپلەر بۇ ئاينى بەكمۇ قەدىرلەيدىغان بولغاچقا، بۇ ئايدا جاندارلارنى بوغۇزلاپ نەزىر-چىراق

① بېيروت ئامېرىكا داشۆسىنىڭ سېمۇ تىلى پروفېسسورى ئىپىنىس فالخا تۈزگەن «ئەرەپ كاللىندارىدىكى ئايلارنىڭ نامى ۋە مەنىسى» (ئەرەبچە) گە قارالسۇن. 1952-يىلى بېيروت مىليون كىشى نەشرىياتى نەشرى؛ 2. 1947-يىلى چىڭدۇ شەھىرى مىنىشىن باسماخانىسىدا بېسىلغان خۇاڭ مىڭجۇ يازغان «ئىسلام كاللىندارىنى تەپسىلى چۈشەندۈرۈش» دېگەن كىتاپقا قارالسۇن.

قىلىدۇ، ھەج - تاۋاپ قىلىدۇ، قوراللىق ئۇرۇش قىلمايدۇ، بۇ - تەقىپ قىلىنغان 4 ئاي - بىرى.

8- ئاي، "شەئبان" (شعبان) دەپ ئاتىلىپ، "شاخلىنىش"، "تارقىلىش" دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. شاخلىنىش ئۆسۈملۈكلەرنىڭ شاخ ۋە يوپۇرماقلىرى بۆك - باراخسان بولۇپ شاخلىنىدۇ. دىغان پەسلىنى؛ تارقىلىش ئەرەپلەرنىڭ تەرەپ - تەرەپلەرگە سۇ مەنبەسى ۋە ئورمانلىقلارنى ئىزلەپ تارقىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. قەدىمقى ئەرەپلەر بۇ ئايدا پەرھىز قىلغان، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىگە كەلگەندە، بۇ ئايدا پەرھىز قىلىش نەپلى پەرھىز قىلىشقا ئۆزگەرتىلگەن. ئىپتىتىشلارغا قارىغاندا، رامزان ئىيىنى ھىساپقا ئالمىغاندا، مۇشۇ ئاي مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ كۆپ روزى تۇتقان ئىيى ئىكەن.

9- ئاي، "رامزان" (رمضان) ئىيى دەپ ئاتىلىپ، "تومۇز" مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. قەدىمقى ئەرەپلەر بۇ ئاينى مۇقەددەس ئاي دەپ ھىساپلىغان، ئىسلام دىنىدا، بۇ ئاي رامزان ئىيى قىلىپ بەلگىلەنگەن بولۇپ، مۇسۇلمانلار بۇ ئايدا بىر ئاي روزى تۇتۇش ئارقىلىق، ئۆزىنى چىنىقتۇرۇپ، خۇداغا بولغان ھۆرمىتىنى بىلدۈرىدۇ.

10- ئاي، "شەۋۋال" (شوال) دەپ ئاتىلىپ، "كۆتىرىلىپ قېلىش" مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. قەدىمقى ئەرەپلەر بۇ ئاينى يامانلىقتىن دېرەك بېرىدىغان ئاي دەپ قاراپ، بۇ ئايدا چاي ئىچۈ - رۇش ۋە قىز كۆچۈرۈشتىن ھەزەر ئەيلىگەن. ئەمما بەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام بۇ كونا ئادەتنى بۇزۇپ تاشلىغان، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ خوتۇنى ئايىشە مۇنداق دىگەن: "خۇدانىڭ ئەلچىسى مەن بىلەن مۇشۇ ئايدا توي قىلغان".

11- ئاي، "زۇلقەئدە" (زولقعدة) ئىيى دەپ ئاتىلىپ، "ئولتۇرۇش" مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ، بۇ ئاي ئۇرۇشنى توختىتىپ، سودا ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىلىدىغان ئاي؛ شۇنداقلا بۇ ئايدا، ئوت - چۆپلەر راسا ئۆسكەچكە، مۇسۇلمانلار بخارامان پادا باقىدۇ؛ ياكى ئۇلار سىرتقا سەپەرگە چىقماي، ئۆيلىرىدە خاتىرجەم ھالدا ھەج قىلىشنىڭ تەييارلىغىنى كۆرىدۇ. بۇ - تەقىپ قىلىنغان 4 ئاينىڭ بىرى.

12- ئاي، "زۇلقەئدە" (زوالحجه) ئىيى دەپ ئاتىلىپ، "ھەج قىلىش" مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. ھەج قىلىش قەدىمقى ئەرەپلەردە ئەسلىدىن بار دىنىي پائالىيەت بولۇپ، ئىسلام دىنىدا بۇ ئەنئەنە ساقلاپ قېلىنىپ، بۇ ئاي ھەج قىلىش ئىيى قىلىنغان ھەمدە بۇ ھەقتە كونا كىرىت بەلگە - لىمىلەر بەلگىلەنگەن، پۈتۈن دۇنيا مۇسۇلمانلىرىنىڭ مۇشۇ ئايدا مەككىگە بېرىپ ھەج قىلىش مەجبۇرىيىتى بار. بۇ ئايمۇ تەقىپ قىلىنغان 4 ئاينىڭ بىرى.

بۇ يەردە يەنە شۇنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇكى، بۇ كالىنداردىكى يىل ۋە ئايلار ئاي كالىندارى بويىچە ھىساپلىنىدۇ، شۇڭا، ئۇنى مىلادى كالىندارىغا سېلىشتۇرغاندا، ھەر ئايدا بىر كۈن، ھەر يىلدا تەخمىنەن 10 كۈن، 3 يىلدا تەخمىنەن بىر ئاي كەم چىقىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ كالىنداردىكى ئارتۇق ئاي بولمايدۇ، شۇڭا ھەرقايسى ئايلارنىڭ تۇرىدىغان پەسلى مۇقىم بولماستىن، ئالاھىدە 32 يېرىم يىلدا بىر قېتىم دەۋر قىلىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، ئەتىيازلىق كۈن - تۈننىڭ توختىشى مەلۇم يىلنىڭ 1 - ئىيىدا كەلگەن بولسا، 10 يىلدىن كېيىن 8 - ئايدا كېلىدۇ، 20 يىلدىن كېيىن، 4 - ئايدا توغرا كېلىپ قالىدۇ، دىمەك، مانا مۇشۇ تەرىقىدە سۈرۈل -

ۋېرىدۇ، بۇ مەزكۇر كاللىندارنىڭ ئالاھىدىلىكىدۇر. مۆلچەرلىنىشىچە، بۇ، ئەرەپ ئاي كاللىندارى بارلىققا كەلگەن مەزگىلدىكى پەسىل ياكى رايونلارنىڭ ئالاھىدىلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولسا كېرەك. كېيىنكى مەزگىللەردىكى پەسىللەرنىڭ ئۆزگىرىشى ئايلارنىڭ نامى بىلەن مۇناسىۋەتسىز. يەنە بۇنىڭدىن باشقا سەۋەپلەرنىڭ بار-يوقلۇقى ئۈستىدە تېخى داۋاملىق تەكشۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ.

ئايدا قاراش

ئايدا قاراش ئىسلام دىنىدا ھىجرىيىنىڭ 9-ئېيى يەنى رامزان ئېيى ئۈچۈن بەلگىلەنگەن ئالاھىدە بەلگىلىمە بولۇپ ھىساپلىنىدۇ، يەنى بۇ ئاينىڭ باشلىنىشى ۋە ئاخىرلىشىشى ھىساپلاشتا، ئايدا قاراپ ھىساپلاش بىلەن كاللىندار بويىچە ھىساپلاشنى ئۆزئارا بىرلەشتۈرۈش ئۆلچەم قىلىنىدۇ. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "سەلەر يېڭى ئاينى كۆرگەندە روزى تۇتۇڭلار، يېڭى ئاينى كۆرگەندە روزىنى تاماملاڭلار؛ ئەگەر ئاينى بۇلۇت توسۇۋالغان بولسا، شەئبان ئېيىنى 30 كۈنگە توشۇرۇپ باشلاڭلار". ① دېمەك، بۇ يەردە رامزان ئېيىنى باشلاش ۋە ئاخىرلاشتۇرۇشنىڭ ئۆلچىمى بېكىتىپ بېرىلگەن: ئاينى كۆرۈش قولايلىق بولغان ئەھۋالدا، يېڭى ئاينى ئۆلچەم قىلىش؛ ئاينى كۆرۈش قىيىن بولغان ئەھۋالدا ئالدىنقى ئاينى 30 كۈنگە توشقۇزۇش.

ئاي كاللىندارىدىكى چوڭ ئاي ۋە كىچىك ئاي-لارنىڭ كاللىندار بويىچە ھىساپلاش ئارقىلىق چىقىرىلغانلىقى ۋە ئۇنىڭ مۇقىم بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپ ئۆتكەن ئىدۇق. ئەمما، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ رامزان ئېيىنىڭ باشلىنىشى ۋە ئاخىرلىشىشىدا يېڭى ئاينى ئۆلچەم قىلىڭلار، دېگەن بەلگىلىمىسىگە ئاساسەن، ھىجرىيە 8-ئاينىڭ ئاخىرقى كۈنى (8-ئاي كىچىك ئاي بولغاچقا، ئادەتتە 29 كۈن بولىدۇ) كەچقۇرۇنلۇغى يېڭى ئاي كۆرۈنمىسە، شۇ كۈنى كۈن ئولتۇرغاندىن كېيىن، 9-ئاي كىرىدۇ ۋە رامزان باشلىنىدۇ. يېڭى ئاي كۆرۈنمىسە، 8-ئاينى 30 كۈن قىلىش يەنى 8-ئاينى چوڭ ئايدا ئۆزگەرتىش كېرەك. 8-ئاينىڭ 30-كۈنى كۈن ئولتۇرغاندىن كېيىن، تەبىئى ھالدىلا 9-ئاي كىرىدۇ، شۇڭا يەنە ئايدا قاراشنىڭ ھاجىتى قالمايدۇ. 9-ئاينىڭ 29-كۈنى كەچقۇرۇنلۇغىمۇ يېڭى ئايدا قاراش كېرەك، ئەگەر يېڭى ئاي كۆرۈنمىسە، 9-ئاينى كىچىك ئايدا ئۆزگەرتىپ، رامزان ئېيىنى ئاخىرلاشتۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ، ئەتىسى 10-ئاينىڭ 1-كۈنى يەنى روزى ھېيت بولىدۇ، بولمىسا، رامزان ئېيىنى يەنە بىر كۈن ئۇزارتىپ، 9-ئاينى يەنىلا چوڭ ئاي قىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

قالغان ئايلارنىڭ چوڭ ئاي 30 كۈن، كىچىك ئاي 29 كۈن، چوڭ-كىچىك ئىككى ئاي قوشۇلۇپ جەمئى 59 كۈن بولۇشىغا كەلسەك، ئۇنى پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام شەخسەن ئۆزى بەلگىلەپ بەرگەن، شۇڭا ئۇ ئايلارنى ھىساپلاشتا ئايدا قاراشنىڭ ھاجىتى يوق. مۇھەممەد

① ماجىھەننىڭ 1951-يىلى بېيجىڭ داشۇنىڭ نەشر قىلىش بۆلۈمى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «ھىجرىيە كاللىندارىغا دائىر مۇھىم نۇقتىلار» دېگەن كىتابىدىن ئېلىندى.

مەت ئەلەيھىسسالام: "ئايلا چوڭ ۋە كىچىك ئايلاغا بۆلۈندۈ، كىچىك ئاي 29 كۈن بولسا چوڭ ئاي 30 كۈن بولىدۇ" ① دىگەن، شۇنداقلا ئۇ ئىككى قولى بىلەن ئىشارەت قىلىپ تۇرۇپ مۇنداق دىگەن: "ئاي مۇنداق، مۇنداق، مۇنداق بولىدۇ؛ ئاي مۇنداق، مۇنداق، مۇنداق بولىدۇ." ② مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئالدىنقى 3 قېتىملىق قول ئىشارىتىنى قىلغاندا ئاخىرىدا كېلىپ، بىر بارمىغىنى پۈكۈۋېلىپ 29 كۈن بولىدىغانلىغىنى بىلدۈرگەن؛ كېيىنكى 3 قېتىملىق قول ئىشارىتىنىڭ ئاخىرىدا بارمىغىنى پۈكۈۋالماي، 30 كۈن بولىدىغانلىغىنى بىلدۈرگەن. بۇ ئىككى ئاينى قوشقاندا 59 كۈن بولۇپ، ئۇ يۇقۇرىدا بايان قىلىنغان چوڭ-كىچىك ئايلارنىڭ كۈن سانىغا دەلمۇ-دەل توغرا كېلىدۇ.

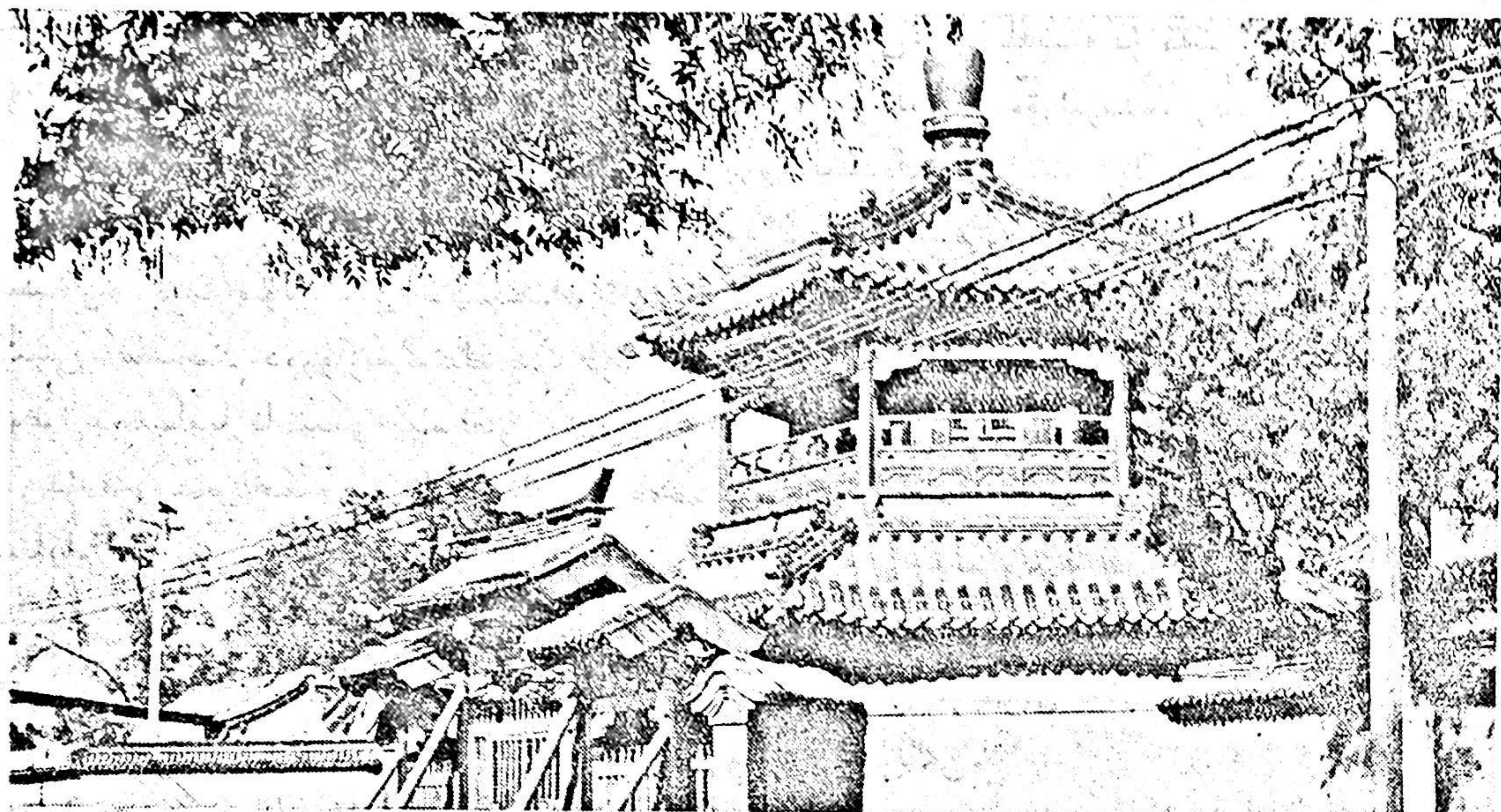
ئىلگىرى، بەزى رايونلاردا، ھىجرىيە كالىندارى قائىدىسىگە ئەھمىيەت بېرىلمىگەنلىكتىن، دائىم دىگۈدەك ئايغا قاراش مەسىلىسىدە تالاش-تارتىشلار پەيدا بولۇپ، ئورۇنسىز ئىختىلاپلار يۈز بەردى، ھەتتا، پىكىر ئىختىلاپلىرى تۈپەيلىدىن بۆلۈنۈپ كېتىدىغان، تەرەپلەرگە ئايرىلىپ كېتىدىغان، ھەتتا ئۆزئارا ھۇجۇم قىلىشىدىغان ئەھۋاللار يۈز بەردى، بۇ ئىسلام دىنىنىڭ روھىغا مۇۋاپىق كەلمەيدۇ. ئاللاتائالا مۇنداق دىگەن: "كۈن ۋە ئاي ئۈچۈن مۇقەررە بىر ھېساب باردۇر" («قۇرئان كېرىم» 55-سۈرە، 5-ئايەت). يەنە مۇنداق دىگەن: "ئاللا كۈننى ناھايىتى يورۇق، ئاينى نۇرلۇق قىلىپ ياراتتى ۋە سىلەرنىڭ يىللارنىڭ سانىنى، ھىساۋىنى بىلىۋېلىشىڭلار ئۈچۈن ئاينىڭ مەنزىلىرىنى تەيىن ئەتتى" («قۇرئان كېرىم» 10-سۈرە، 5-ئايەت) قۇرئان كېرىمدىكى بۇ ئىككى ئايەتتەمۇ، يۇقۇرىدا ھەدىستىن ئېلىنغان نەقىللەردەمۇ شۇ نەرسە ئېنىق چۈشەندۈرۈلگەنكى، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنىڭ كالىندار بويىچە ھىساپلاشنى، يەنى يېڭى ئاينىڭ چىقىشىنى رامزان ۋاقتىنى ھىساپلاشنىڭ ئۆلچىمى قىلىشنى بىلمەي قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، ئايغا قاراپ ھىساپلاش بىلەن كالىندار بويىچە ھىساپلاشنى بىرلەشتۈرگەن. كالىندار بويىچە ھىساپلاشنىلا ئۆلچەم قىلىپ، ئايغا قاراپ ھىساپلاشقا سەل قاراش؛ ياكى ئايغا قاراپ ھىساپلاشنىلا ئاساس قىلىپ، كالىندار بويىچە ھىساپلاشقا سەل قاراش مۇۋاپىق ئەمەس، بىز قۇرئان كېرىمنىڭ ۋە ھەدىسنىڭ تەلىملىرىنى ئەتراپلىق ئۆزلەشتۈرۈشمىز، ئايغىمۇ قارىشىمىز، كالىندار بويىچە ھىساپلاشقىمۇ ھۆرمەت قىلىشىمىز لازىم، ئۇنىڭ بىرىگە ئېغىپ كېتىپ، يەنە بىرىگە ئېتىۋارسىز قارىساق بولمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە، شۇنىمۇ كۆرۈشمىز كېرەككى، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئايغا قاراپ ھىساپلاش بىلەن كالىندار بويىچە ھىساپلاشنى بىرلەشتۈرۈش پىرىنسىپىنى ئوتتۇرىغا قويغان دەۋر پەن-تېخنىكا تېخى تەرەققى تاپمىغان دەۋر ئىدى. بۈگۈنكى كۈندە، كالىندار بويىچە ئىلمىي ھىساپلاش ئۇسۇلى ئارقىلىق، ئاي بىلەن كۈننىڭ ئايلىنىشىنىڭ توغرا ھىساپلاپ چىقىرىلىشى ئارقىسىدا، ئوخشاش بىر ۋاقىت ۋە رايوندا، پەرھىزنىڭ باشلىنىش ۋاقتى بىلەن ئاخىرلىشىش ۋاقتىنى بىرلىككە كەلتۈرۈشكە ئىشەنچلىك ئاساس يارىتىپ بېرىلدى.

① چېن كېلى تەرجىمە قىلغان 1954 - يىلى بېيجىڭ مۇسۇلمانلار كىتاب - ژورنال نەشرىياتى تەرىپىدىن

نەشر قىلىنغان «ھەدىس» تىن ئېلىندى.

② ماجىيەنىڭ 1951 - يىلى بېيجىڭ داشۇنىڭ نەشر قىلىش بۆلۈمى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «ھىجرىيە

كالىندارىغا دائىر مۇھىم نۇقتىلار» دىگەن كىتابىدىن ئېلىندى.

نيۇجىي مەسچىدىنى قىسقارتىپ تونۇشتۇرۇش

نيۇجىي مەسچىدى بېيجىڭ شەھىرىدىكى ئاتاقلىق بىر قەدىمىي مەسچىت. ئۇ شۈەنۋۇ رايونىدىكى خۇيزۇلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان نيۇجىي كوچىسىغا جايلاشقانلىقى ئۈچۈن، نيۇجىي مەسچىدى دەپ ئاتىلىپ كەلگەن. بۇ مەسچىت سۇڭ سۇلالىسى تەيزۇڭ خانى جىرداۋىنىڭ 2-يىلى (مىلادى 996-يىلى) سېلىنغان، ئەينى زاماندا بۇ مەسچىتنىڭ ئەتراپىدا بىرمۇنچە مېۋىلىك باغلار بولغان، شۇڭا بۈگۈنكى كۈندىمۇ مېۋىلەرنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان بىرمۇنچە كوچىلار بار، مەسىلەن، زاۋلىن كوچىسى (چىلانلىق باغ كوچىسى)، يىڭتاۋيۈەن (گىلاسلىق باغ كوچىسى)، ۋاھاكازا، نيۇجىي دىگەن ئىسىم ليۇجىي (ئانارلىق باغ كوچىسى) دىگەن ئىسىمدىن كەلگەن ئاھاڭداش ئىسىم بولۇپ، ئۇنىڭ ئەسلى ئورنى ئانارلىق باغ بولغان. ئۇنىڭدىن باشقا، بۇ يەرنىڭ يەر تۈزۈلۈشى ئىگىزرەك بولغاچقا، گاڭشاڭ (تۆپىلەڭ) دەپمۇ ئاتالغان. «گاڭشاڭ تەزكىرىسى» دە خاتىرىلىنىشىچە، مىلادى 960-يىلدىن ئىلگىرى، غۇامدىن ئىسىملىك بىر ئەرەپ شەيخ بالىسى بىلەن بېيجىڭغا كېلىپ دىن تارقاتقان. بۇ شەيخنىڭ ئوغلى نەسىردىن پادىشا ئىلتىپات قىلغان ئەمەلنى قەتئى قوبۇل قىلماي، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن، مەسچىتتە

ئىماملىقىنى داۋاملاشتۇرۇۋەرگەن ھەمدە بۇ يەردە مەسچىت ياساشنى، يەنى بۈگۈنكى كۈندە-
 نيۇجىي مەسچىدىنى ياساشنى پادىشاھتىن ئۆتۈنۈپ سورىغان. دەسلەپتە بۇ مەسچىتنىڭ كۆلىمى
 بەك كىچىك بولغان، كېيىن مىڭ سۇلالىسى ۋە چىڭ سۇلالىسى دەۋرلىرىدە، رېمونت قىلىنىش
 ۋە كېڭەيتىپ ياسىلىش ئارقىسىدا، ئاندىن بۈگۈنكىدەك ھالەتكە كەلگەن. مىڭ سۇلالىسى
 چىڭخۇانىڭ 10-يىلى (مىلادى 1474-يىلى) پادىشاھ ئۇنىڭغا "مەسچىت" دىگەن نامنى تارتۇق
 قىلغان، چىڭ سۇلالىسى كاڭشىنىڭ 35-يىلى (مىلادى 1696-يىلى) رېمونت قىلىنغاندىن
 كېيىن، مەسچىت دەۋرۋازىسىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا "پادىشاھ تارتۇق قىلغان مەسچىت" دىگەن
 توغرا بېغىشلىما تاختىسى ئېسىلغان.

بۇ قەدىمىي مەسچىتنىڭ كۆلىمى تەخمىنەن 6 مىڭ كۇۋادىرات مېتىر بولۇپ، ئۇنىڭ
 بىناكارلىق قۇرۇلۇشى ۋە ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى جەھەتتە، جۇڭگونىڭ خان سارايلىرىغا خاس
 تىپىك شەكىل بىلەن ئەرەپچە شەكىل ئۆزئارا بىرلەشتۈرۈلگەن، جۇڭگونىڭ ئەنئەنىۋى ياغاچ
 قۇرۇلما ئۇسلۇبىغا قويۇق ئەرەپچە تۈس ئالغان زىننەتلەش ئۇسلۇبى سىڭدۈرۈلۈپ، جۇڭگوچە
 ئىسلام بىناكارلىغىنىڭ ئۆزىگە خاس شەكىلى شەكىللەندۈرۈلگەن.

بۇ مەسچىتتە خانىقا ئاساسىي گەۋدە قىلىنىپ، خانىقا، ئايۋان-پېشايۋانلارنىڭ چوڭ-
 كىچىكلىكى مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇپ، بىرقەدەر مۇكەممەل بولغان ئىمارەتلەر توپى
 شەكىللەندۈرۈلگەن. مەسچىتنىڭ دەۋرۋازىسى غەرىپكە قارىتىلغان، دەۋرۋازا ئالدىدا بىر چوڭ
 تام بار، چوڭ دەۋرۋازىنىڭ ئۈستىدىكى راۋاقتا "ئاللاتائالانىڭ ئالدىغا بېرىشنىڭ راۋان يولى"
 دىگەن ھەل بېرىلگەن خەت يېزىلغان بېغىشلىما تاختىسى ئېسىلغان. دەۋرۋازىدىن كىرسىڭىز،
 قاق ئوتتۇرىدا قەد كۆتىرىپ تۇرغان 6 بۇرجەكلىك بىر راۋاق كۆزىڭىزگە چۈشىدۇ، بۇ راۋاق
 "ئايغا قاراش راۋىقى" دەپ ئاتىلىدۇ. راۋاقنىڭ ئۈستىگە "نيۇجىي مەسچىدى" دىگەن ھەل
 بېرىلگەن بېغىشلىما تاختىسى ئېسىقلىق (ئەسلىدىكى "پادىشاھ تارتۇق قىلغان مەسچىت" دىگەن
 خەتلەر يېزىلغان بېغىشلىما تاختىسى بۇزۇلۇپ كەتكەن). بۇ مەسچىتنىڭ ناماز ئوقۇلىدىغان
 سارىيى 42 ئېغىزچە ئۆيدىن تەشكىل تاپقان بولۇپ، ئۇ ئۆيلەرنىڭ كۆلىمى 600 كۇۋادىرات
 مېتىردىن كۆپرەك، ئۇ ئۆيلەردە بىرلا ۋاقىتتا مىڭدىن ئارتۇق ئادەم ناماز ئوقۇيالايدۇ. مەسچىت
 خانىقاسى تۇتاشتۇرۇپ سېلىنغان ئۈچ گۈمبەز ۋە ئۇنى ئايلاندۇرۇپ سېلىنغان كارىدوردىن
 تەركىپ تاپقان، كارىدورنىڭ ئۈستىگە ئايەت يېزىلغان 10 كىچىك بېغىشلىما تاختىسى ئېسىلغان
 بولۇپ، ئوتتۇرىدا بىر كەڭ بوشلۇق بار. خانىقانىڭ ئەڭ ئالدى تەرىپىدە 6 بۇرجەكلىك گەمە
 شەكلىدە ياسالغان ھۇجرا بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئويۇلغان نەقىشلەر ۋە سىزىلغان رەسىملەر
 تا بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر ئۆزىنىڭ ئەسلى رەڭگىنى ساقلاپ كەلمەكتە. راۋايەتلەرگە قارىغاندا،
 بۇ مەسچىت سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدە سېلىنغان چاغدا، گەمە شەكلىدىكى ھۇجرا بىلەن چوڭلۇقى
 3 ئېغىز ئۆيدەك كېلىدىغان چاسا شەكىللىك خانىقالا بار ئىكەن. مىڭ سۇلالىسى خۇڭجىزىنىڭ
 9-يىلى (مىلادى 1496-يىلى) غا كەلگەندە، شەرقىي تەرەپكە تۇتاشتۇرۇپ خانىقا ياسالغان،
 ئۇنىڭ 2 تەرىپىگە تۇتاشتۇرۇپ ئايلانما كارىدور ياسالغان. چىڭ سۇلالىسىنىڭ كاڭشى يىللىرىغا

كەلگەندە، يەنە ئۇنىڭغا ئۇلاشتۇرۇپ 3 ئېغىز ھۇجرا ياسالغان، شۇنداق قىلىپ، بىرنەچچە قېتىم كېڭەيتىپ سېلىش ئارقىلىق، بۈگۈنكى ھالەت بارلىققا كەلگەن. گەمە شەكلىدىكى ھۇجرىنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئايەتلەر يېزىلغان دەرىزىلەر بار، خانىقانىڭ ئالدىدىكى ئىككى قاسناقتا 4 يۇمىلاق بېغىشلىما تاختىسى ئېسىلغان، خانىقانىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا بولسا سېرىق ھەل بېرىلگەن بېغىشلىما تاختىسى ئېسىلغان، خانىقا ئىچىدە يەنە 18 غۇل تۈۋرۈك، 21 ئەگمە ئىشىك بار، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ئەرەپچە يېزىق بىلەن چىرايلىق قىلىپ ئايەتلەر ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بېغىشلانغان مەدھىيە سۆزلىرى يېزىلغان. تۈۋرۈكلەرنىڭ ئۈستىگە نىلۇپەر گۈلىنىڭ نەقىشى چۈشۈرۈلگەن، نەقىشنىڭ ئاستى قىزىل، ئۈستىگە ھەل بېرىلگەن بولۇپ، ناھايىتى نەپىس ۋە كۆركەم ئىشلەنگەن، ئۇ نەقىشلەر پۈتۈنلەي ئەسلىدىكى نۇسخىسى بويىچە يېڭىدىن سىرلانغاندىن كېيىن، خانىقانىڭ ئىچى كۆزنى قاماشتۇرغۇدەك كۆركەم، ھەشەمەتلىك ھەم سۈرلۈك تۈسكە كىردى. خانىقانىڭ تورۇسىغا مەدھىيە سۆزلىرى ۋە ئاللانىڭ ئىسمى يېزىلغان، خانىقانىڭ ئىچىگە رەتلىك ئاق جەينىمازلار سېلىنغان.

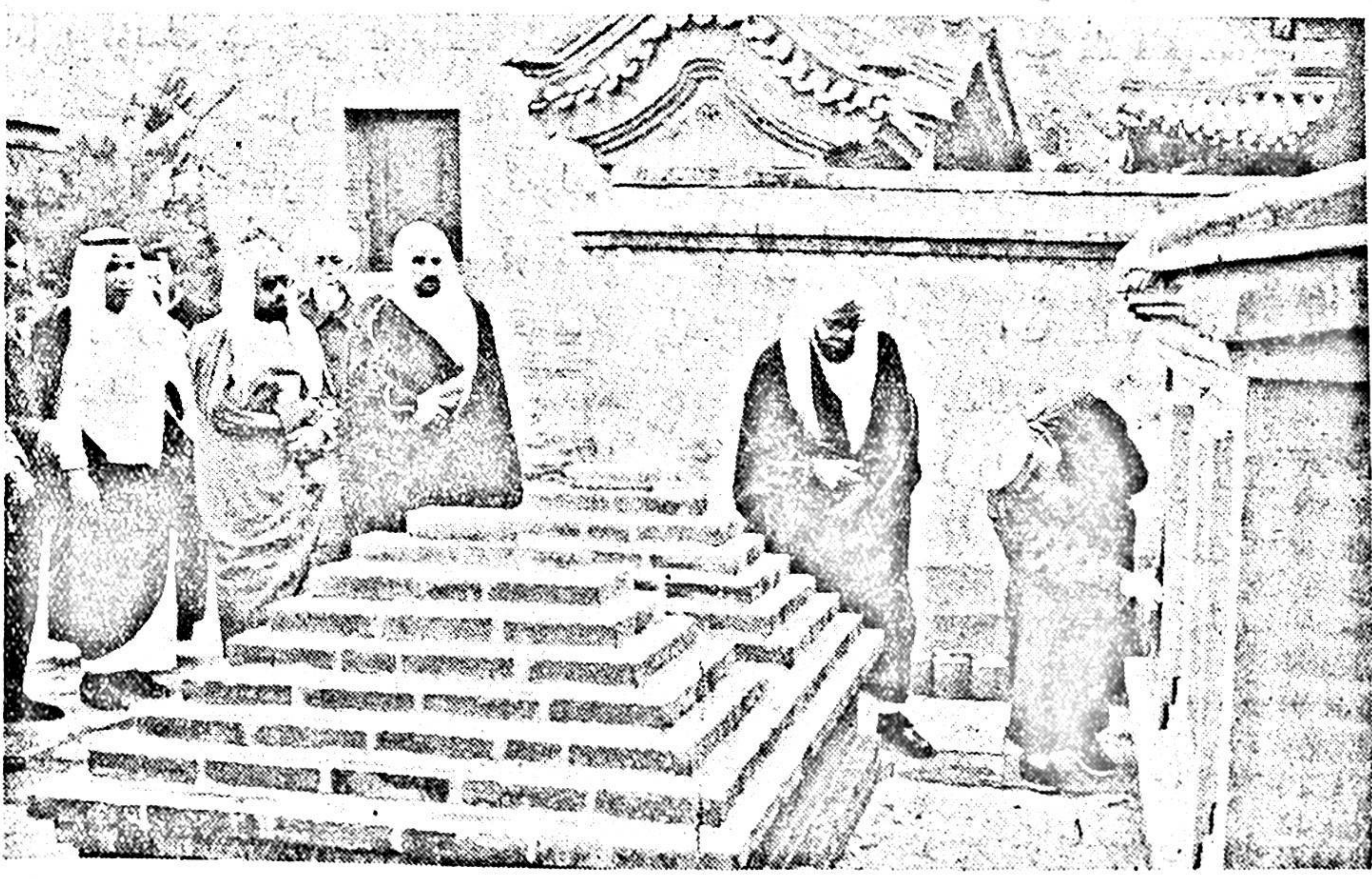
خانىقانىڭ ئالدىدا، ئىككى تەرەپتە ئىككى ئابىدە شىپاڭى بار، شىپاڭ ئىچىگە ئابىدە خەتلىرى يېزىلغان، بۇ، مىڭ سۇلالىسى خۇڭجىزنىڭ 9-يىلى نىۋىجىي مەسچىدى قايتىدىن رېمونت قىلىنغاندىن كېيىن ياسالغان بولۇپ، ئۇنىڭغا خەنزۇچە ۋە پارىسچە يېزىقلار بىلەن، بۇ مەسچىتنىڭ تارىخى خاتىرىلەنگەن، ئەمما، ھازىر خەتلىرى ئۆچۈپ كېتىپ، ئوچۇق كۆرگىلى بولمايدىغان بولۇپ قالغان. خانىقانىڭ ئىككى يېنىدا دەرس ئۆتىدىغان ۋە ئۈگىنىش قىلىدىغان دەرسخانىە بار، شىمال تەرەپتىكى دەرسخانىدا، ھازىرمۇ ئايەتلەر يېزىلغان قەدىمىي فار-فورلار، ھەر خىل قوليازىملار ۋە باسما دىنىي كىتاپلار ساقلانماقتا. خانىقانىڭ دەل شەرقىدە ئەزان ئېيتىدىغان مۇنار بار؛ ئۇنىڭ شەرقىي تەرىپىدە ئادەتتە يەتتە ئېغىز ئۆي دەپ ئاتىلىدىغان، مۇسۇلمانلار جەم بولىدىغان بىر ساراي بار. خانىقانىڭ جەنۇبىدا يەنە كەڭ-كۈشادە سېلىنغان، ئەر ۋە ئاياللار تەرەت ئالىدىغان جاي بار. ئەرلەر تەرەت ئالىدىغان جايىنىڭ ئىشىكى ئۈستىگە "پاكىزلىك ھۇجرىسى" دېگەن خەت يېزىلغان. ئۇ كىشىلەرنى ئۆز تېنىنى پاكىز تۇتۇپلا قالماي، ھەر خىل يامان غەرەزلەردىن خالاس بولۇپ، قەلبىنى پاكىز تۇتۇشقىمۇ دەۋەت قىلىدۇ.

مەسچىتنىڭ شەرقىي جەنۇبىي تەرىپىدىكى ھويلىدا ئىككى شەيخ قەۋرىسى بار، بۇ قەۋرىلەر يىراقتىن جۇڭگوغا دىن تارقاتقىلى كېلىپ، مۇشۇ مەسچىتتە ۋاپات بولغان ئىككى شەيخنىڭ قەۋرىسىدۇر. ئۇلارنىڭ بىرى گازىنىلىق ئەخمەت بورتانى بولۇپ، ھىجرىيىنىڭ 679-يىلى يەنى مىلادى 1280-يىلى ۋاپات بولغان. يەنە بىرى، بۇخارالىق ئىمادۇندىنى بولۇپ، ھىجرىيىنىڭ 682-يىلى يەنى مىلادى 1283-يىلى ۋاپات بولغان. بۇ ئىككى قەۋرە ئۈستىدىكى ئەرەپچە يېزىلغان ئابىدە يېزىقلىرىمۇ تا بۈگۈنگىچە ساقلاپ كېلىنمەكتە، قەۋرىدىكى ئابىدە يېزىقلىرى ئوچۇق ھەم سىلىق يېزىلغان بولۇپ، ئۇ مەملىكەت ئىچىدە ئاز ئۇچرايدىغان مەدىنىي يادىكارلىقلارنىڭ بىرىسى ھېساپلىنىدۇ.

بۇنىڭدىن باشقا، مەسچىتنىڭ ئىچىدە كاڭشىنىڭ 33-يىلى يەنى مىلادى 1694-يىلى

چۈشۈرۈلگەن بىر "خان ئەمرى" بېغىشلىما تاختىسى ساقلىنىپ كەلمەكتە. ئېيتىشلارغا قارىغاندا رامزان ئېيىدا، نيۇجىي مەسچىتىدە ھەر كۈنى كېچىسى چىراقلار يېقىغلىق تۇرىدىكەن، مەسچىتكە كېلىپ ناماز ئوقۇيدىغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيدىكەن، بۇنى كۆرگەن بىرى پادىشاغا: "خۇيزۇلار كېچىلەردە يىغىلىپ، كۈندۈزى تارقىلىپ، ئىسيان كۆتىرىشنى پىلانلاۋاتىدۇ" دەپ مەخپى دوكلات قىپتۇ، پادىشا ھەقىقى ئەھۋالنى ئوقۇش ئۈچۈن، ئۆزى ئاددى پۇقراچە ياسىنىپ مەسچىتكە كىرىپ، ئىسلام دىنىغا ئېتىقات قىلىدىغان خۇيزۇلارنىڭ ئاللا ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەلىمى بويىچە ئىش قىلىدىغانلىغى، قانۇنغا رىئايە قىلىدىغانلىغى ۋە ئۇلاردا قىلچىمۇ ئىسيان كۆتىرىش نىيىتى يوقلۇغىنى ئېنىقلاپ چىقىپتۇ. دە، "ھەرقايسى ئۆلكىلەر خەۋەر-دار بولۇپ قالسۇنكى، ئەمەلدار ۋە پۇقرالار ئىچىدە كىمكى يوق يەردىن پۇتاق چىقىرىپ، خۇيزۇلار ئىسيان كۆتىرىدۇ دەپ بوھتان چاپلايدىكەن، شۇ ئۆلتۈرۈلۈپ ماڭا مەلۇم قىلىنسۇن، خۇيزۇلارمۇ ئۆزلىرى ئىسلام ئەقىدىلىرىدە چىڭ تۇرسۇن، ئەمىرگە خىلاپلىق قىلمىسۇن" دىگەن پەرماننى چۈشۈرۈپتۇ.

ئازاتلىقتىن كېيىن، خەلق ھۆكۈمىتى 1955-يىلى پۇل ئاجرىتىپ نيۇجىي مەسچىتىنى رېمونت قىلدۇردى. بىراق، 10 يىللىق مالىمانچىلىقتا، بۇ مەسچىت ئېغىر دەرىجىدە بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، 10 يىلغىچە مۇسۇلمانلارغا ئېچىپ بېرىلمىدى. 1979-يىلى 9-ئايدا، ھۆكۈمىتىمىز نۇقتىلىق ئاسرىلىدىغان جاي بولغان بۇ قەدىمىي مەسچىتكە كۆپ پۇل ئاجرىتىپ بېرىپ، ئۇنى ئومۇمىي يۈزلۈك رېمونت قىلدۇردى، بېيجىڭ شەھەرلىك ئوي-ئىمارەت ياساش-رېمونت قىلىش 2-شېركىتىنىڭ قەدىمقى ئىمارەتلەر دۇيىنىڭ بىرىلدىن كۆپرەك ۋاقىت كۆڭۈل قويۇپ رېمونت قىلىشى ئارقىسىدا، بۇ مەسچىت پۈتۈنلەي يېپ-يېڭى تۈسكە كىردى. بۇ، "4

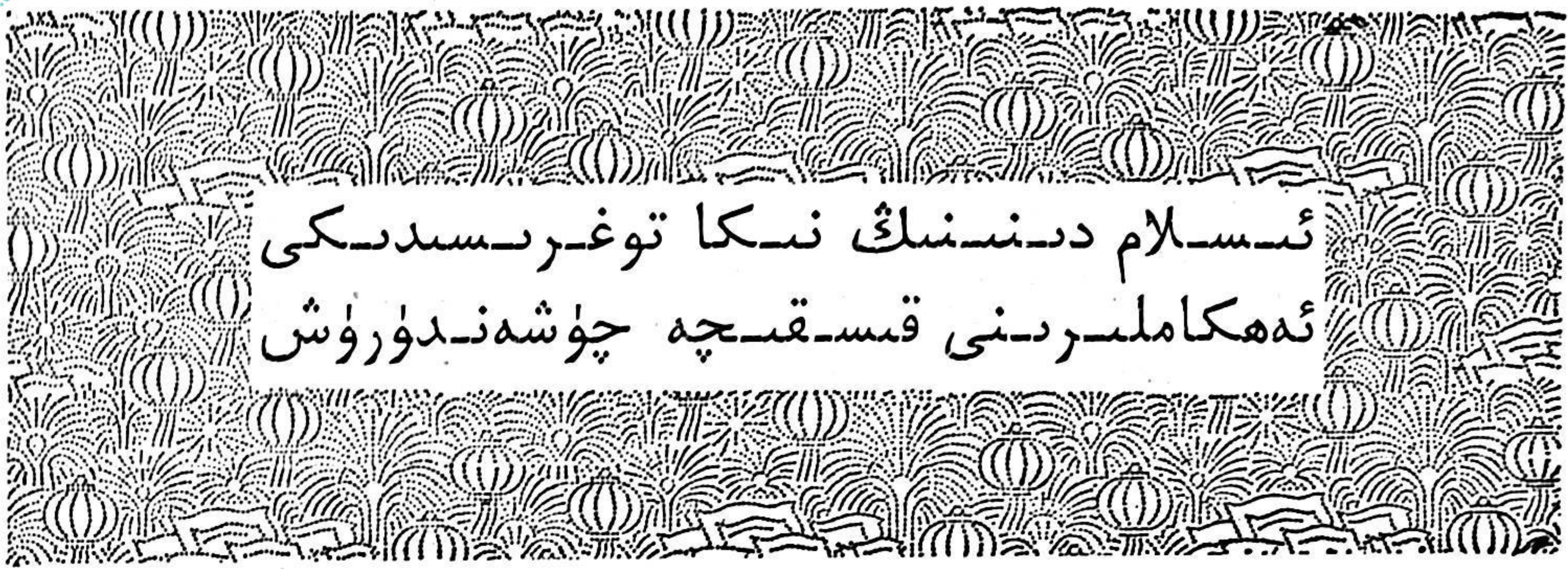

نيۇجىي مەسچىتىنىڭ جەنۇبىي ھويلىسىدىكى شەيخ قەۋرىسى (ئاخون ئىسلام دۇنيا ئىتتىپاقى ۋەكىللىرى ئۆمىگىدىكىلەرگە قەۋرە ئۈستىدىكى ئابىدە يېزىقلىرىنى تونۇشتۇرماقتا)

كەشلىك گۇرۇھ" تارمار قىلىنغاندىن كېيىن، خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ مىللىي سىياسەت ۋە دىنىي سىياسەتلەرنى ئەمىلىيلەشتۈرگەنلىگىنىڭ جانلىق ئىپادىسى بولۇپ، كەڭ مۇسۇلمانلارنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا سازاۋەر بولدى. نۇرغۇنلىغان ئەر ۋە ئايال مۇسۇلمانلار تەسرلەنگەن ھالدا: "دۆلىتىمىزنىڭ ئىقتىسادى تېخى قىيىن ئەھۋالدا تۇرۇۋاتسىمۇ، ھۆكۈمىتىمىز يەنىلا 400 مىڭ يۈەندىن ئارتۇق پۇل ئاجرىتىپ، بىزگە مەسچىتنى رېمونت قىلدۇرۇپ بەردى، بۇ نىمىدىگەن كىشىنى خوشاللاندىرىدىغان ۋە ھەشەققەلا - رەخمەت ئوقۇشقا ئەرزىيدىغان ئىش - ھە" دېيىشتى. بىرمۇنچە كىشىلەر مەسچىتنىڭ شۇنچە ھەشەمەتلىك - كۆركەم قىلىپ ياسالغانلىغىنى كۆرۈپ، تەسرلەنگىنىدىن كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ: "ھەقىقەتەن ئۇخلاپ چۈشمىزگىمۇ كىرىپ باقمىغان ئىش بولدى - دە، '4 كەشلىك گۇرۇھ' تارمار قىلىنمىغان بولسا، بۇنداق كۈن بىزگە نەدىتى!" دېدى. كۆپچىلىك بىردەك ھالدا: چوقۇم ئۆز پەرزەنتلىرىمىزگە ئۆز خىزمەت ئورنىدا ۋە تەننىڭ قۇرۇلۇش ئىشلىرى ئۈچۈن كۆپرەك ھەسسە قوشۇش توغرىسىدا تەربىيە بېرىمىز، دېيىشتى. بىرمۇنچە چەتئەللىك مۇسۇلمان دوستلار ۋە شياڭگاڭ - ئاۋمېنلىق قېرىنداشلار مەسچىتكە كېلىپ ئېكىسكۇرسىيە قىلغان، سۆھبەت ئۆتكۈزگەن ۋە ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن، مەسچىتنىڭ ئۆزلىرىدە چوڭقۇر تەسر قالدۇرغانلىغىنى ئېيتىشتى. بىر پەلەستىنلىك مۇتەخەسسس مۇنداق دېدى: "بۈگۈن بۇ يەردە ھېيت نامىزىنى ئوقۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ كېلىچىگىنى كۆرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدۇم؛ مەسچىتنىڭ ھەشەمەتلىك قۇرۇلۇشلىرىنى كۆرۈپ، جۇڭگو مۇسۇلمانلىرىنىڭ ئۆتمۈشىنى، ئىسلام دىنى چىرىغىنىڭ جۇڭگودا ئۆچۈپ قالغانلىغىنى ۋە جۇڭگو مۇسۇلمانلىرىنىڭ دىنىي ئېتىقادىنىڭ دۆلەت قانۇنى تەرىپىدىن قوغدىلىۋاتقانلىغىنى ھىس قىلدىم." سۇداننىڭ باش ئەلچىسى ماتېر مۇنداق دېدى: "نيۇجىي مەسچىدى خەلقارادا يۇقۇرى ئابرويغا ئىگە، دۇنيادىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ھەممىسى بۇ مەسچىتنى بىلىدۇ، بۈگۈن مەن بۇ مەسچىتنى ئېكىسكۇرسىيە قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالغانلىغىم ئۈچۈن، بەك تەسرلەندىم ۋە تاھايىتى خوشال بولدۇم." بەزى شياڭگاڭ - ئاۋمېنلىق قېرىنداشلار: "نيۇجىي مەسچىدى كارامەت ياسىلىپتۇ! چەتئەلدىمۇ مۇنداق مەسچىت ئاز ئۇچرايدۇ" دېدى.

قىسقىسى، نيۇجىي مەسچىدىنىڭ رېمونت قىلىنغانلىغى ۋە مۇسۇلمانلارغا ئېچىپ بېرىلگەنلىگى جۇڭگو مۇسۇلمانلىرىنىڭ ۋە تەننىڭ زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىغا ھەسسە قوشۇش ئىرادىسىگە زور دەرىجىدە ئىلھام بېرىپلا قالماستىن، ئەينى ۋاقىتتا دۇنيا مۇسۇلمانلىرى ئارىسىدىكى دوستلۇق ۋە ئۆزئارا چۈشەنچىسىمۇ كۈچەيتتى. مۇسۇلمانلار بىردەك ھالدا مۇنداق ئىپادە بىلدۈرۈشتى: دىنىي سۆيۈش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ۋە تەننى سۆيۈش لازىم، تېج - ئىتتىپاق بولۇشتەك چوڭ ياخشى ۋەزىيەتنى قوغداش كېرەك، ھۆكۈمەتنىڭ تۈرلۈك سىياسەت ۋە ئەمىر - پەرمانلىرىغا رىئايە قىلىش، ئىسلام دىنىنىڭ ئىسلى ئەنئەنىلىرىنى جارى قىلدۇرۇش كېرەك، پۈتۈن مەملىكىتىمىزدىكى ھەممىلەت خەلقى بىلەن بىر نىيەت - بىر مەقسەتتە، ۋە تەننىڭ قۇرۇلۇش ئىشلىرى ئۈچۈن، تەيۋەننى ۋە تەن قوينىغا قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن، شۇنىڭدەك زومىگەرلىككە قارشى تۇرۇش، دۇنيا تېپىلغانلىغىنى قوغداش ئۈچۈن ھەسسە قوشۇش كېرەك.

(نيۇجىي مەسچىدىنىڭ ئاخۇنى شى كۈنېن)

ئىسلام دىنىنىڭ نىكا توغرىسىدىكى ئەھكاملىرىنى قىسقىچە چۈشەندۈرۈش

لى فۇخې

ئىجرا قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىشى مۇمكىن،

ئىسلام دىنىنىڭ نىكا توغرىسىدىكى ئەھكاملىرى قۇرئان ۋە ھەدىسنىڭ روھىغا ئاساسەن بېكىتىلگەن. تارىخىي دەۋر نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ئۇنى دۇنيا بويىچە ھەممىدىن بۇرۇنقى نىكا قانۇنلىرىنىڭ بىرى دېيىشكە بولىدۇ. بۇ شۇ چاغدا مەلۇم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى، ھازىرمۇ شۇنداق. قۇرئان نازىل بولۇشتىن ئىلگىرىكى ئەرەپ جەمىيىتى نادانلىق، زۇلمەتلىك ۋە ياۋايىلىق ھالىتىدىكى جەمىيەت ئىدى. ئاياللار بولسا بۇ جەمىيەتنىڭ تۆۋەن قاتلىمىدا ياشايتتى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ نىكا ئىشلىرىغا ئىگە بولۇش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ئۆزلىرىنىڭ كىشىلىك ھوقۇقىمۇ ئىگە ئەمەس ئىدى؛ ئۇلار تاۋار قاتارىدا ئالدى-ساتتى قىلىنىپلا قالماستىن، ھەتتا مىراس تەرىقىسىدە ئۇنىڭدىن بۇنىڭغىمۇ قالاتتى. نۇرغۇن قىز بالىلار تۇغۇلۇشى بىلەنلا كۆمۈپ تاشلانغان ئىدى. قۇرئاننىڭ نازىل بولۇشى بىلەن، ئاياللار نىكا ئىشلىرىغا ئۆزى ئىگە بولۇش ھوقۇقىغا ۋە ئىنسانى ھوقۇققا ئىگە بولدى. دەۋر بۆلگۈچ ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان بۇ زور ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش چوڭقۇر تەسىر پەيدا قىلدى. ئىسلام دىنىنىڭ ئەنە شۇنىڭ

يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، «جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ نىكا قانۇنى» ئېلان قىلىندى، شۇنىڭ بىلەن، نىكا مەسىلىسىدە، ئەر بىلەن ئايال ھوقۇقتا باراۋەر بولىدىغان، نىكا ئىشىغا ئۆزى ئىگە بولىدىغان يېڭى نىكا تۈزۈمى يولغا قويۇلدى؛ مەملىكىتىمىزنىڭ ئاساسىي قانۇنىدا «نىكا، ئائىلە، ئانا ۋە بالىلار دۆلەتنىڭ مۇھاپىزىتىدە بولىدۇ» ۋە «نىكا ئەر-كىشىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىش مەنىسى قىلىنىدۇ» دېگەن ماددىلار ئېنىق بەلگىلىنىپ، ئاياللارنىڭ نىكا جەھەتتىكى تۈپ ھوقۇقى كاپالەتكە ئىگە قىلىندى. يېڭى نىكا تۈزۈمى ھەرىمىلەت مۇسۇلمانلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قەتئىي ھىمايىسىگە ۋە ئەستايىدىل ئىجرا قىلىشىغا ئېرىشتى.

ئىسلام دىنىنىڭ نىكا توغرىسىدىكى ئەھكاملىرىنىڭ بىرمۇنچە تەرەپلىرى بولسا مەملىكىتىمىزنىڭ نىكا قانۇنىغا ئۇيغۇن كېلىدۇ. مەن بۇ ماقالامدا ئىسلام دىنىنىڭ نىكا توغرىسىدىكى ئەھكاملىرىنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمەن. بۇ، ھەر مىللەت مۇسۇلمانلىرىنىڭ نىكا توغرىسىدىكى ئەھكاملارنى چۈشىنىشىگە پايدىلىق بولۇشى، بىزنى مەملىكىتىمىزنىڭ نىكاغا ئائىت قانۇن-پەرمان ۋە بەلگىلىمىلىرىنى تېخىمۇ ياخشى

بىلەن ۋۇجۇتقا كەلگەن نىكا توغرىسىدىكى ئەھكاملارنى ئەينى ۋاقىتتا تەكشۈرۈش ئىدى. ئىسلام دىنى نىكا ئىشلىرىغا ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىدۇ. چۈنكى نىكا ئادەتتىكى قائىدە-يوسۇن. شەرىئەتنىڭ قارىشى بويىچە، نىكالەننىش نىكالەننىشنى ئارزۇ قىلىدىغان ئادەم ئۈچۈن ۋاجىپ، نىكالەننىشقا قىزىقمايدىغان ئادەم ئۈچۈن مۇستەھەپ، نىكالەننىش ئىقتىدارىدىن مەھرۇم (جىنسىي ئىقتىدارى يوق، كەمبەغەللىكتىن ئۇنىڭغا قادىر بولالمايدىغان) ئادەم ئۈچۈن مەكرۇھ.

ئىسلام دىنىدا نىكا ئىشلىرى ئەھكاملار قاتارىدا بەلگىلەنگەن ۋە ئۇ "قاتتىق ۋەدە" دەپ ئاتالغان. قۇرئان كېرىمىدە: "ئۇلار (ئاياللار) سىلەردىن قاتتىق ۋەدە ئالغاندۇر" (4-سۈرە، 21-ئايەت) دېيىلگەن. ئىسلام ئەھكامىدا نىكا-لاشقان ئىككى تەرەپنىڭ بىر بىرىنى ھۆرمەتلەيدىغان، بىر بىرىنى ياخشى كۆرىدىغان، دۇنيا-دىن ئۆتكەچە بىللە تۇرمۇش كەچۈرىدىغان ئىشەنچى چىن كۆڭلىدىن تۇرغۇزۇشى لازىملىقى تەكىتلەنىدۇ. قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دېيىلگەن: "ئاللانىڭ بەلگىلىرىدىن بىرى شۇكى، ئۇ سىلەرنىڭ مايىل بولۇشۇڭلار، بىر بىرىڭلارغا مۇھەببەت باغلىشىڭلار ۋە مېھرئۋانلىق كۆرسىتىشىڭلار ئۈچۈن سىلەرنىڭ ئۆز خىلىڭلاردىن بولغان خوتۇنلارنى ياراتتى." (30-سۈرە، 21-ئايەت) شەرىئەتتە قارشى تەرەپنى ئەخمەق ئېتىدىغان ئالدامچىلىق خاراكىتىمىدىكى نىكا چەكلەنگەن. شەرىئەتتە نىكا-لىنىش ئۈچۈن مۇنۇ تۆت شەرتنى ھازىرلاش لازىم دەپ بەلگىلەنگەن:

بىرىنچى، ئايال رازىلىق بېرىشى لازىم. ئىسلام دىنىنىڭ ئايالنىڭ رازىلىق بېرىشى (خالشى)نى ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇشى ئاياللارنىڭ جەمىيەتتە تۇتقان ئورنىغا ئەھمىيەت بەرگەنلىكىدۇر.

ئاياللار ئائىلىدە كۆپىنچە بوي سۇنغۇچى ئورۇندا تۇرىدۇ، ئۇلار جىسمانى ۋە ئىقتىسادىي ئورنى جەھەتتە ئەرلەردىن ئاجىز بولىدۇ، ئىلىگىرى بولۇپ ئۆتكەن مەجبۇرى نىكا دا زىيانكەش-لىككە ئۇچرىغۇچىنىڭ كۆپىنچىسى ئاياللار بولغان. مانا بۇنىڭدىن ئىسلام دىنى ئەھكاملىرىدا ئاياللارنىڭ ھوقۇق ۋە مەنپەئەتىگە ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىلدىغانلىغىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ:

ئىككىنچى، ئەر قوبۇل قىلىشى يەنى ئايال-نىڭ مۇھەببىتىنى قوبۇل قىلىشى لازىم. يۇ-قۇرىدىكىلەر ئىككى تەرەپنىڭ رازىمەنلىك بىلەن ئەر-خوتۇن بولۇشىنىڭ شەرتى بولۇپ، ئۇ شەرىئەتتە بەلگىلەنگەن نىكا ئىشىغا ئۆزى ئىگە بولۇشىنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ:

ئۈچىنچى، ئادىل ئەر كىشىدىن ئىككىسى ياكى ئۈچى گۇۋا بولۇشى لازىم. بۇ، ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدىكى نىكا توختىمىنىڭ قانۇنىي بولۇشىغا ئەھمىيەت بەرگەنلىكتۇر؛ گۇۋا بولغۇچىلار نىكالانغۇچى ئىككى تەرەپنىڭ نىكا-لىنىشىنىڭ شەرىئەتكە مۇۋاپىق بولغانلىغىنى ئىسپاتلاشقا مەسئۇل بولۇشى كېرەك. فىقھدە نىكالانغۇچى ئىككى تەرەپنىڭ قازى ئالدىغا بېرىپ نىكا ئوقۇتۇشىنىڭ تەكىتلىنىشى نىكانىڭ قانۇنغا مۇۋاپىق بولغان-بولمىغانلىغىنى تەكشۈرۈشكە ئەھمىيەت بەرگەنلىكتۇر؛

تۆتىنچى، ئەر تەرەپ ئۆزىنىڭ ئايالغا بولغان مۇھەببىتى ۋە ھۆرمىتىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ئايال تەرەپكە تويلىق بېرىشى لازىم. تويلىق ئەر تەرەپنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالىغا قاراپ، ئىختىيارىي ھالدا بېرىلىشى، لېكىن ئۇنىڭ قىممىتى بىر تەڭگىدىن ئاز بولماسلىقى لازىم. تويلىقنى ئەر تەرەپ چوقۇم بېرىشى كېرەك، لېكىن ئايال تەرەپ ئۇنى ئالمايمەن دېسىمۇ

دۇ. ئەگەر ئەر ئۆز خوتۇنىنى قويۇپ بېرىپ ئوچۇق ئېيتسا ياكى قويۇپ بېرىشكە ئىمان ئىشارەت قىلسا، "قويۇپ بەردىم" دەپ راست ياكى چاقچاق قىلىپ دېسە، ئۇ ھالدا خوتۇن ئۇنىڭ ئەمرىدىن چىقىپ تالاق بولۇپ كېتىدۇ؛ ئەگەر ئايال شۇنداق قىلسا، ئۇ ئەپۇ قىلىنىدۇ، سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ. بۇ - شەرىئەتنىڭ ئەرگە قويغان قاتتىق تەلۋى ۋە ئايالنىڭ ئىنسانلىق شەنىنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان كونكرىت تەدبىرى. ئوي قىلغاندا ئاياللارنىڭ مۇتلەق كۆپ ساندىكىسى ئەرنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئەر تەرەپ ئائىلىسىنىڭ ئەزاسى بولۇپ قالىدىغانلىغى ئۈچۈن، گەرچە بۇ ئادەتتىكى قائىدە - يوسۇن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئاتا - ئانىسىدىن ۋە بىر تۇققانلىرىدىن ئايرىلىشنىڭ دەردىنى تارتىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئايال ئۆي ئىشلىرىنى قىلىش، ئەردىن خەۋەر ئېلىش، بالا بېقىش ئىشلىرىنى زىممىسىگە ئالغان بولىدۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئەر ئۆز خوتۇنىغا كۆيۈنۈشى لازىم. ئەگەر ئەر ئاجرىشىپ كېتىشىنى بىلدۈرىدىغان سۆز - ھەر - كەتتە بولسا، بۇ ئاڭسىز ھالدا ئايالغا روھىي جەھەتتىن بېسىم ئىشلەتكەنلىك، ئايالنىڭ غۇرۇرى ۋە ئىناۋىتىگە تەككەنلىك بولىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاياللارنىڭ كۆڭلى نازۇك بولغاچقا، بۇنى كۆپ چاغلاردا كۆتۈرەلمەيدۇ. شەرىئەتنىڭ قارشىچە، يۇقۇرقىدەك ئەھۋاللار كۆرۈلسە، ئۇلارنىڭ ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋىتى ئۈزۈلگەن بولىدۇ، ئايال ئۇ ئەرنىڭ خوتۇنى بولماي قالىدۇ ۋە باشقا كىشىگە تېگىش ھوقۇقىغا ئىگە بولىدۇ. كونكرىت ئېيتقاندا، بۇنىڭ ئۆزى ئەرگە بېرىلگەن جازا ھىساپلىنىدۇ. بۇ ئۇنىڭ تۇرمۇشتا ئۆز جۈپتىدىن ئايرىلغانلىغى ۋە مال - مۈلكىگە زىيان يەتكەنلىگىدىن دېرەك بېرىدۇ. لېكىن، مۇشۇنداق ئەمرىدىن چىقىپ كەتكەن ئايال ئەپۇ قىلسا، ئەر ئۇنىڭ بىلەن يارىشىۋالسا

مەيلى. بىراق شەرىئەتتە نىكا بانىسى بىلەن پۇل - مال يۇلۇۋېلىشقا ۋە نىكا سودىسى قىلىشقا يول قويۇلمايدۇ.

ئىسلام ئەھكامى بويىچە، نىكاسىز بىرگە بولۇۋالغانلارغا بېرىلىدىغان جازا ناھايىتى ئېغىر بولىدۇ. قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دېيىلگەن: "زىنا قىلغۇچى خوتۇن ۋە زىنا قىلغۇچى ئەرنىڭ ھەر بىرىگە يۈز دەرىدىن ئۇرۇڭلار. ئەگەر سىلەر ئاللاغا ۋە قىيامەت كۈنىگە ئىمان كەلتۈر - گۈچى بولساڭلار، ئۇلارغا ئىچ ئاغرىتىپ، ئاللانىڭ جازاسىنى يەڭگىللىتىپ قويماڭلار. ئۇلارنىڭ جازاغا تارتىلىشىغا مۇسۇلمانلار - دىن بىر توپ كىشى نازارەت قىلسۇن." (24 - سۇرە، 2 - ئايەت) شەرىئەت بويىچە، خوتۇنى بار ئەر ۋە ئېرى بار خوتۇن ساداقەتسىزلىك قىلسا، پاهىشە جىنايىتى ھىساپلىنىپ، چالماگزەك قىلىشقا ھۆكۈم قىلىنىدۇ. بۇنداق قىلىش شۇ چاغلاردا نىكا ئەخلاقىنى مۇھاپىزەت قىلىش، جەمىيەت تەرتىۋىنى ساقلاش، خەلقنىڭ جىسمانى ۋە روھىي سالامەت - لىكىگە كاپالەتلىك قىلىش، جىنسىي كېسەللىك - لەرنىڭ تۇغۇلۇشىنى توسۇش جەھەتلىرىدە ئاكتىپ ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى.

شەرىئەتنىڭ بەلگىلىمىسى بويىچە، ئوي قىلىشقا كېلىشىپ بولغاندىن كېيىن، ئەگەر ئەر ئوي قىلىشتىن يېنىۋالسا، ئۇ تويۇلۇقنىڭ يېرىمىنى ئايالغا بېرىشى كېرەك، ئەگەر ئايال يېنىۋالسا، ئالغان تويۇلۇقنى ياندۇرۇپ بەرسىلا بولىدۇ. ئوي قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئەگەر بىر بىرىگە كۆڭلى چۈشمەي قالسا، شەرىئەت ئۇلارنىڭ ئاجرىشىپ كېتىشىگە رۇخسەت قىلىدۇ، لېكىن ئەر - خوتۇننىڭ ھەر ئىككىسىدىن بىر بىرى ئۈچۈن زىممىسىگە ئالغان مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ، ئەر - خوتۇنلۇق مۇھەببەتكە خالىغانچە زىيان يەتكۈزۈشكە يول قويماي -

بولىدۇ. قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دىيىلگەن: "ئۇلارنىڭ ئەرلىرى ئۇلارنى ئېلىپ قالىدۇ، ئەگەر ئۇلار (ئەرلەر) يارىشىشنى خالىسا." (2-سۈرە، 228-ئايەت) لېكىن بۇنداق ئىش ئىككى قېتىم بولسىلا بولىدۇ، ئىككى قېتىمدىن ئېشىپ كەتسە ياكى بىر ۋاقىت ئىچىدە ئۈچ قېتىم "قويۇپ بەردىم" دىسە، خوتۇن "ئۈچ تالاق" بولۇپ كېتىدۇ. ئەگەر يارىشىۋالماقچى بولۇشقا، ئايال باشقا بىر كىشىگە تېگىپ، ئۇنىڭدىن ئاجراشقاندىن كېيىن، ئاندىن ئۇلار- نىڭ يارىشىشىغا ئىجازەت بېرىلىدۇ. مۇشۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ ئۇلارنىڭ ياراشقاندىن كېيىن ئىناق ئۆتۈشى ۋە بىللە تۇرمۇش كەچۈرۈشى شەرت قىلىنىدۇ. قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دىيىلگەن: "ئەگەر ئۇ ئۆز خوتۇنىنى (ئۈچ قېتىم) تالاق قىلىۋەتسە، ئۇ خوتۇن باشقا بىر ئەرگە تەگمىگەچە ئۇنىڭغا ھالال بولمايدۇ. ئەگەر كېيىنكى ئېرى ئۇنى قويۇپ بەرسە، ئاندىن ئۇ ئىلگىرىكى ئېرى بىلەن ياراشسا، ئۇ ھالدا بۇ ئەر- خوتۇنغا ھېچ گۇنا كەلمەيدۇ، ئەگەر ئۇلارنىڭ ئاللاننىڭ ھۆكۈملىرىنى بىجا كەلتۈرۈشكە كۆزى يەتسە." (2-سۈرە، 230-ئايەت) مانا بۇ ئەرلەرنى قاتتىق تىزگىنلەپ تۇرىدىغان تەدبىر بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. ھەممىگە مەلۇمكى، ئەر-خوتۇن- لۇق مۇناسىۋەت باشقىلارنى قاتتىق چەتكە قاقىدىغان مۇناسىۋەتتىن ئىبارەت. شەرىئەتنىڭ نىكادىن ئاجرىشىش توغرىسىدىكى بەلگىلىمى- لىرىدە ئايالنىڭ ھوقۇق ۋە مەنپەئەتىنى قوغداش ئاساس قىلىنغان. قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دىيىلگەن: "تالاق ئىككى قېتىم بولسا بولىدۇ، كېيىن (خوتۇننى) ياخشىلىقچە نىكادا ساقلاپ قېلىش ياكى خوش قىلىپ يولغا سېلىپ قويۇش كېرەك. سىلەر ئۇلارغا بەرگەن نەر- سەڭلارنى قايتۇرۇپ ئېلىۋالساڭلار بولمايدۇ." (2-سۈرە، 229-ئايەت) ئەگەر سىلەر خوتۇن-

لارنى تالاق قىلساڭلار، ئىددەتلىرى توشقاندىن كېيىن ئۇلار ئۆز ئەرلىرىنىڭ نىكاھىغا ئۆت- مەكچى بولسا، سىلەر توسقۇنلۇق قىلماڭلار." (2-سۈرە، 232-ئايەت) "تالاق قىلىنغان خوتۇن- لارغا قائىدىگە مۇۋاپىق خىراجەت بېرىش لازىم. بۇ پەرھىزكارلارنىڭ ئۆتەشكە تېگىشلىك مەجبۇرىيىتىدۇر." (2-سۈرە، 241-ئايەت) "سىلەر ئۆزەڭلارنىڭ ئىقتىدارىغا قاراپ، ئۇلار (خوتۇن- لار)غا ئۆزەڭلارنىڭ تۇرغان يېرىدىن ئۆي بېرىڭلار، ئۇلارغا ئازار بەرمەڭلار ۋە ئۇلارنى تەڭقىسلىقتا قويماڭلار. ئەگەر ئۇلار ھامىلدار بولسا، ئۇلار يەڭگىگىچە نەپەقە بېرىپ تۇرۇڭ- لار. ئەگەر ئۇلار سىلەر ئۈچۈن (بالا) ئېمىتسە، ئۇلارغا ھەق بېرىڭلار، ئۇلار بىلەن قائىدىگە مۇۋاپىق ھالدا مەسلىھەتلىشىڭلار." (65-سۈرە، 6-ئايەت) ئايالنىڭ ئەرگە كۆڭلى چۈشمىسە، ئۇ ئاجرىشىشنى تەلەپ قىلسا بولىدۇ. ئۇنىڭ دىگىنى دەرھال ئەمەلگە ئاشمىسىمۇ، لېكىن ئۇ قازىغا ۋە باشلىقلارغا ئەر ز سۇنغاندىن كېيىن، كۆرسەتكەن سەۋەپلىرى ئاساسلىق بولسا، ئاجرىشىشقا رۇخسەت قىلىنىدۇ. ئايال ئاجرىشىشنى تەلەپ قىلغاندا بۇ ئىشنىڭ قازى ۋە باشلىقلارنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈشى لازىملىغى- نىڭ سەۋىيىسى شۇكى، ئايال ئاجرىشىشنى تەلەپ قىلغاندا، كۆپ چاغلاردا، ئەر بىلەن تەڭ كېلەلمەيدۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن مۇناسىۋەتلىك تەرەپلەر ئۇنىڭغا كۈچلۈك مەدەت بېرىشى كېرەك. ئۇنداق بولغاندا، ئايالنىڭ ئاجرىشىش توغرىسىدا كۆرسەتكەن سەۋەپلىرىنىڭ تولۇق بولغان- بولمىغانلىغىنى تەكشۈرۈشكە ئوڭاي بولىدۇ. بۇنىڭدىن شەرىئەتنىڭ نىكادىن ئاج- رىشىش توغرىسىدىكى بەلگىلىمىسىنىڭ ئادىل ۋە ئەقىلغە مۇۋاپىق ئىكەنلىگىنى كۆرگىلى بولىدۇ، شەرىئەتتە تۇل ئايالنىڭ يەنە ئەرگە تېگىشىگە رۇخسەت قىلىنىدۇ، ئۇنى توسۇشقا ۋە ئۇنىڭغا

كەلگەندىن كېيىن، بۇ ئىشنىڭ جەريانىدا پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامغا ئېيتىپتۇ: «قان ۋە ئۇ ئايال بىلەن نىكالىنىشقا ئەجەزەت بېرىشنى تەلەپ قىلغاندا، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا تۆۋەندىكى ئايەتنى ئوقۇپ بەرگەن: «مۇشرىك ئاياللار ئىمان ئېيتىمىغۇچە سىلەر ئۇلارنى نىكايىڭلارغا ئالماڭلار. مۇشرىك ئايال سىلەرگە ياخشى كۆرۈنسىمۇ، مۇسۇلمان چۆرە ئەلۋەتتە ئۇنىڭدىن ئارتۇقتۇر. مۇشرىك ئەرلەر ئىمان ئېيتىمىغۇچە ئۆزەڭلارنىڭ قىزىنى ئۇلارغا بەرمەڭلار. مۇشرىك ئەر سىلەرگە ياخشى كۆرۈنسىمۇ، مۇسۇلمان قۇل ئەلۋەتتە ئۇنىڭدىن ئارتۇقتۇر. ئۇلار (مۇشرىكلەر) سىلەرنى دوزاققا چاقىرىدۇ، ئاللا بولسا سىلەرنى جەننەتكە ۋە مەغپىرەتكە چاقىرىدۇ، كىشىلەر-نىڭ ئۆز تونۇشىنى ئۆستۈرۈشى ئۈچۈن ئۇلارغا ئۆزىنىڭ ئالامەتلىرىنى روشەن بايان قىلىدۇ.» (2-سۈرە، 221-ئايەت)

ئەر-خوتۇن تۇرمۇشتا بىر بىرىگە ئۆمۈرلۈك ھەمراھى ساپلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ پىكرى، مېجەزى، تۇرمۇش ئادىتى ئوخشاش بولغاندىلا، ئاندىن ئۇلار بىر بىرىگە ھۆرمەت قىلىپ ۋە كۆيۈنۈپ، ئىناق ۋە بەختىيار ئائىلە قۇرالايدۇ. ئەگەر ئېتىقادى، تۇرمۇش ئادىتى ۋە ھەۋىسى بىر بىرىنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان ئىككەنلىكى بىلەن بىر دەملىك ھىسسىياتقا بېرىلىپ كېتىپتۇر-خوتۇن بولۇۋالسا، ئۇلارنىڭ ئوي-پىكىرلىرىدە بىرلىك بولمىغاچقا، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، تۈرلۈك زىددىيەتلەر كەينى-كەينىدىن يۈز بېرىدۇ-دە، مۇقەررەر سۈرەتتە، تالاش-تارتىش قىلىپ، بىر بىرىدىن خۇدۇكسىنىپ، كۈنبويى غەم-ئەندىشىدە ئۆتىدىغان ئەھۋال يۈز بېرىدۇ، بۇ ئەھۋال داۋاملىشىۋەرسە، يا ھەركىم ئۆز پىكىرىدە چىڭ تۇرۇپ، ئۆز سەنمىگە دەسسەپ، بىر بىرىدىن كۆڭلى سوۋۇپ كېتىدىغان، يا

ئارىلىشىشقا يول قويۇلمايدۇ. قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دېيىلگەن: «سىلەردىن بەزىلەر خوتۇن-لىرىنى قالدۇرۇپ، ئۆزلىرى ئۆلۈپ كېتىدۇ، بۇ خوتۇنلار تۆت ئاي ئون كۈن كۈتىدۇ؛ ئىددىتى توشقاندا، ئۇلار ئۆزلىرى ئۈستىدە قاندىگە مۇۋاپىق ئىش قىلسا، سىلەرگە ھېچ گۇنا كەلمەيدۇ. ئاللا سىلەرنىڭ ئىشىڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ.» (2-سۈرە، 234-ئايەت) «سىلەر نىكالىنىشنى كۈتۈپ تۇرغان خوتۇنلارغا ئۆزەڭلارنىڭ نىكالىنىش تەلۋىنى ئىمان-ئىشارە بىلەن بىلدۈرسەڭلار ياكى (بۇ مۇددىئانى) ئىچىڭلاردا ساقلىساڭلار، سىلەرگە گۇنا بولمايدۇ. سىلەرنىڭ ئۇلارغا نىكالىنىش تەلۋىنى قويىدىغانلىقىڭلارنى ئاللا بىلىدۇ، لېكىن نىكالىنىش توغرىلىق ئۇلار بىلەن مەخپىي ھالدا كېلىشىۋالماڭلار، پەقەتلا ئەقىلغە مۇۋاپىق گەپلەرنى قىلساڭلار بولىدۇ؛ ئىددىتى توشمىغۇچە نىكالتوختىمى تۈزمەڭلار. سىلەرنىڭ كۆڭلۈڭلاردا نېمە بارلىغىنى ئاللا بىلىدۇ. ئۇنىڭدىن ئېھتىيات قىلىڭلار؛ بىلىڭلاركى، ئاللاتائالا مەغپىرەتلىك ۋە سەۋرىلىكتۇر.» (2-سۈرە، 235-ئايەت) مۇسۇلمانلارنىڭ غەيرى مۇسۇلمانلار بىلەن نىكالىنىشنىڭ چەكلەنگەنلىكىگە كەلسەك، بۇنىڭدا سەۋەپ بار ئىدى: پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام مۇرسەدىنى مەككەگە ئەۋەتكەندە، ئۇ يەرلىك ناھايىتى چىرايلىق ۋە مەرتىۋىلىك بىر ئايال ئۇنىڭغا تېگىشنى قايتا-قايتا تەلەپ قىلغان، بۇ ئايال ئىسلام دىنىغا ئېتىقات قىلمايدىغان بولغاچقا ئۇ ئىككىلىنىپ قالغان، لېكىن ئۇ بۇ ئايالنىڭ ھۆسىنى ۋە مەرتىۋىسىدىن مېھرىنى ئۆزەلمەي، ئاخىردا ئۇنىڭغا مەدىنىگە قايتىپ بېرىپ، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ يوليورۇغىنى ئالغاندىن كېيىن ئاندىن بىر يەرگە كېلىش توغرىسىدا ۋەدە بەرگەن. مۇرسەد مەدىنىگە قايتىپ

بولمىسا، بىرسى ھاكاۋۇرلۇق قىلىپ يەنە بىر-
سنى باسىدىغان، يەنە بىرسى بولسا مادارا
قىلىشتىن باشقا ئامال قىلالماي، دەردىنى
ئىچىگە يۈتۈپ، ئىتائەتمەنلىك بىلەن بوي
سۈنۈپ، ئۆزىنىڭ گۆشىنى ئۆزى يىگۈدەك
بولۇپ يۈرىدىغان ھالەت كېلىپ چىقىدۇ. بۇنىڭ
بىلەن ئىككى تەرەپ بىر بىرىنى ئارتۇقچە يۈك
ھىساپلاپ، ئەپلەپ-سەپلەپ كۈن ئۆتكۈزىدۇ-
دە، ئۆمۈرۋايەت پۇشايمانغا قېلىپ، بەختلىك تۇر-
مۇشتىن ئېغىز ئاچقىلى بولماي قالىدۇ. دۇنيا-
دىكى سانسىزلىغان ئائىلىۋى پاجىئەلەر ئەر-
خوتۇننىڭ ئوي-پىكرى ۋە خاھىشىنىڭ ئوخ-
شاش بولمىغانلىغىدىن يۈز بەرگەن. پاكىتلار
ئىسپاتلىدىكى، قۇرئاندا ئېتىقادى ئوخشاش
بولمىغان كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا نىكالىنىشىغا
رۇخسەت قىلىنمىسلىقى نىكالاغۇچىلارنىڭ بىر
بىرىگە كۆڭلى چۈشكەن، مەجەزى ئوخشىشىدۇ-
غان ئەر-خوتۇن بولۇپ ئۆتۈشگە قىلىنغان
غەمخورلۇقتۇر، شۇنىڭدەك ئوي-پىكرى بىر
يەردىن چىقىمىغانلارنىڭ ئەر-خوتۇن بولۇپ
قېلىپ، باش ئاغرىغى تېپىۋېلىشىنىڭ ئالدىنى
ئېلىش ئۈچۈن كۆرۈلگەن تەدبىردۇر.

ئىسلام دىنى ئەھكاملىرىدا بىۋاسىتە تۇققان-
لارنىڭ ئۆزئارا نىكالىنىشى مەنى قىلىنىدۇ.
قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دېيىلگەن: "سەلەرگە
ئاناڭلارنى، قىزىڭلارنى، ئاچا-سىڭلىڭلارنى،
ھامماڭلار ۋە كىچىك ئاپاڭلارنى، ئاكا-ئۇكاڭ-
لارنىڭ قىزلىرىنى، ئاچا-سىڭلىڭلارنىڭ قىزلى-
رىنى، ئىنىڭلارنىڭ ئاچا-سىڭلى-
لىرىڭلارنى، قەينى ئاناڭلارنى، ئۆزەڭلار ئالغان
خوتۇنلارنىڭ ئۆزەڭلار بېقىۋاتقان قىزلىرىنى،
.....ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولغان ئوغۇلڭلارنىڭ
خوتۇنلىرىنى ئېلىش، ئىككى ئاچا-
سىڭلىنى بىر ۋاقىتتا ئېلىش ھارام قىلىن-
دى." (4-سۈرە، 23-ئايەت)

ئىسلام دىنى ئەھكاملىرىدا، ئەر بىلەن
خوتۇن بىللە تۇرمۇش كەچۈرىدىغان ھەمراھلار
ھىساپلىنىدۇ، ئايالى تۇغۇت قورالى قىلىۋېلىشقا
قارشى تۇرۇلىدۇ. قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق
دېيىلگەن: "ئاسمان بىلەن يەرنىڭ ھوقۇقى
ئاللاغلا خاستۇر. ئۇنىمىنى يارىتىشنى خالىسا،
شۇنى يارىتىدۇ؛ خالىغان بەندىسىگە قىز پەرزەنت
ئاتا قىلىدۇ، خالىغان بەندىسىگە ئوغۇل پەرزەنت
ئاتا قىلىدۇ؛ ياكى ئوغۇل-قىز پەرزەنتلەرنى تەڭ
ئاتا قىلىدۇ؛ خالىغان بەندىسىنى بالىسىز قالدۇ-
رىدۇ. ئۇ ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچى،
ھەممىگە قادىردۇر." (42-سۈرە، 49-50-
ئايەتلەر)

ئىسلام دىنى ئەھكاملىرىدا، ئەر-خوتۇن
ئوتتۇرىسىغا سوغاقچىلىق چۈشكەندە ئۇلارنى
پائال سۈرەتتە ئەپلەشتۈرۈپ قويۇشقا ئېتىۋار
بېرىلىدۇ. قۇرئان كېرىمىدە مۇنداق دېيىلگەن:
"ئەگەر سەلەر ئەر-خوتۇن ئوتتۇرىسىدا ئىناق-
سىزلىق پەيدا بولۇشىدىن قورقساڭلار، ئەر
تەرەپنىڭ تۇققانلىرى بىلەن خوتۇن تەرەپنىڭ
تۇققانلىرى ئارىسىدىن بىردىن ئادىل كىشىنى
كۆرسىتىڭلار. ئەگەر بۇ ئىككەيلى بىلەن ئۇلارنى
ئەپلەشتۈرۈپ قويۇشنى خالىسا، ئاللا بۇ ئەر-
خوتۇن ئوتتۇرىسىدا ئىناقلىق پەيدا قىلىدۇ.
ئاللا ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچى ۋە ھەممى-
دىن خەۋەرداردۇر." (4-سۈرە، 35-ئايەت)

ئىسلام دىنىدا كۆپ خوتۇنلۇققا يول قويۇ-
لىدىغانلىغىغا كەلسەك، بۇ مەلۇم شارائىت ئاستىدا
بولغان. ئوتتۇرا ئەسىردىكى قۇللۇق جەمىيەت
بىلەن فېئوداللىق جەمىيەتتە ئۆتكەن ھۆكۈم-
رانلار سىنىپىدىكىلەرنىڭ ۋە بايلارنىڭ چوڭ-
كىچىك خوتۇنلىرى بىر تالاي ئىدى. شۇڭا،
ئىسلام دىنىدا، ھەرقانداق كىشىنىڭ تۆتىن
ئارتۇق خوتۇن ئېلىشىغا رۇخسەت قىلىنمايدۇ،
دەپ بەلگىلىنىشى ئەينى زاماندا مەلۇم ئىلغار

”جەننەت ئاناڭلارنىڭ ئايىغى ئاستىدەدۇر“

ليۇ جېن

ئىسلام دىنى بارلىققا كېلىشتىن ئاۋالقى ئەرەپ جەمىيىتىدە ئاياللارنىڭ ھېچقانداق ئورنى يوق ئىدى، نىكا ئىشلىرىدا ئۇلار ئۆزىگە ئۆزى ئىگە بولالمايتتى. ياتلىق بولغاندىن كېيىن ئەرنىڭ سىزغان سىزىغىدىن چىقالمايتتى، ھەتتا ئىنسانىي ئەركىنلىكىگە ئىگە ئەمەس ئىدى. ئەرلەر ئۇرۇش قىلىش بىلەنلا بولاتتى، ئوتۇن يېرىش، قۇدۇقتىن سۇ تارتىش، سۈت سېغىش، مال بېقىش، قاشا سېلىش، كىيىم-كېچەك تېكىشكە ئوخشاش ئائىلىۋى ئىشلار ۋە ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكى كۆپىنچە ئاياللارغا قالاتتى. شۇ چاغدا ئومۇملاشقان ئەسكى بىر ئادەت بويىچە، ئېرى ئۆلۈپ كەتكەن خوتۇن مۇراسقا ئوخشاش دائىم ئۇنداق ياكى بۇنداق بىر تەرەپ قىلىناتتى. مەسىلەن، ئەرنىڭ يېقىن تۇققىنى ياكى يەنە بىر خوتۇندىن بولغان ئوغلى قولغا چىققان بىر پارچە رەختنى ئۇ خوتۇننىڭ بېشىغا ئارتىپ قويسا، ئۇ شۇ خوتۇننى ئېرى-بېرى قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە بولغان بولاتتى، ياكى ھېچقانداق تويۇق بەرمەيلا ئۇنى ئۆز ئەمرىگە ئېلىۋالاتتى، ياكى ئۇنى ئەرگە بېرىۋېتەتتى-دە، ئۇنىڭ ئۆلگەن ئېرىدىن ئالغان تويۇقلىرىدىن بەھرىمەن بولاتتى. ئەگەر ئۇنى ئەمرىگە ئالمىسا، ئەرگىمۇ بەرمىسە، سولاپ قويۇپ خارلايتتى، ئۆلگەن ئېرى بەرگەن تويۇقنى بېرىپ، ئۆزىنىڭ ”ئەركىن“لىكىنى سېتىۋېلىشقا مەجبۇر قىلاتتى.

ئاياللارنى كەمسىتىش ۋە خارلاش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇ چاغدىكى ئەرەپلەر قىز بالىلارنى بەكمۇ يامان كۆرەتتى، بولۇپمۇ قىز بوۋاقلارنى تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىدىغان ئەھۋال ناھايىتى

قىلالمايسلەر. “ (4 - سۈرە، 129 - ئايەت) بۇلاردىن ئىسلام دىنىنىڭ بىر ئەرنىڭ بىر خوتۇن ئېلىشنى تەشەببۇس قىلىدىغانلىغىنى ۋە بۇنى ناھايىتى تەكىتلەيدىغانلىغىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

يۇقۇرىدا، كۆپچىلىك بىلەن بىللە ئۈگىنىش ئۈچۈن، ئىسلام دىنى ئەھكاملىرى قىسقىچە تونۇش-تۇرۇپ ۋە چۈشەندۈرۈپ ئۆتۈلدى، مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ ئائىلە ۋە نىكا مەسىلىسىنى بىر تەرەپ قىلىش ۋاقتىدا پايدىلانسا بولىدۇ.

ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى. لېكىن شەرىئەتتە ۋە تەپسىردە بىر ئەرنىڭ بىر خوتۇن ئېلىشى تەكىتلىنىدۇ، قۇرئان كېرىمدىمۇ مۇشۇنداق مەزمۇن بار: ”ئەگەر ئۇلارغا (بىرقانچە خوتۇنغا) ئادىل مۇئامىلە قىلالماسلىقتىن قورقساڭلار، ئۇ ھالدا، سىلەر بىر خوتۇن ئالساڭلار بولىدۇ.“ (4 - سۈرە، 3 - ئايەت) قۇرئان كېرىمدە يەنە مۇنداق دەپ كېسىپ ئېيتىلغان: ”سىلەر كۆڭ-لۈڭلاردا ئادىللىق قىلىشنى خالىساڭلارمۇ، لېكىن خوتۇنلىرىڭلارغا ئوپمۇ-ئوخشاش مۇئامىلە

ئېغىر ئىدى. قۇرئاندا ئۇلارنىڭ قىز بوۋاقلارغا رەھىمسىزلىك بىلەن مۇئامىلە قىلغان چاغدىكى رەزىل روھىي ھالىتىنى سۈرەتلەپ مۇنداق دېيىلگەن: "ئۇلاردىن بىرسى ئۆز خوتۇنىنىڭ قىز تۇققانلىغىنى ئاڭلىغاندا، رەڭگى-روپى تاتىرىپ، قاتتىق نارازى بولىدۇ؛ ئۇ بۇ يامان خەۋەر تۈپەيلىدىن، ئۆزىنىڭ قەۋمىدىكىلەردىن يوشۇرۇنۇۋالىدۇ، ئار-نومۇستقا چىداپ بولسىمۇ ئۇنى ساقلاپ قالايمۇ، ياكى تىرىك پېتى يەرگە كۆمۈپ تاشلايمۇ، دەپ كۆپ باش قاتۇرىدۇ، ھەقىقەتەن، ئۇلارنىڭ ھۆكۈمى بەك قەيەب." (16-سۈرە، 58-59-ئايەت)

ئىسلام دىنى بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، قۇرئاندا كىشىلەرگە مۇنداق دەپ جاكالانغان: "ئاياللار مۇۋاپىق ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولۇشى، ھەم مۇۋاپىق مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىشى كېرەك." (2-سۈرە، 228-ئايەت) يەنە مۇنداق دېيىلگەن: "مۆمىن ئەرلەر بىلەن مۆمىن ئاياللار بىر بىرىگە مەدەتكار بولىدۇ، ئۇلار ياخشى ئىش قىلىشقا دەۋەت قىلىدۇ، يامان ئىشتىن ساقلىنىدۇ، نامازلىرىنى ئادا قىلىدۇ، زاكاتلىرىنى بېرىدۇ، ئاللاغا ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسىگە ئىتائەت قىلىدۇ. بۇنداق كىشىلەرگە ئاللا رەھىم قىلىدۇ، ئاللا ھەقىقەتەن ھەممىگە قادىردۇر، ھەقىقەتەن دانادۇر." (9-سۈرە، 71-ئايەت) "ئەر-ئايال مۆمىنلەردىن كىمكى ياخشى ئىش قىلىدىكەن، شۇ جەننەتكە كىرىدۇ، ئۇلارغا قىلچە ئۇۋال قىلىنمايدۇ." (4-سۈرە، 124-ئايەت) شۇنداق قىلىپ، قۇرئان ئەرەپ-لەرنىڭ نادانلىق دەۋرىدىكى ئاياللارنى كەمسىتىدىغان ۋە نابۇت قىلىدىغان جىنايىتى ھەرىكەتلىرىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى، ئاياللار ئەرلەرگە بېقىندا بولمايدىغان، بەلكى جەمئىيەتتە ۋە دىنىي پائالىيەت-لەردە ئەرلەر بىلەن باراۋەر ئورۇندا تۇرىدىغان بولدى.

ئاياللارنىڭ ھوقۇقىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن، ئىسلام دىنى ئاياللارنىڭ نىكا ئەركىنلىكى ھوقۇقىغا ئىگە بولۇشىنى تەشەببۇس قىلغان. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "ھامى بولغۇچە-لارنىڭ بويىغا يەتكەن قىزلارنى ئەرگە تېگىشكە زورلىشى قانۇنسىز ھەرىكەتتۇر." شۇنىڭ بىلەنلا قالماستىن، ئاياللار ئەرلەرگە ئوخشاش ۋارىسلىق قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە بولۇشقا باشلىدى. قۇرئاندا مۇنداق دېيىلگەن: "ئەرلەرنىڭ ئۆز ئاتا-ئانىسى ۋە قېرىنداشلىرىدىن قالغان نەرسىلەردىن ئالىدىغان نىسبىسى بار، ئاياللارنىڭمۇ ئۆز ئاتا-ئانىسى ۋە قېرىنداش-لىرىدىن قالغان نەرسىلەردىن ئالىدىغان نىسبىسى بار، ئۇلار قالدۇرۇپ كەتكەن نەرسىلەر مەيلى كۆپ بولسۇن ياكى ئاز بولسۇن، ھەرىكەت ئۆزىگە تېگىشلىكىنى ئېلىشى كېرەك." (4-سۈرە، 7-ئايەت)

تەلىم-تەربىيە جەھەتتە، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام: "ئىلىم تەلەپ قىلىش ھەر بىر ئەر-ئايال مۇسۇلمان ئۈچۈن پەرزدۇر" دېگەن ئىدى. ئائىلە ئىشلىرى جەھەتتە قۇرئاندا ئوبرازلىق قىلىپ مۇنداق دېيىلگەن: "ئۇلار (ئاياللار) سىلەرگە پەرزدۇر، سىلەر ئۇلارغا پەرز-دۇرسىزلىرى." (2-سۈرە، 187-ئايەت) پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالاممۇ: "ئاراڭلاردىكى ئەڭ قەدىرلىك كىشىلەر ئۆزىنىڭ خوتۇنىغا ۋە ئائىلىسىگە ياخشىلىق قىلىدىغان كىشىلەردۇر" دېگەن ئىدى. شۇ چاغدا بىر ئادەم پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: "ئى رەسۇلۇللا، مەن ياخشىلىق قىلىشقا ئەڭ لايىق ئادەم كىم؟" دەپ سورىغاندا، رەسۇلۇللا: "ئاناڭ"

دەپ جاۋاپ بەرگەن. ئۇ يەنە كەينى-كەينىدىن ئۈچ قېتىم سورىغان، پەيغەمبىرىمىزمۇ ئۈچ ئوخشاش جاۋاپ بەرگەن، تۆتىنچى قېتىمدا ئۇ يەنە سورىغاندا، پەيغەمبىرىمىز ئاندىن "ئاتاڭ دەپ جاۋاپ بەرگەن. مانا بۇنىڭدىن پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللارنى نەقەدەر يۈكسەك ئورۇنغا قويغانلىغىنى كۆرگىلى بولىدۇ. بولۇپمۇ ئۇنىڭ "جەننەت ئاناڭلارنىڭ ئايىغى ئاستىدۇر" دەپ توۋلىغان بۇ تەنتەنىلىك شوئارى نادانلىق دەۋرىنىڭ ئىسكەنجىسىدە تۇرۇۋاتقان ئاياللارنىڭ قەددىنى كۆتەرگەن، ئاياللارنىڭ ئىنسانىي ئەركىنلىكى ۋە ئىجتىمائىي ئورنىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەن. شۈبھىسىزكى، بۇ ئىش 7-ئەسىردىكى زۇلمەتلىك ئەرەپ جەمىيىتى ئاسمىنى يورۇتقان نۇر بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

يۇقۇرقلاردىن شۇنى كۆرۈشكە بولىدۇكى، ئىسلام دىنى ئاياللارنىڭ قەدىر-قىممىتىنى قىلىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي ئورنىغا ھەممىدىن بەك ھۆرمەت قىلىدۇ، ئاياللار ۋە بالىلارنى قوغداشنى ھەممىدىن بەك تەشەببۇس قىلىدۇ.

ئاياللارنى دەپسەندە قىلىدىغان، بوۋاقلارنى خارلاپ ئۆلتۈرۈۋېتىدىغان جىنايىتى ھەركەتلەر تارىختىكى كونا ئىشلارغا ئايلىنىپ قالدى. بۈگۈنكى كۈندە، پارتىيىنىڭ پارلاق نۇرى ئاستىدا، ئېلىمىز ئاياللىرى ئۈزۈل-كېسىل ئازاتلىققا ئېرىشتى. لېكىن، بەزى ئادەملەر ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچى سىنىپلار ئىدىيىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقتىن، قېرىلارنى خارلىماقتا، ئۇلۇغ ئانىسىنى ئۆزلىرىنىڭ تۇرمۇشىدىكى ئارتۇقچە يۈك ھىساپلاپ، پۈتۈن ئوي-پىكرى بىلەن، ئۇ يۈكتىن قۇتۇلۇشقا ھەركەت قىلماقتا. بۇنداق ئادەملەرنىڭ ئومۇمى ئەخلاققا ۋە ئىسلام دىنى ئەھكامىغا زىت ھەركەتلىرى جامائەتچىلىكنىڭ ئەيىپلىشىگە ئۇچرايدۇ. بىز مۇسۇلمانلار ۋە تەننى سۆيۈپ، قانۇنغا رىئايە قىلىدىغان ۋە دىنىي ئەھكاملارغا ئەمەل قىلىدىغان كىشىلەردىن بولۇپ، ئۆزىمىزنى پەيغەم-بىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ "جەننەت ئاناڭلارنىڭ ئايىغى ئاستىدۇر" دېگەن تەلىمى بىلەن تەربىيەلەپ، ئانىلىرىمىزغا ھۆرمەت قىلىپ ۋە كۆيۈنۈپ، ئۇلارنىڭ قانۇنىي ھوقۇقىنى قوغدىشىمىز لازىم. ئانىلارغا ھۆرمەت قىلىش ۋە كۆيۈنۈشنى ھەر بىر مۇسۇلمان ئائىلىسىدە ئادەتكە ئايلاندۇرساق، بۇ ھال مۇقەررەر سۈرەتتە جەمىيەتنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە تەسىر كۆرسىتىدۇ. مەنىۋى مەدەنىيەتنىڭ مۇشۇنداق گۈللىرى قۇياشتىن نۇر ئېمىپ، يامغۇردىن سۇ ئىچىپ، ھەممە يەردە پورەكلەپ ئېچىلىپ كەتسۇن.

ناماز توغرىسىدا قىسقىچە ساۋات

چېن گۇاڭيۈەن

يېزىدا، دالدا، ماشىنا-پويىزدا، پاراخوتتا، مىنگىلى بولىدىغان باشقا ئۇلاغلارنىڭ ئۈستىدە ئوقۇسىمۇ بولىدۇ، لېكىن ناماز ئوقۇيدىغان يەر پاك-پاكىز بولۇشى كېرەك.

نامازنىڭ پەرز، ۋاجىپ ۋە سۈننەتلىرى:

1) نامازنىڭ پەرزى ئون ئىككى:

نامازنىڭ تېشىدىكى پەرزلەر شەرت دىيىلىدۇ، بۇ شەرتلەر ئالتە: (1) كىيىملىرىنى نىجاسەتتىن پاك قىلىش؛ (2) پاكىز سۇدا چوڭ ياكى كىچىك تاھارەت ئېلىش؛ (3) ناماز ئوقۇيدىغان يەرنى نىجاسەتتىن پاك قىلىش؛ (4) نىيەت قىلىش يەنى قايسى نامازنى ئوقۇيدىغانلىقى كۆڭۈلدە ئوچۇق بولۇش؛ (5) ۋاقتىنى ئىگەللەش؛ (6) قىبلىگە يۈز كەلتۈرۈش.

نامازنىڭ ئىچىدىكى پەرزلەر رۇكن دىيىلىدۇ، بۇمۇ ئالتە: (1) تەكبىر-تەھرىمە، يەنى قولاق قاققاندا "ئاللاھۇ ئەكبەر (ئاللا ئۇلۇغ) دىيىش؛ (2) قىيام، يەنى ئۆرە تۇرۇش؛ (3) قىرائەت، يەنى قىيامدا تۇرغاندا قۇرئان سۈرىلىرىنى ئوقۇش؛ (4) رۇكۇ قىلىش، يەنى ئايەتلەرنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن ئىگىشىش؛ (5) سەجدە قىلىش؛ (6) تەشەھھۇد، يەنى "ئەتتەھىياتۇ"نى

ناماز ئىسلام دىنىدىكى بەش پەرزنىڭ بىرى. قۇرئان كېرىمىدە، ناماز بالاغەتكە يەتكەن، ئەقلى-ھۈشى ساق ئەر-ئايال مۇسۇلمانلارنىڭ ئادا قىلىشى زۆرۈر بولغان مەجبۇرىيەت، دەپ بەلگىلەنگەن. مەسىلەن، ئۇنىڭدا مۇنداق دىيىلگەن: "سەلەر ناماز ئوقۇڭلار، ناماز مۆمىنلەرگە ۋاقتى مۇقەررەر قىلىنغان پەرزدۇر." (4-سۇرە، 103-ئايەت) تۆۋەندە ناماز توغرىسىدىكى ساۋاتنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمىز.

نامازنىڭ مەنىسى

ناماز ئەرەبچە "سەلات" دىيىلىپ، ئىبادەت قىلىش، ئىلتىجا قىلىش، دۇئا-تەلەپ قىلىش، بەخت تىلەش مەنىلىرىنى بىلدۈرىدۇ، بۇ سۆزنىڭ ئالاھىدە مەنىسى ئىبادەت قىلىشنى يەنى بەلگىلەنگەن ۋاقت ئىچىدە ۋە بەلگىلەنگەن تەرتىپ بويىچە يۈزىنى مۇقەددەس جاي-مەككىدىكى كەئبىگە قىلىپ تۇرۇپ ئاللاغا سەجدە قىلىشنى بىلدۈرىدۇ.

نامازنىڭ شەرت ۋە تەلەپلىرى

ناماز ئادەتتە مەسچىتتە ئوقۇلىدۇ، ئۆيىدە،

ئوقۇپ بولغىچە ئولتۇرۇش.

(2) نامازنىڭ ۋاجىپلىرى ئون ئىككى

(1) "سۈرە فاتىھە" نى ئوقۇش؛ (2) "فاتىھە" دىن كېيىن باشقا سۈرىنى ئوقۇش؛ (3) قىرا- ئەتكە پەرز نامازنىڭ ئاۋالقى ئىككى رەكئەتنى تەيىن قىلىش؛ (4) ھەر بىر پەرزنى جايىدا ئادا قىلىش؛ (5) تۆت رەكئەت نامازنىڭ ئاۋالقى ئىككى رەكئەتتىن كېيىن ئولتۇرۇش؛ (6) رۇكۇ ۋە سەجدىدە ئارام ئېلىش؛ (7) ھەر ئىككى رەكئەتتىن كېيىن ئولتۇرغاندا تەشەھھۇد ئوقۇش؛ (8) ۋىترى نامىزىنىڭ ئۈچىنچى رەك- ئىتىدە "دۇئايى قۇنۇت" نى ئوقۇش؛ (9) با- دات، ، شام، خۇپتەن نامازلىرىنىڭ ئالدىنقى ئىككى رەكئەتتە ۋە جۈمە نامىزىدا ئاۋازلىق قىرائەت قىلىش؛ (10) پىشىن، ئەسر ناماز- لىرىدا ئىچىدە قىرائەت قىلىش؛ (11) ئىككى ھېيت نامىزىنىڭ تەكبىرلىرىنى ئېيتىش؛ (12) سالام بېرىش (نامازنى تاماملاش).

(3) نامازنىڭ سۈننەتلىرى يىگىرمە

سەككىز:

قىيامدىكى سۈننەت يەتتە: (1) قۇلاق قاققاندا ئىككى قولىنى يېڭىدىن چىقىرىش؛ (2) ئوڭ قولىنى سول قولى ئۈستىگە قىلىپ كىندىك ئاستىغا قويۇش؛ (3) سەجدە قىلىدىغان يەرگە قاراپ تۇرۇش؛ (4) سانا يەنى "سۈبھانەكە- لالاھۇمە" نى ئوقۇش؛ (5) "ئەئۇزۇ بىللاھى مىنەششەيتانىر رەجىم" نى ئوقۇش؛ (6) "بى- مىللاھىر رەھمانىر رەھىم" نى ئوقۇش؛ (7) "سۈرە فاتىھە" نى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن "ئامىن" دېيىش.

رۇكۇدىكى سۈننەت يەتتە: (1) رۇكۇغا بارغاندا "ئاللاھۇ ئەكبەر" دېيىش؛ (2) پۈت- نىڭ ئۈچىغا قاراش؛ (3) ئىككى قولى بىلەن

تىزىنى تۇتقاندا، بارماقلىرىنى ئېچىش؛

"سۈبھانە رەببىيەلئەزىم" نى ئۈچ قېتىم ئوقۇش؛ (5) رۇكۇدىن باشنى كۆتەرگەندە "سەمىئەللاھۇ لىمەن ھەمدە" دېيىش؛ (6) "رەببەنا لەكەل- ھەمد" دېيىش؛ (7) رۇكۇدىن كېيىن سەل تۇرۇۋېلىپ ئاندىن سەجدىگە بېرىش.

سەجدىدىكى سۈننەت يەتتە: (1) سەجدىگە بارغاندا ۋە سەجدىدىن باشنى كۆتەرگەندە "ئاللاھۇ ئەكبەر" دېيىش؛ (2) قولىنى يەرگە قويغاندا بارماقلىرىنى جۈپلەپ تۇتۇش؛ (3) باشنى ئىككى قولىنىڭ ئوتتۇرىسىغا قويۇش؛ (4) "سۈبھانە رەببىيەلئەزىم" نى ئۈچ قېتىم دېيىش؛ (5) يەتتە ئەزا (باش، ئىككى قول، ئىككى پۇت، ئىككى تىز) بىلەن سەجدە قىلىش؛ (6) سەجدە قىلغاندا جەينەكنى قولتۇققا چاپلىۋال- ماي، يىراق تۇتۇش، كۆزنى بۇرۇننىڭ ئۈچىغا تىكىش؛ (7) ئىككى سەجدە ئارىسىدا ئازراق ئولتۇرۇش.

تەشەھھۇددىكى سۈننەت يەتتە: (1) تەشەھ- ھۇددا سول پۈتنى ياتقۇزۇپ، ساغرىسىنى سول پۈتنىڭ ئۈستىگە قويۇپ ئولتۇرۇش؛ (2) ئوڭ پۈتنى تىكلەپ، بارماقلىرىنى قىبلىگە قارىتىش؛ (3) ئىككى قولىنى تىزىنىڭ ئۈستىگە قويۇش؛ (4) قولىنىڭ بارماقلىرىنى جۈپلەپ، قىبلىگە قارىتىش؛ (5) كۆزنى مەيدىسىگە تىكىش؛ (6) تەشەھھۇددا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دۇرۇد ئوقۇش؛ (7) ئوڭ ۋە سول تەرەپكە سالام بېرىش.

ئاياللارنىڭ ناماز ئوقۇش ئۇسۇلى ئەرلەر- نىڭكىدىن سەل پەرق قىلىدۇ: ئاياللار قۇلاق قاققاندا، ئىككى قولى مۇرىسىدىن ئىگىز كۆتە- رىلمەيدۇ؛ قىيامدا تۇرغاندا ئىككى قولىنى كۆكسىگە قويىدۇ؛ رۇكۇ قىلغاندا ئىككى پۈتنى

سەل ئېگىدۇ، بىلىگىنى قوسىغى ۋە يوتىسىغا چاپلايدۇ؛ سەجدە قىلغاندا قوسىغىنى يوتىسىغا چاپلايدۇ؛ تەشەھۇددا ئولتۇرغاندا ئىككى پۈتتىنى ئوڭ تەرەپكە چىقىرىۋېتىپ، ساغرىسى بىلەن ئولتۇرىدۇ.

بەش نامازنىڭ ۋاقتى

بەش ناماز بىر كۈننىڭ ئىچىدىكى ئوخشاش بولمىغان بەش ۋاقىت ئىچىدە ئوقۇلىدۇ. ھەر بىر نامازنىڭ ۋاقتى قۇرئان كېرىم بىلەن ھەدىس شېرىپكە ئاساسەن بەلگىلەنگەن. "ئال-لانى ئاخشامدا ۋە ئەتىگەندە پاكلىق بىلەن ياد قىلىڭلار. ئاسماندىكى ۋە يەردىكى ھەممە ماختاشلار ھەم كەچقۇرۇن ۋە چۈش ۋاقتىدىكى ماختاشلار ئاللاغىلا خاستۇر" (30-سۈرە 17-18-ئايەت) دېيىلگەن، بۇ يەردە ئېيتىلغان "ماختاش" نامازنى كۆرسىتىدۇ. "ئاخشام-دا" دېيىلگىنى ناماز شام بىلەن ناماز خۇپتەننى، "ئەتىگەندە" دېيىلگىنى ناماز بامداتنى، "كەچ-قۇرۇندا" دېيىلگىنى ناماز ئەسىرىنى، "چۈش ۋاقتىدا" دېيىلگىنى ناماز پېشىننى كۆرسىتىدۇ. * پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: "ناماز بامداتنىڭ ۋاقتى كۈن تېخى چىقىشقا باشلىمىغان چاغ، پېشىننىڭ ۋاقتى چۈشتە كۈن قايرىلغان ئەمما ئەسىرى نامىزى يېتىپ كەلمەيگەن چاغ، ئەسىرىنىڭ ۋاقتى كۈن ساغرىپ كەتمىگەن ۋە كۈن ئولتۇرمىغان چاغ، شامنىڭ ۋاقتى كۈن غەرىپكە پاتقان ئەمما ئاسماندىكى قىزىللىق تېخى تۈگىمىگەن چاغ، خۇپتەننىڭ ۋاقتى يېرىم كېچىگىچە."

بامدات: بۇ پارسچە سۆز بولۇپ، ئەرەبچە "فەجر" دېيىلىدۇ. بۇنىڭ ۋاقتى تاڭ يورۇغاندىن تارتىپ كۈن چىققىچە، يەنى كۈن چىقىش-

قا 95 مىنۇت قالغان ۋاقىتتىن تارتىپ كۈن چىقىدىغان ۋاقىتقىچە. بۇ ناماز تۆت رەكئەت: ئىككى رەكئەت سۈننەت، ئىككى رەكئەت پەرز (نامازنىڭ يۇقۇرىدا ئېيتىلغان تەرتىۋى بويىچە ئوقۇلىدۇ، تۆۋەندىكىلىرىمۇ شۇنداق).

پېشىن: بۇ پارسچە سۆز بولۇپ، ئەرەبچە "زۇھر" دېيىلىدۇ. بۇنىڭ ۋاقتى چۈش مەزگىلىدىن سەل ئۆتكەن چاغدىن تارتىپ كۈن غەرىپكە قايرىلىغىچە، يەنى تىك تۇرغان بىر نەرسىنىڭ سايىسى ئۆزىنىڭ ئىگىزلىكىگە ئىككى باراۋەر كەلگەندەك بولغان چاقىقىچە. بۇ ناماز ئون رەكئەت: تۆت رەكئەت سۈننەت، تۆت رەكئەت پەرز، ئىككى رەكئەت سۈننەت.

ناماز دىگەر: بۇ پارسچە سۆز بولۇپ، ئەرەبچە "ئەسر" دېيىلىدۇ. بۇنىڭ ۋاقتى كۈن غەرىپكە قايرىلغاندىن تارتىپ كۈن ئولتۇرۇپ كەتكىچە. بۇ ناماز تۆت رەكئەتلا پەرز.

شام: بۇ پارسچە سۆز بولۇپ، ئەرەبچە "مەغرىب" دېيىلىدۇ. بۇنىڭ ۋاقتى كۈن ئولتۇرغاندىن تارتىپ غەرىپ تەرەپ ئاسمىندىكى قىزىللىق تۈگىگىچە. بۇ ناماز بەش رەكئەت: ئۈچ رەكئەت پەرز، ئىككى رەكئەت سۈننەت.

خۇپتەن: بۇ پارسچە سۆز بولۇپ، ئەرەبچە "ئىشاد" دېيىلىدۇ. بۇنىڭ ۋاقتى ئاسماندىكى قىزىللىق تۈگىگەندىن تارتىپ ئەتىسى

* ئىسلام دىنىنىڭ بەلگىلىمىسى بويىچە، كۈن چىقىۋاتقان، كۈن قىيام بولغان (كۈندۈز سائەت 12 بولغان) ۋە كۈن ئولتۇرۇۋاتقان چاغلاردا ناماز ئوقۇش مەنئى قىلىنىدۇ، قازانا-مازنى ئوقۇشقا، جىنازا نامىزىنى چۈشۈرۈشكە، قۇرئاندىكى سەجدە ئايەتلەرنى ئاڭلىغاندا سەجدە قىلىشقىمۇ بولمايدۇ.

تاڭ يورۇغچە يەنى بامداتنىڭ ۋاقتى كىر-
گىچە. بۇ ناماز توققۇز رەكئەت: تۆت رەكئەت
پەرز، ئىككى رەكئەت سۈننەت، ئۈچ رەكئەت
"ۋىتر" نامىزى (ۋاجىپ).

جۈمە نامىزى

ھەرھەپتىنىڭ جۈمە كۈنىدە جۈمە نامىزى ئوقۇ-
لىدۇ، ۋاقتى پېشىننىڭ ۋاقتى بىلەن ئوخشاش.
فىقھەدىكى بەلگىلىمە بويىچە، جۈمە ئوقۇغان-
لىكى ئادەم ئايرىم پېشىن نامىزىنى ئوقۇمىسىمۇ
بولىدۇ. لېكىن جۇڭگودا ئادەتتە پېشىنمۇ
ئوقۇلىدۇ.
جۈمە نامىزىدا ئاۋال تۆت رەكئەت سۈننەت
ئوقۇپ، ئاندىن ئىمامنىڭ خۇتبىسىنى ئاڭلايدۇ،
بۇ—جۈمە نامىزىنىڭ شەرتى، بۇنى جىم ئولتۇ-
رۇپ ئاڭلاش كېرەك. ئاندىن كېيىن جامائەت
بولۇپ ئىككى رەكئەت پەرز ئوقۇلىدۇ. شۇنىڭ
بىلەن جۈمە نامىزى ئاساسەن تاماملىنىدۇ،
ئەگەر پېشىن ئوقۇيدىغانلار بولسا، جۈمە نامى-
زىدىن كېيىن ئۆزى ئايرىم ئوقۇسا بولىدۇ.
يەنى ئاۋال تۆت رەكئەت سۈننەت، ئاندىن
تۆت رەكئەت پەرز، ئاخىردا ئىككى رەكئەت
سۈننەت ئوقۇلىدۇ.

ھېيت نامىزى

ئىسلام دىنىدا بىر يىلدا روزى ھېيت ۋە
قۇربان ھېيت دېگەن ئىككى ھېيت بولىدۇ.
ھەر ھېيتتىكى ئەڭ ئاساسلىق تەبرىكلەش
پائالىيەتلىرىدىن بىرى ھېيت نامىزى ئوقۇش-
تۇر.
روزى ھېيت نامىزى بىر ئايلىق روزىنىڭ
غەلبىلىك ئاخىرلاشقانلىغىنى تەبرىكلەش
مۇناسىۋىتى بىلەن ھەر يىلى ھىجرىيە بويىچە

10- ئاينىڭ 1- كۈنى ئوقۇلىدۇ. نامازدىن باشقا
دىنىي بەلگىلىمە بويىچە، ھېيت نامىزى
ئوقۇشتىن ئىلگىرى ھەر بىر مۇسۇلمان ئادە-
ملىسى جان سانغا قاراپ "سەدىقە فىترە" يەنى
روزىدىن چىقىش سەدىقىسى بېرىشى لازىم. بۇ
ھەر بىر ئادەم ئۈچۈن بىر شىڭ خورما ياكى
يېرىم شىڭ بۇغداي بېرىلىدۇ، بۇ نەرسىنىڭ
باراۋىرىدە پۇل بەرسىمۇ بولىدۇ.

قۇربان ھېيت نامىزى ھېيتتىن تەبرىكلەش
مۇناسىۋىتى بىلەن ھەر يىلى ھىجرىيە بويىچە
12- ئاينىڭ 10- كۈنى ئوقۇلىدۇ. بۇ چاغدا
دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەللەردىن بارغان
مىليونلىغان مۇسۇلمان مەككىدە ھەج پائالىيىتى
ئېلىپ بارىدۇ، بۇ ئىسلام دىنىنىڭ يىلدا بىر
قېتىم بولىدىغان ئەڭ زور دىنىي يىغىلىشى
بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

ھەر بىر ھېيتنىڭ نامىزى ئىككى رەكئەت
بولۇپ، بۇ ناماز ۋاجىپ جۈملىسىگە كىرىدۇ،
ئۇنى چوقۇم مەسچىتكە بېرىپ، ئىمام بىلەن
ئوقۇش كېرەك. بۇ ئىككى رەكئەت نامازنىڭ
ئالاھىدىلىكى شۇكى، بۇنىڭدا يەتتە قېتىم
قۇلاق قېقىلىپ، يەتتە قېتىم تەكبىر ئوقۇلىدۇ.
كونكىرت ئۇسۇلى مۇنداق: بىرىنچى رەكئەتتە
تۆت قېتىم قۇلاق قېقىلىپ، تۆت قېتىم تەكبىر
ئوقۇلىدۇ، ئىككىنچى رەكئەتتە ئۈچ قېتىم
قۇلاق قېقىلىپ، ئۈچ قېتىم تەكبىر ئوقۇلىدۇ،
نامازدىن كېيىن ئىمامنىڭ "خۇتبە" سىنى ئاڭ-
لاپ، دۇئا قىلىنىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ناماز
ئاخىرلىشىدۇ، كۆپچىلىك بىر بىرى بىلەن
سالاملىشىپ ئوزئارا تەبرىكلەشىدۇ. قۇربان
ھېيتتا، شەرت- شارائىتى يار بەرگەنلەر قوي،
كالا، تۆگە قاتارلىقلارنى سويۇپ، دوست-
ئاغىنلىرىگە ھەدىيە قىلىدۇ.

شەندۇڭ ئۆلكىسى مۇسۇلمانلىرىنىڭ چامباشچىلىق

پائالىيىتى توغرىسىدا

ياڭ جەنشەن

شەندۇڭ ئۆلكىسىنىڭ قەدىمقى زاماندىن تارتىپلا، "چامباشچىلىق ماكانى" دىگەن ئىسىل نامى بار. بۇ يەردە ماكانلاشقان مۇسۇلمان قېرىنداشلار قەدىمدىن تارتىپلا چامباشچىلىققا ھەۋەسمەن بولۇپ، ئۇلار "چامباشچىلىق ماكانى"نى بەرپا قىلىشقا تېگىشلىك توھپىسىنى قوشۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۆزلىرىگە خاس ئۇسلۇپ ۋە خۇسۇسىيەتلەرنىمۇ شەكىللەندۈرگەن. خوش، "چامباشچىلىق دولقۇنى" قوزغالغان بۈگۈنكى كۈندە، مۇسۇلمانلارنىڭ چامباشچىلىق پائالىيەتلىرى قانداق بولۇۋاتىدۇ؟ بۇنىڭغا دائىر مەزمۇنلارنى دەل مۇشۇ ماقالامدا تونۇشتۇرۇپ ئۆتمەن.

شەندۇڭ ئۆلكىسىنىڭ چىلۇ دىگەن يېرىدىكى مۇسۇلمانلار، ئاساسەن، خۇيزۇلار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئومۇمى سانى ئازغىنا كەم 400 مىڭ، ئۇلار كەڭ يېزىلار ۋە شەھەر-بازارلارغا تارقالغان. خۇيزۇ مۇسۇلمانلىرىنىڭ تىرىكچىلىك قىلىشى ۋە كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، چامباشچىلىقمۇ نەچچە يۈز يىللىق تەرەققىيات جەريانىنى بېسىپ ئۆتتى. لېكىن، تارىخىي سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن بۇ جەھەتتىكى تارىخىي يازما خاتىرىلەر تېخى تېپىلغىنى يوق. ھازىرغىچە توپلىيالىغانلىرىمىز، ئاساسەن، پىشقەدەم مۇسۇلمان چامباشچىلار، چامباشچىلىق ھەۋەسكارلىرى ۋە مىللى خىزمەت خادىملىرىنىڭ ئاغزاكى تەربىيلىرىدىنلا ئىبارەت بولدى. بۇلارنى ھازىر يىغىنچاقلاپ ماقالا قىلىپ چىقىتىم، شۇڭا ئاددى، يۈزە بولۇپ قالغان بولۇشى تۇرغان گەپ؛ شۇنداق بولسىمۇ، دىققەت-ئېتىۋارنى قوزغاش، بۇ جەھەتتىكى ماتېرىياللارنى يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ قېزىپ، ئۇنى نۇرلاندۇرۇش، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىغىنى ئىلگىرى سۈرۈش، 4نى زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشى ئۈچۈن خىزمەت قىلىش مەقسىدىدە، ئۇنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەكچىمەن.

بايان قىلىشقا ئاسان بولسۇن ئۈچۈن، شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرىنىڭ چامباشچىلىغىنىڭ تۈرى، قورال-سايمانلىرى ۋە خۇسۇسىيىتى، پەيدا بولۇشى ۋە شەكىللىنىشى، تەرەققىياتى ۋە مۇۋەپپەقىيەتلىرى قاتارلىق جەھەتلەرنى ئايرىم-ئايرىم تونۇشتۇرىمەن.

بىرىنچى، شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرىنىڭ چامباشچىلىغىنىڭ تۈرى،

سايمانلىرى ۋە خۇسۇسىيىتى

مۇسۇلمانلارنىڭ چامباشچىلىغى، باشقا مەدىنىيەت-سەنئەتكە ئوخشاشلا، جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ

قىممەتلىك مەدەنىيەت مىراسى بولۇپ، ئۇ ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك تەنتەربىيە ئىشلىرىنىڭ مۇھىم تەركىۋى قىسمى ھېساپلىنىدۇ، ئۇ چامباشچىلىققا خاس خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغاندىن سىرت، يەنە قويۇق مىللى خۇسۇسىيەتكىمۇ ئىگە بولۇپ، خۇيزۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆرپ-ئادەتلىرى بىلەنمۇ چەمبەرچەس باغلىنىپ كەتكەن، خۇيزۇلارنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ، بارا-بارا شەكىللەنگەن ۋە راۋاجلانغان.

شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرىنىڭ چامباشچىلىقى ئۇزاق تارىخقا ۋە مول مەزمۇنلارغا ئىگە. سەندىدا، چاڭبېك، دۈەنبېك ۋە چۈەنشۇ قاتارلىقلار ئۇنىڭ ئاساسلىق تۈرلىرى بولۇپ، بۇلار ھەرخىل چامباشچىلىق، سايمان ۋە سەپ تۈزۈپ ئېلىشىش قاتارلىق نەچچە ئون خىل مەزمۇننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. چامباشچىلىق ئىچىدە تەنتۇي چامباشچىلىقى، سامىل چامباشچىلىقى، خۇاچۈەن چامباشچىلىقى، پۇت چامباشچىلىقى، خۇگچۈەن چامباشچىلىقى، پاۋچۈەن چامباشچىلىقى قاتارلىقلارنى شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرى ھەممىدىن بەك ياقتۇرىدۇ. جىنەن شەھىرىدىكى خۇيزۇلارنىڭ يەنە لىۋجياۋ چامباشچىلىقى، 24 يۈرۈشلۈك چامباشچىلىق، لاۋجيا چامباشچىلىقى، خۇاڭيىڭجيا چامباشچىلىقى قاتارلىق چامباشچىلىق تۈرلىرى بار. شىمالىي شەندۇڭدىكى خۇيزۇلارنىڭ بولسا باجىچۈەن چامباشچىلىقى بار. نەيزە، شەمشەر، قىلىچ، كالتەك، يالمانلىق نەيزە، قامچا، ئوموت، ئىلمەك، كۈرەك قاتارلىق سايمانلار ئىچىدە، دەستىلىك قامچا، ئۈشتەكلىك كالتەك، قەلەمقاش نەيزە، سۈلەي ئەگمە كالتەك، ئەجدىھا ترناقلىق ئىلمەك قاتارلىقلار خەنزۇ چامباشچىلىقىدا ئاز ئۇچرايدۇ. پادىچى كالتىگى، سامىل كالتىگى، سامىل نەيزىسى قاتارلىقلارمۇ روشەن مىللى خۇسۇسىيەتكە ئىگە. رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، پادىچى كالتىگى خۇيزۇلارنىڭ پادا بېقىشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىكەن. دەستىلىك قامچا پادىچىلار قامچىسىدىن كەلگەن. ئەجدىھا ترناقلىق ئىلمەك مۇسۇلمان قاسساپلارنىڭ ئىشلىتىدىغان ئىلمىگىدىن راۋاجلىنىپ كەلگەن. 10 يۈرۈشلۈك سامىل چامباشچىلىقى، 3 يۈرۈشلۈك پۇت چامباشچىلىقى، 10 يۈرۈشلۈك تەنتۇي چامباشچىلىقى قاتارلىقلار خۇيزۇلارغىلا خاس چامباشچىلىقتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلار "مۇسۇلمانلار چامباشچىلىقى"، "دىندارلار چامباشچىلىقى" دىگەن نام بىلەنمۇ ئاتالغان. مەيلى يېزىلاردا بولسۇن ياكى شەھەر-لەردە بولسۇن، ئۇنداق چامباشچىلىقنى راۋاجلاندۇرۇشتا كۆپىنچە مەسچىتلەر مەركىزىي مەشق مەيدانى قىلىنىپ، بىرمۇنچە ئاخۇنلار قوشۇمچە چامباشچىلىق ئوقۇتقۇچىلىرى بولغان. "نەنجىڭ-دىن بېيجىڭغىچە بولغان تەنتۇي چامباشچىلىقى (سامىل چامباشچىلىقى دىگەن گەپمۇ بار) دىندارلار ئارىسىدىن كەلگەن" دىگەن گەپ تارقالغان. بۇ، ئۇ چامباشچىلىق تۈرلىرىنىڭ مىللىلىكى ۋە ئۆزگىچە خۇسۇسىيىتىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ.

شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرى چامباشچىلىقنى ئۈگىنىشتە، ئەزەلدىنلا مەسچىت ئىچىدە پائالىيەت ئېلىپ بارىدىغان ئەنئەنىگە ئىگە. ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇشتىن ئىلگىرى، يىدۇ (چىڭجۇ) شەھىرى ئىچىدىكى ئىككى مەسچىتتە چامباشچىلىق سورۇنلىرى بولغان. دۇڭگۈەن مەسچىتىدىكى چامباشچىلىق ئوقۇتقۇچىسى شۇ چاغدا ئاخۇن بولۇپ تۇرغان مى چىڭجى ئىدى. ئازاتلىقتىن كېيىن،

شەھەر ئىچىدىكى مەسچىتلەردە ئىشتىن سىرتقى چامباشچىلىق سىنىپى ئېچىلىپ ھەمدە چامباشچىلىق تەتقىقاتى يۇرتى قۇرۇلۇپ، ئەنئەنىۋى چامباشچىلىق قېزىلدى ۋە رەتلەندى، مۇسۇلمانلارنىڭ چامباشچىلىقىنى راۋاجلاندۇرۇشقا يېتەكچىلىك قىلىنىپ، يۈزگە يېقىن ئوقۇغۇچى تەربىيەلەندى، بۇلاردىن ئەڭ ياخشى ئوقۇغان ياڭ زىبىن شەرقىي جۇڭگو رايونى بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن چامباشچىلىق مۇسابىقىسىگە قاتناشتى؛ بېيجىڭ داشۆگە ئوقۇشقا كىرگەن رېن چىيۇن مەزكۇر مەكتەپنىڭ چامباشچىلار ئەترىدىگە باشلىق بولۇپ، مەملىكەتلىك چامباشچىلىق مۇسابىقىسىگە قاتناشتى. ھازىر شەھەر ئىچىدىكى مەسچىتلەردە يەنىلا ئىشتىن سىرتقى چامباشچىلىق سىنىپى بار، بۇ سىنىپلاردا ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلار 200 دىن ئاشىدۇ، ئۇلار ئىشتىن سىرتقى ۋاقىتلاردا چامباشچىلىقنى ئۈگەننى قەتئىي داۋاملاشتۇرۇپ كەلدى. ياڭگۇ ناھىيىسى جاڭجيوچېن مەسچىتىدىكى ئىشتىن سىرتقى چامباشچىلىق مەكتىۋى پۈتۈن مەملىكىتىمىزدىكى ئۆسمۈرلەر ئىشتىن سىرتقى تەنتەربىيە مەكتەپلىرى بويىچە ئىلغار ئورۇن بولۇپ باھالاندى. جىنەن شەھىرىدىكى مۇسۇلمانلار تارىختا بېيداسى مەسچىتىدە چامباشچىلىق سورۇنى تەسىس قىلغان، ھازىر نەنداسى مەسچىتىدە 400 دىن ئارتۇق ئوقۇغۇچىسى بولغان ئاز سانلىق مىللەت تەنتەربىيە جەمئىيىتىنى قۇرۇپ، مۇددەت ۋە تۈركۈمگە بۆلۈپ چامباشچىلار ۋە چېلىشچىلارنى تەربىيەلەمەكتە.

ئىككىنچى، شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرى چامباشچىلىغىنىڭ

پەيدا بولۇشى ۋە شەكىللىنىشى

ھازىر ھايات تۇرغان پىشقەدەم مۇسۇلمان چامباشچىلارنىڭ ئەسلىشىچە، پۈتكۈل چامباشچىلىقتىن ئېيتقاندا، فېئودالىزم جەمئىيىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىغى تۈپەيلىدىن، چامباشچىلىق، ئاساسەن، "جاھانكەشتىلەر"، "كوچا سەنئەتكارلىرى" ئارىسىدا تارقالغان بولۇپ، قېپقالغان يازما ماتېرىياللار ناھايىتى ئاز، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئاساسەن خەلق ئارىسىدا چېچىلىپ ياتماقتا. بولۇپمۇ خۇيزۇ مۇسۇلمانلار كونا جەمئىيەتتە ئېزىلگۈچى ئورۇندا تۇرغانلىغى، ساۋاتلىقلار ئاز بولغانلىغى ئۈچۈن، مۇسۇلمانلار چامباشچىلىغىنىڭ تەرەققىياتى ئاساسەن ھەركىتى بىلەن كۆرسىتىش، سۆزلەپ بېرىش يولى بىلەن ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا داۋاملىشىپ كەلگەچكە، يازما ماتېرىياللار تېخىمۇ ئاز. بىرقەدەر بىرلىككە كەلگەن كۆزقاراش مۇسۇلمانلار چامباشچىلىغى مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئوتتۇردىكىلىرىدا بىخ ئۇرۇپ چىقىپ، كېيىن بارا - بارا راۋاجلانغان دىگەندىن ئىبارەت. بۇنى سامىل چامباشچىلىغىنىڭ تارىخى ئارقىلىق چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

(1) سامىل چامباشچىلىغىنىڭ تارىخى. سامىل چامباشچىلىغى شەندۇڭنىڭ گۈەنشەن ناھىيىسىدە بارلىققا كەلگەن بولۇپ، ئۇنى سامىل (ساممۇ دىيىلىدۇ) دىگەن ئادەم ئىجات قىلغان ئىكەن، ئۇ ئەسلىدە غەربىي رايونلۇق (شىنجاڭلىق دىگەن گەپمۇ بار) ئىرادىلىك ياش بولۇپ، مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، خاننىڭ چاقىرتىشى بىلەن، ياپون قاراقچىلارغا جازا يۈرۈشى قىلىش ئۈچۈن

جەنۇپقا كېتىۋېتىپ، گۈەنشەن ناھىيىسىنىڭ جاڭجۇئاڭ (يەنە بىر ئىسمى يىلىجۇئاڭ) دىن يېرىدىن ئۆتكەندە كىزىك بولۇپ قېلىپ، بىر خۇيزۇ ئادەمنىڭ ئۆيىدە يېتىپ، ئۇنىڭ كۆڭۈل قويۇپ داۋالاشى ۋە كۈتۈشىگە ئېرىشكەن. ساقايغاندىن كېيىن رەھمەت ئېيتىش يۈزىدىن ئۇنىڭغا بىر يۈرۈش چامباشچىلىقنى ئۈگىتىپ قويغان. شۇ يەرلىك مۇسۇلمانلار بۇ ۋەقەنى خاتىرىلەش ئۈچۈن، ئۇ ئۈگەتكەن چامباشچىلىقنى سامىل چامباشچىلىقى دەپ ئاتىغان.

(2) سامىل چامباشچىلىقىنىڭ تارىخى ئۆزگىرىشى. شېنشىيەن، گۈەنشەن ناھىيىلىرىدىكى پىشقەدەم مۇسۇلمان چامباشچىلارنىڭ ھەممىسى ئەسلەپ، سامىل چامباشچىلىقىنى سامىل ئۈگەتكەن دەيدۇ، لېكىن زادى كىمگە ئۈگەتكەنلىكىنى بولسا دەپ بېرەلمەيدۇ. شۇ جايدىكى سامىل چامباشچىلىقىنىڭ گۈەنشەن ناھىيىسى جاڭجۇئاڭ كەنتلىك ئۆلۈپ كەتكەن خۇيزۇ چامباشچى جاڭ شىيەندىن قالغانلىقى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇنىڭ يەنە پاۋچۈەن چامباشچىلىقى (3، 6، 9 يۈرۈش) خۇڭچۈەن چامباشچىلىقى (10 يۈرۈش)، خۇاچۈەن چامباشچىلىقى (3 يۈرۈش)، پۈت چامباشچىلىقى (3 يۈرۈش)، تەنتۈي چامباشچىلىقى (10 يۈرۈش) نى تارقاتقانلىغىلا ئۇلارنىڭ ئېسىدە قاپتۇ. مەملىكەت بويىچە ئاتاقلىق خۇيزۇ چامباشچى چاڭ جېنفاڭ ئەپەندى ياش ۋاقتىدا ئۇنىڭغا شاگىرت بولغان. ئەگەر چاڭ شىيەن ئەپەندى ھايات بولغان بولسا ھازىر 110 نەچچە ياشقا كىرگەن بولاتتى. ئۇنىڭدىن نېرسىغا سۈرۈشتۈرگەندە، ئۇلار چاڭ چۈپى، چاڭ چىيەن، چاڭ جىنتاڭ، لى لاۋچۇڭ قاتارلىق 5 ئەۋلات مۇسۇلمان چامباشچىلارنى ساناپ بېرەلەيدۇ (لى لاۋچۇڭ گۈەنشەن ناھىيىسىنىڭ بازىرىدىن بولغانلىقىنى ھىساپقا ئالمىغاندا، قالغانلىرى جاڭجۇئاڭلىق). ئۇنىڭدىنمۇ نېرسىغا سۈرۈشتۈرگەندە، بۇنى دەپ بېرەلمەيدۇ. دىمەك، بۇلار بىلەن سامىل ئارىلىقىدا بىر ئارىلىق بار ئىكەن. لېكىن، شۇنداق بولسىمۇ، ھىساپلاپ كۆرگەندە بۇنىڭغا 300 يىلدەك ۋاقىت بولغان، بۇنى مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، سامىلنىڭ چاقىرىققا بىنائەن شەرققە كەلگەنلىكى، يول ئۈستىدە سامىل چامباشچىلىقىنى ئۈگەتكەنلىكىگە دەلىل قىلىش مۇمكىن.

(3) سامىلنىڭ مىللىتى. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق تەنتەربىيە كومىتېتىدىكى يولداشلارنىڭ تونۇشتۇرۇشىچە، بۇرۇنقى زامانلاردا سامىل چامباشچىلىقى شىنجاڭدا كەڭ تارقالغان، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، پىشقەدەم چامباشچىلار كەينى-كەينىدىن ۋاپات بولۇپ كەتكەچكە، بۇنداق چامباشچىلىقنى بىلىدىغانلار ئازىيىپ كەتكەن. سامىل دىگەن ئىسمىدىن قارىغاندا، ئۇ ئۇيغۇردەك قىلىدۇ. خۇيزۇلار ئەڭ دەسلەپتە قوللانغان 4 چوڭ پەمىلە (سا، تىپ، سەي، دىڭ) دىن قارىغاندا، سامىل خۇيزۇ بولۇشىمۇ مۇمكىن. بۇنىڭدىن سامىلنىڭ مۇسۇلمان چامباشچى ئىكەنلىكىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

(4) سامىل چامباشچىلىقىنىڭ تارقىلىشى. خېنەندىكى پىشقەدەم مۇسۇلمان چامباشچىلارنىڭ يېزىپ قالدۇرۇشىچە، بۇ يەردىكى سامىل چامباشچىلىقى شەندۇڭ ئۆلكىسىنىڭ گۈەنشەن ناھىيىسىدىن كەلگەن. شەنشىلىك پىشقەدەم خۇيزۇ چامباشچىلىرىنىڭ ئەسلىشىچە، شەندۇڭنىڭ سامىل چامباشچىلىقى خېنەن ئارقىلىق شەنشىگە تارقالغان. سەنشىدىكى پىشقەدەم خۇيزۇ چامباشچىلىقى

چىلىرىمۇ سەنشىدىكى سامىل چامباشچىلىقى شەندۇڭدىن كەلگەن دىيىشىدۇ. مەملىكەت بويىچە داڭقى بار خۇيزۇ چامباشچىسى مەرھۇم چاڭ جىنفاڭ ئەپەندىمۇ شەندۇڭ ئۆلكىسى گۇەنشىيەن ناھىيىسى جياڭجۇئاڭ كەنتلىك (كېيىن خېنەنگە كۆچۈپ كەلگەن) بولۇپ، ئۇ ياش چاغلىرىدا ھەرقايسى جايلارغا بېرىپ چامباشچىلىقنى ئۈگەتكەن. ئۇنىڭ شاگىرتلىرى سەنشى، خېبېي، شەندۇڭ، خېنەن، شەنشى، گەنسۇ، نىڭشيا، شاڭخەي قاتارلىق جايلارغىچە تارقالغان. ھازىر بېيجىڭ تەنتەربىيە ئىنىستىتۇتى چامباشچىلىق كاپىدراسىنىڭ مۇدىرى، خۇيزۇ چامباشچىسى پىروفېسسور چاڭ ۋېنگۇاڭ خېنەن ئۆلكىسى تۇڭشۇ ناھىيىسىدىن بولۇپ، ياش چېغىدا چاڭ جىنفاڭ ئەپەندىنىڭ ياراملىق شاگىرتى ئىدى. سەنشىدىكى مەشھۇر خۇيزۇ چامباشچىلىرى چاڭ شىتەي، خې جېنچۇەنلەرمۇ چاڭ جىنفاڭنىڭ شاگىرتلىرىدۇر. شەنشىدىكى مەشھۇر خۇيزۇ چامباشچىسى ما جېنباڭمۇ چاڭ جىنفاڭدىن چامباشچىلىقنى ئۈگەنگەن. بۇنىڭدىن سامىل چامباشچىلىغىنىڭ كەڭ تارقالغانلىقىنى كۆرگىلى بولىدۇ.

گۇەنشىيەن ناھىيىسىدىن چاڭ چىنىڭ ئاخۇن ھەم ئىماملىق قىلغان، ھەم سامىل چامباشچىلىغىنى تارقاتقان كىشىدۇر. ئۇنىڭ چوڭ بوۋىسى چاڭ جىنباڭمۇ ھەم مەشھۇر ئاخۇن، ھەم سامىل چامباشچىلىغىنى بىرقەدەر بۇرۇن ئۈگەتكەن كىشى. چاڭ چىنىڭ ئالدىنقى يىللاردا گۇەنشىيەن ناھىيىسى شاينەن كەنتىدىكى مەسچىتتە ئىماملىق قىلىپ تۇرغىنىدا، چامباشچىلىقنى قوشۇمچە ئۈگەتكەن، ھازىر ئۇ گۇەنشىيەن ناھىيىسى بازىرىدا ئىماملىق قىلىدىغان بولۇپ، ئىشتىن سىرتقى ۋاقىتتا يەنىلا چامباشچىلىقنى ئۈگىتىۋاتىدۇ. مۇشۇ ناھىيىدىكى لى ۋېيچىڭ ئاخۇن بۇنىڭدىن ئىككى يىل ئىلگىرى شېنشىيەن ناھىيىسى جياڭلۇجېن مەسچىتىدە ئىماملىق قىلغاندا، قوشۇمچە چامباشچىلىق ئوقۇتقۇچىسى بولغان، ھازىر گۇەنشىيەن ناھىيىسى شاجۇئاڭ مەسچىتىدە يەنىلا بىكار ۋاقىتلىرىدا چامباشچىلىقنى ئۈگىتىۋاتىدۇ. يانگۇ ناھىيىسى جياڭچيۇجېن مەسچىتىنىڭ ئىمامى ۋۇگۇيشياڭ ئون نەچچە يىلدىن بېرى ئىزچىل تۈردە بىكار ۋاقىتلاردىن پايدىلىنىپ چامباشچىلىقنى ئۈگىتىشنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلدى ھەمدە ئۆزى ئۆسمۈرلەر ئىشتىن سىرتقى تەنتەربىيە مەكتىۋىنى ئېچىپ، 300 دىن ئارتۇق ئوقۇغۇچى تەربىيەلەپ، پۈتۈن مەملىكەتتىكى ئۆسمۈرلەر ئىشتىن سىرتقى تەنتەربىيە مەكتەپلىرى بويىچە مۇنەۋۋەر ئوقۇتقۇچى بولۇپ باھالاندى. بۇ 3 ئاخۇن يەنە نۇرغۇن قېتىم، ئايرىم-ئايرىم ھالدا، ئۆلكىلىك، ۋىلايەتلىك، ناھىيىلىك چامباشچىلىق مۇسابىقىلىرىنىڭ رېپىرى بولۇپ، ئالاقىدار تارماقلار ۋە كەڭ مۇسۇلمانلارنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولدى.

خېنەن شەھەرلىك جۇنىيىڭ تەنتەربىيە جەمئىيىتىنى قۇرغۇچىلاردىن بولغان ۋاڭ جاۋلىن، ۋاڭ جاۋتىڭلار ۋە بېيداسى مەسچىتى چامباشچىلىق جەمئىيىتىدە ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتقان زو شۇاڭچىن، چېن باۋپىڭ، لى يۈچېنلار نامازنى قولدىن بەرمەي داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن مەشھۇر يۇرت مۆتىۋەرلىرى بولۇپ، ئۇلار كەڭ مۇسۇلمانلار ئارىسىدا خېلى ئابروۋىغا ئىگە. لېكىن، ئازاتلىقتىن ئىلگىرى، سامىل چامباشچىلىقى پەقەت مۇسۇلمانلار ئارىسىدىلا تارقالغان.

سامىل چامباشچىلىغىنى بەك ياقتۇرىدىغان ئۆلىمالار، يۇرت مۆتىۋەرلىرى تاھارەت ئېلىپ ئادەتتە چامباشچىلىقنى مەشىق قىلاتتى، بۇنىڭدىن ئۇلارنىڭ بۇنداق چامباشچىلىقنى قەدىرلەيدىغانلىقىنى غىنى كۆرگىلى بولىدۇ. دۆلىتىمىز قۇرۇلغاندىن كېيىن، مىللىي سىياسەتنىڭ ئىزچىل يولغا قويۇلۇشى، مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى باراۋەرلىك، ئىتتىپاقلىق، ئۆزئارا ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە راۋاجلىنىشى ئارقىسىدا، سامىل چامباشچىلىغى مىللىي چېگرىنى بۇزۇپ تاشلىدى. بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، ئۇ راۋاجلىنىپ چامباشچىلىق تۈرلىرى ئىچىدىكى مۇھىم بىر چامباشچىلىق تۈرىگە ئايلاندى. ھەركىتى چىرايلىق، چاققان - چى - بەدەسلىك بىلەن ئوينىلىدىغان، ئۆزىگە خاس ئۇسلۇبقا ئىگە سامىل چامباشچىلىغى كىشىلەرنىڭ ئالقىشىغا ئۇچرىماقتا.

ئۇنداق بولسا، خۇيزۇ مۇسۇلمانلىرى نىمە ئۈچۈن چامباشچىلىقنى ئۈگىنىدۇ؟ بۇنىڭغا ئاساسلىغى، تارىختا ئۆتكەن ئەكسىيەتچى ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ دەھشەتلىك ھۆكۈمرانلىغىنىڭ مۇسۇلمانلارنى مۇداپىئە كۆرۈش - قوغدىنىش، زۇلۇمغا قارشى تۇرۇش، ھاياتلىقنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئاز - تولا چامباشچىلىق ئۈگىنىشكە مەجبۇر قىلغانلىغى سەۋەپ بولغان؛ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، چامباشچىلىقنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان بەدەن چېنىقتۇرۇش - كېسەللىكلەرنى ساقايتىش، مەدەنىي تۇرمۇشنى جانلاندۇرۇش، روھنى ئۇرغۇتۇشتەك خۇسۇسىيەتلىرىمۇ كەڭ خۇيزۇ مۇسۇلمانلارنى ئۆزىگە تارتقان. ۋاقىتلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، چامباشچىلىق مۇسۇلمانلار ياخشى كۆرىدىغان تەنتەربىيە ھەرىكىتىگە ئايلانغان. يېزىلاردا، كۈزلۈك يىغىم ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار بىر يەرگە جەم بولۇپ، تاكى ئەتىيازغىچە مەشىق ۋە ئويۇن كۆرسىتىش پائالىيەتلىرىنى داۋاملاشتۇرىدۇ. شەھەر - بازاردىكى مۇسۇلمانلار بولسا، ئىشتىن سىرتقى ۋاقىتلار - دىن پايدىلىنىپ يىل بويى مەشىق قىلىپ، ئۇستازلار شاگىرت تۇتۇپ، مۇددەتكە بۆلۈپ تەربىيە ئېلىپ بارىدۇ. مەشھۇر خۇيزۇ چامباشچىسى مەرھۇم ۋاڭ جاۋلىن ئەپەندى قۇرغان "جىنەن جۈنىيىڭ تەنتەربىيە جەمىيىتى" ئاشۇ ئۇسۇل بىلەن چامباشچىلىق ساھەسىدىكى زور بىر تۈركۈم ئىختىساس - لىق كىشىلەرنى يېتىشتۈرگەن. باھار بايرىمى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ھېيىت - ئايەم كۈنلىرى بولسا چامباشچىلىق پائالىيەتلىرىنى ئېلىپ بېرىشنىڭ ياخشى پەيتى ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن، جىنەن شەھىرى شىگۈەن رايونىدىكى خۇيزۇلار روزا ھېيىت مەرىكىسىدىن پايدىلىنىپ، چامباشچىلىق، چېلىشىش، سەندا چامباشچىلىغى قاتارلىق تۈرلەر بويىچە ئويۇن كۆرسىتىدۇ. شاڭخې ناھىيىسى مەيخۇجەندىكى، يىدۇ ناھىيىسى بازىرىدىكى خۇيزۇلار بولسا باھار بايرىمىدا چامباشچىلىق بىلەن ناخشا - ئۇسۇلنى بىرلەشتۈرۈپ تۇرلۇك ئويۇنلارنى كۆرسىتىدۇ، بۇنى ئامما بەك قارشى ئالىدۇ، ئۇلار ئۆز كەنتى، ئۆز بازىرىدا ۋە يېقىن ئەتراپتىكى خۇيزۇلار كەنتلىرىدە ئويۇن كۆرسىتىپلا قالماستىن، يەنە ئەتراپتىكى خەنزۇلار جايلاشقان كەنت - بازارلارغا بېرىپمۇ ئويۇن كۆرسىتىدۇ. بۇ ئارقىلىق ھەم مۇسۇلمانلارنىڭ مەدەنىي تۇرمۇشى جانلاندۇرۇلۇپ، سالامەتلىكى ياخشىلانغان، ھەم مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە كۈچەيتىلىپ، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىغى چىڭىتىلىپ، ئوبدان مىللىي ئەنئەنە يېتىشتۈرۈلگەن.

شۇ چاغلاردا، مۇسۇلمانلارنىڭ چامباشچىلىق پائالىيەتلىرى پۈتۈن ئۆلكىگە تارالغان. جىنەن شەھىرىنىڭ شىگۈەن رايونى، يىدۇ ناھىيىسىنىڭ ناھىيە بازىرى، گۈەنشەن ناھىيىسىنىڭ جاڭيىد-جۇاڭ كەنتى، شېنشىەن ناھىيىسىنىڭ جاڭلۇجېن بازىرى، جاۋچىڭ ناھىيىسىنىڭ شىمالىي كوچىسى، شاڭخې ناھىيىسىنىڭ مەيخۇجەن رايونى، تەيئەن ناھىيىسىنىڭ ناھىيە بازىرى، فېيچىڭ ناھىيىسىنىڭ چېنجياۋ رايونى، نىڭجىن ناھىيىسىنىڭ جاڭگۈەن كەنتى، لېلىڭ ناھىيىسىنىڭ شياۋ-بەيجيا كەنتى، لىنچىڭ ناھىيىسىنىڭ ناھىيە بازىرى، چىڭيۈن ناھىيىسىنىڭ جۇاڭكې كەنتى، دىڭتاۋ ناھىيىسىنىڭ چيەنشاخەي، جۇڭشاخەي رايونلىرى، خېزې ناھىيىسىنىڭ لياڭجۇاڭ كەنتى، زىبو ناھىيىسىنىڭ جىنلىڭ بازىرى، يۇچېڭ ناھىيىسىنىڭ خەنجياجەي كەنتى، جىنڭ ناھىيىسىنىڭ يۇخېيا كەنتى، پىڭيۈەن ناھىيىسىنىڭ كۇشۇيېۋ كەنتى، زاۋجۇاڭ شەھىرىنىڭ ئوتتۇرا رايونى، جىنەن شەھىرىنىڭ شەھەر ئەتراپى رايونىدىكى داڭجياجۇاڭ كەنتى قاتارلىق خۇيزۇ مۇسۇلمانلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان كەنت، بازار ۋە كوچىلار چامباشچىلىق پائالىيىتى دائىم ئېلىپ بېرىلغان ۋە ياخشى نەتىجە يارىتىلغان جايلاردۇر. ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا تېگىشلىكى شۇكى، ئەينى چاغلاردا جىنەن شەھىرىنىڭ خۇيزۇلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايونىدا ئەرلەر چامباشچىلىق جەمئىيىتى قۇرۇلۇپلا قالماستىن، بەلكى مەخسۇس ئاياللار چامباشچىلىق جەمئىيىتىمۇ قۇرۇلۇپ، فېئوداللىق ئەدەپ-قائىدىنىڭ ئاياللارغا قاراتقان ئاسارتى بۇزۇپ تاشلانغان. كىشىنى خوشال قىلىدىغىنى شۇكى، جىنەن شەھىرى شىگۈەن رايونىدىكى خۇيزۇ چامباشچىسى جۇزىخې 1933-يىلى ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەتلىك چامباشچىلىق مۇسابىقىسىدە سەندىدا چامباشچىلىقى بويىچە چىمپىيون بولغان. بۇنىڭدىن شۇ چاغلاردا مۇسۇلمانلار چامباشچىلىغىنىڭ تەرەققىيات كۆلىمىنى ۋە سەۋىيىسىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

لېكىن، تارىختا ئۆتكەن ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتلەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئىسيان كۆتىرىشىدىن ساقلىنىش بانىسى بىلەن، مۇسۇلمانلارنىڭ چامباشچىلىقىنى ئۈگىنىشىنى قاتتىق مەنئى قىلىپ، مۇسۇلمانلار چامباشچىلىغىنىڭ تەرەققىياتىغا ئېغىر تەسىر يەتكۈزگەن. بولۇپمۇ ياپون جاھانگىرلىكى قوزغىغان جۇڭگوغا تاجاۋۇز قىلىش ئۇرۇشى جۇڭگودىكى ھەرمىللەت خەلقىگە ئېغىر بالايى-ئاپەت-لەرنى ئېلىپ كەلدى، بۇنىڭ ئارقىسىدا، يۇقۇرىدا تىلغا ئېلىنغان جايلاردىكى مۇسۇلمانلارنىڭ چامباشچىلىق پائالىيىتى بارا-بارا ئۈزۈلۈپ قالغان. ئەمما بەزى كەنت-بازارلاردىكى مۇسۇلمانلار چامباشچىلىق پائالىيەتلىرىنى ياپون قاراقچىلىرىغا زەربە بېرىش بىلەن بىرلەشتۈرگەن. مەسىلەن، شېنشىەن، تەيئەن، فېيچىڭ قاتارلىق تايانچ بازىلاردىكى مۇسۇلمانلار ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش ۋە ئازاتلىق ئۇرۇشى داۋامىدا خۇيزۇ پارتىزانلار ئەترىدى ۋە خۇيزۇلار بىرلەشمە مۇداپىئە ئەترىدى تەشكىللەپ، چامباشچىلىقنىڭ ئارتۇقچىلىغىنى جارى قىلدۇرۇپ، ھەم نەيزە-مىلتىق بىلەن ئېلىشىپ، ھەم قۇرۇق قول بىلەن ئېلىشىپ، دۈشمەنگە باتۇرلۇق بىلەن زەربە بەرگەن. تەيشى خۇيزۇ پارتىزانلار ئەترىدىنىڭ باشلىغى، مىللى قەھرىمان مى يىڭجۇننىڭ قۇرۇق قول بىلەن، ياپونىيە جاسۇسىنى تىرىك تۇتۇشتەك قەھرىمانلىغى بۇنىڭ تىپىك مىسالدۇر.

ئۈچىنچى، شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرى چامباشچىلىغىنىڭ تەرەققىياتى ۋە مۇۋەپپەقىيەتلىرى

مۇدەھش كونا جەمىيەت بىرقانچە قېتىم نابۇت قىلىۋەتكەن شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرىنىڭ چامباش-چىلىغى ئاخىر باھار پەسلىنى كۈتۈۋالدى. يېڭى جۇڭگو قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۇ ئازاتلىقنىڭ ئاپتۇدىن بەھرىمەن بولۇپ، گۈللىنىش-راۋاجلىنىش يولىغا قاراپ ماڭدى. 50-يىللاردىن باشلاپ، زور بىر تۈركۈم مۇسۇلمان چامباشچىلىق ماھىرلىرى ئىلگىر-ئاخىر بولۇپ، مەملىكەت، شەرقىي جۇڭگو رايونى، شەندۇڭ ئۆلكىسى، ئۆز ۋىلايىتى ۋە شەھىرى بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن تەنتەربىيە يىغىنلىرىغا قاتناشتى. تۆۋەندىكى چامباشچىلار مەملىكەت، شەرقىي جۇڭگو رايونى ۋە ئۆلكە بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن تەنتەربىيە يىغىنلىرىغا قاتناشتى: جىننەنلىك ۋاڭ جاۋلىن، شىيې دېنياۋ، جۇزىخې، ۋاڭ شىنچۈەن، جۇ كاڭرېن، جىن يەننىيەنلەر، لىياۋچېڭ ۋىلايىتىدىن ياكى ئېنچېڭ، ۋۇ گۇيشياڭلار، جىنىڭ ۋىلايىتىدىن لىيۇرۇڭخەي، لىيۇيۇخۇڭلار، ۋېيىفاڭ ۋىلايىتىدىن ياكى زىبىن، زىبو شەھىرىدىن لى چاۋچۈنلەر. بۇلاردىن لى چاۋچۈن، جىن يەننىيەنلەر مەملىكەتلىك مىللى شەكىلدىكى تەنتەربىيە يىغىنىدا ئويۇن كورسىتىش بويىچە ئىككىنچى دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشتى، ياكى ئېنچېڭ ئۈچىنچى دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشتى ھەمدە ئۆلكىلىك تەنتەربىيە يىغىنىدا قىلىچ، نەيزە، شەمشەر، كالتەك، چامباشچىلىق تۈرلىرى بويىچە ئومۇمى نومۇرى بىرىنچى بولدى. ۋاڭ جاۋلىن نۇرغۇن قېتىم مەملىكەتلىك ۋە شەندۇڭ ئۆلكىلىك تەنتەربىيە يىغىنلىرىدا باش چامباشچىلىق رېپىرى بولدى.

يېقىنقى بىرقانچە يىلدىن بۇيان، بولۇپمۇ پارتىيىنىڭ 3-ئومۇمى يىغىنىدىن بۇيان مۇسۇلمانلارنىڭ ئاممىۋى خاراكتىرلىق چامباشچىلىق پائالىيىتى يېڭى تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. كەينى-كەينىدىن بىر تۈركۈم ئىلغار ئورۇنلار ۋە ئىلغار شەخسلەر بارلىققا كەلدى. دىڭتاۋ ناھىيىسىدىكى خۇيزۇلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جۇڭشاخەي، چىيەنشاخەي كەنتلىرىدە ئەنئەنىۋى چامباشچىلىق ۋە ھازىرقى زامان تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى تازا جانلىنىپ كەتتى. 1981-يىلى باھاردا، خېزى ۋىلايىتىدە چاقىرىلغان مەملىكەتلىك كوممۇنىستىك ياشلار ئىتتىپاقى ئۆلكىلىك كومىتېتلار شۇجىلىرى يىغىنىنىڭ ۋەكىللىرى ئالاھىدە بۇ يەرگە كېلىپ ئىككى دادۇينىڭ چامباشچىلىق بويىچە كۆرسەتكەن ئويۇننى كۆردى. "چامباشچىلىق ماكانى" دەپ نامى بار شېنشىيەن ناھىيىسى جاڭلۇجېن بازىرى چامباشچىلىق پائالىيىتى بىلەن خەلق ئەسكەرلىرى تەربىيىسىنى بىرلەشتۈردى. بېيجىڭ كۆچمىسىدىكى 24 نەپەر تايانچ خەلق ئەسكەرنىڭ ھەممىسى چامباشچىلىقنى بىلىدۇ. بۇلار ئۆلكىلىك ھەربى رايونىنىڭ ۋە لياۋچېڭ ۋىلايەتلىك شۆبە ھەربى رايونىنىڭ تەقدىرلىشىگە ئېرىشتى. يىدۇ ناھىيىسىدىكى مۇسۇلمانلار 50-يىللاردىلا مەسچىتلەردە "مۇسۇلمانلار چامباشچى-لىق تەتقىقاتى يۇرتى" نى قۇرۇپ، خۇيزۇلار مەھەللىسىنىڭ ۋە خۇيزۇ ئوقۇغۇچىلار بىرقەدەر مەر-

كەزەشكەن دۇڭگۈەن بىرلەشمە ئوتتۇرا مەكتەۋى بىلەن چىڭلۇڭ بىرلەشمە ئوتتۇرا مەكتەۋىنىڭ چامباشچىلىق پائالىيەتلىرىگە يېتەكچىلىك قىلدى. بولۇپمۇ چىڭلۇڭ بىرلەشمە ئوتتۇرا مەكتەۋىدە چامباشچىلىق تازا ئومۇملىشىپ، ئەنئەنە بولۇپ شەكىللەندى. مەكتەپنىڭ چامباشچىلار ئەترىدى نۇرغۇن قېتىم ناھىيىگە ۋە ۋىلايەتكە ۋاكالىتەن ئۆلكە بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن چامباشچىلىق مۇسابىقىسىگە قاتناشتى. خۇيزۇ ئوقۇغۇچى ماجىيې يېقىندا ئۆلكە بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن چامباشچىلىق مۇسابىقىسىدە ئۆسمۈرلەر ئومۇمى ماھارەت كۆرسىتىش بويىچە بىرىنچى بولدى. ياڭگۇ ناھىيىسى جاڭچيۇجېن بازىرىدىكى مەسچىتنىڭ ئىمامى ۋۇ گۇيشياڭ ئون نەچچە يىلدىن بۇيان ئىزچىل تۈردە ئۆسمۈرلەرنىڭ ئىشتىن سىرتقى تەنتەربىيە مەكتەۋىنى ئېچىپ، 300دىن ئارتۇق ئوقۇغۇچى تەربىيەلەپ چىقتى، بۇلارنىڭ نەتىجىسى ياخشىلىرىدىن بەزىلىرى بېيجىڭ تەنتەربىيە ئىنىستىتۇتىغا كىردى، بەزىلىرى چۇفۇ سىفەن ئىنىستىتۇتىغا كىردى، يەنە بەزىلىرى ۋىلايەت، ناھىيەلەرنىڭ تەنتەربىيە كومىتېتلىرىدا ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتىدۇ. ۋۇ گۇيشياڭ ئىمام 1980-يىلى مەملىكەتلىك ئۆسمۈرلەر ئىشتىن سىرتقى تەنتەربىيە مەكتەپلىرى بويىچە مۇنەۋۋەر ئوقۇتقۇچى دىگەن شەرەپلىك نامغا ئىگە بولدى. سامىل چامباشچىلىغىنىڭ يۇرتى—گۇەنشەن ناھىيىسى نەنگۇەندىكى پىشقەدەم خۇيزۇ چامباشچىسى جاڭ زىيىڭ 1969-يىلىدىن تارتىپ ئۆيىدە كۇرس ئېچىپ، سامىل چامباشچىلىغىنى 13 يىلغىچە خالىس ئۈگىتىپ، ئۆز قولى بىلەن 160 نەچچە شاگىرت تەربىيەلەپ چىقتى. 1982-يىلى ئۇنىڭ شاگىرتى ئۆلكە بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن چامباشچىلىق تەنتەربىيە يىغىنىدا قىلچۇزلىقتا ئۈچىنچى بولدى.

ئاممىۋى خاراكتىرلىق چامباشچىلىق پائالىيەتنىڭ قانات يايدۇرۇلۇشى ئارقىسىدا، تەنھەركەت سەۋىيىسى يەنىمۇ ئۆسۈپ، يېڭى چامباشچىلىق تايانچلىرى يېتىشىپ چىقتى. 1982-يىلى ئەتىيازدا شەندۇڭ ئۆلكىسى بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن تۇنجى قېتىملىق مىللى تەنھەركەتچىلەرنى تاللاش مۇسابىقىسىگە قاتناشقان تەنھەركەتچى، ئوقۇتقۇچى ۋە رېپىرلار جەمئىيەتى 61 كىشى بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە 40 نەپەر خۇيزۇ تەنھەركەتچى، ئوقۇتقۇچى بار. 9-ئايدا كۆكخوتتا ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەتلىك ئازسانلىق مىللەتلەر ئەنئەنىۋى تەنتەربىيە يىغىنىغا قاتنىشىشقا تاللانغان تەنھەركەتچى—ئوقۇتقۇچىلار 12 بولۇپ، بۇنىڭ 11 نەپىرى مۇسۇلمانلاردۇر. بۇ 11 ئادەمنىڭ ئىككىسى 1982-يىلى 5-ئايدا شىئەندە ئۆتكۈزۈلگەن چامباشچىلىق بويىچە كۆزدىن كەچۈرۈش—تەجرىبە ئالماشتۇرۇش يىغىنىغا قاتنىشىپ، جاڭ چىڭخەي شەخسلەر بويىچە مۇنەۋۋەر تەنھەركەتچى مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. مەملىكەتلىك ئازسانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەنئەنىۋى تەنتەربىيە يىغىنىغا قاتناشقان 11 نەپەر تەنھەركەتچى يىغىنىغا چامباشچىلىق، قورال بىلەن ئېلىشىش، قارىمۇ—قارشى ئېلىشىش ھەمدە يېڭىدىن ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن قوش بولغا چامباشچىلىغى ۋە ئايپالتا چامباشچىلىغىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 26 خىل چامباشچىلىق بويىچە ئويۇن كۆرسەتتى. ئۇلار ئىلگىر—كېيىن بولۇپ، 5 مەيدان ئويۇن كۆرسىتىپ، ھەممىسىدە مۇۋەپپەقىيەت قازاندى. تەنتەربىيە يىغىنىدىن كېيىن، يەنە بېيجىڭغا كېلىپ 12-قۇرۇلتاي ۋەكىللىرىگە ۋە پايتەخت خەلقىگە ئىككى مەيدان ئويۇن

كۆرسىتىپ، ھەممىسىدە مۇۋەپپەقىيەت قازاندى. سۇي ۋېنچىن كۆرسەتكەن قىلىچ - قامچا ئويۇنى ئۆزىگە خاس ئۇسلۇپقا ئىگە، يېڭى بولغاچقا كۆپ قېتىم تاماشىبىنلارنىڭ ئالاقىسىغا مۇيەسسەر بولدى. جاڭ چىڭخەي، لى شىئې كۆرسەتكەن قىلىچ - نەيزە ئېلىشىشى ھەرىكىتى كۆركەم، ماھا- رىتى پۇختا بولغاچقا ئاممىنىڭ ماختىشىغا ئېرىشتى. ماجىي ئويىناپ بەرگەن قىلىچىۋازلىق قەيسەر- لىك - باتۇرلۇق روھىنى ئىپادىلەپ بەرگەچكە، تاماشىبىنلارنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى. 11 ئادەمنىڭ يېشىدىن قارىغاندا، 50 ياشتىن 72 ياشقىچە بولغانلىرى 3 نەپەر، 30 ياشتىن يۇقۇرىلار 1 نەپەر، قالغانلىرى 30 ياشتىن تۆۋەن بولۇپ، ئەڭ كىچىكى 15 ياش. جىنسى پەرقىدىن قارىغاندا، ئايال تەنھەرىكەتچى 4 نەپەر بولۇپ، ئۈچتىن بىرىدىن كۆپرەكىنى تەشكىل قىلىدۇ. پىشقەدەم، ئوتتۇرا ياشلىق، ياش ۋە ئۆسمۈر چامباشچىلارنىڭ بىر يەرگە جەم بولۇپ يەككىل- لىك بىلەن ھەمكارلىشىپ، مەزمۇنغا باي ئويۇنلارنى كۆرسەتكەنلىگىدەك بۇنداق مەنزىرە مۇسۇلمانلار چامباشچىلىغىنىڭ تەرەققىيات ئىستىقبالىنى نامايەن قىلدى.

نۆۋەتتە، شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرىنىڭ چامباشچىلىق پائالىيىتىدە يېڭى ۋەزىيەت بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. شەھەردىمۇ، يېزىلاردىمۇ مۇسۇلمانلارنىڭ چامباشچىلىق جەمئىيەتلىرى، چامباشچىلىق مەكتەپلىرى، چامباشچىلىق كۇرسلىرى ۋە چامباشچىلىق ئەترەتلىرىنىڭ كەينى - كەينىدىن بارلىققا كېلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈش مۇمكىن. كونا تىپلار مۇستەھكەملىنىپ، ئۇلارنىڭ دائىرىسى كېڭىيىدۇ. ۋاتىدۇ، يېڭى قۇرۇلغان جەمئىيەت، كۇرس ۋە ئەترەتلەر تېز راۋاجلىنىۋاتىدۇ. پىشقەدەم چامباشچى ۋۇ گۇيشياڭ ئاخۇن مەسئۇل بولۇپ ئېچىۋاتقان ياڭگۇ ناھىيىسى جاڭچيۇ ئۆسمۈرلەر ئىشتىن سىرتقى تەنتەربىيە مەكتىۋىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى يېقىندىن بېرى كۆپىيىپ، ئىلگىرىكى 20 - 30 ئادەمدىن 100 نەچچە ئادەمگە يەتتى. سۇي ۋېنچىن ئاچقان خېزى ناھىيىسى لياڭجۇاڭ چامباشچىلىق كۇرسىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى ئىلگىرىكى ئون نەچچە ئادەمدىن 50 نەچچە ئادەمگە يەتتى. جىنەندىكى مۇسۇل- مانلار مىللى ئەنئەنىۋى تەنتەربىيە جەمئىيىتىنى قۇرۇپ، مەشھۇر چامباشچى جۇزىخېنى ئوقۇتقۇ- چىلىققا تەكلىپ قىلدى، ھازىر بۇ جەمئىيەتكە چامباشچىلىق ۋە چېلىشىشىنى ئۆگىنىشكە ئۆزىنى تىزىملاشقانلار 400 دىن ئېشىپ كەتتى. كۆكخوت تەنتەربىيە يىغىنىغا قاتناشقاندىن كېيىن، چۇفۇ 1 - ئوتتۇرا مەكتەپكە مۇئەللىم بولغان ۋاڭ لى مەكتەپتە چامباشچىلىق ئەترىدى قۇرۇپ، ئوقۇغۇ- چىلارنى باشلاپ، ئاساسىي ماھارەت ۋە ئاساسىي تېخنىكا مەشقىنى قەتئى داۋاملاشتۇردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، بىرمۇنچە مۇسۇلمانلار شەندۇڭ ئۆلكىلىك مىللى ئىشلار ھەيئىتىگە خەت يېزىپ، چامباشچىلىق مەشقىنى كۈچەيتىپ، تېخىمۇ ئوبدان نەتىجە يارىتىدىغانلىغىنى بىلدۈرۈشتى ھەمدە مۇناسىۋەتلىك تارماقلارغا كۈچ تەشكىللەپ، قېزىش - رەتلەش خىزمىتىنى ئىشلەپ، يېقىنقى مەزگىل ئىچىدە ئۆلكە بويىچە ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەنئەنىۋى تەنتەربىيە ھەرىكىتى يىغىنىنى چاقىرىپ، شەندۇڭ مۇسۇلمانلىرىنىڭ چامباشچىلىغىنى يېڭى بىر باسقۇچقا كۆتىرىشىنى تەكلىپ قىلدى.

ئۈمىت ۋە تەكلىپ

باۋ جىيەنخاڭ

1983 - يىلى 12 - ئاينىڭ ئاخىرىدا، گۈيجۇ ئۆلكىلىك جايلار تەزكىرىسى تۈزۈش كومىتېتى ئۆلكە خاراكتىرلىق جايلار تەزكىرىسى تۈزۈش خىزمەت يىغىنىنى چاقىردى. دىن تەزكىرىسى مەخسۇس تەزكىرىلەرنىڭ بىرى قىلىپ كىرگۈزۈلدى، گۈيجۇ ئۆلكىسىنىڭ ئىسلام دىنى تەزكىرىسىنى يېزىشقا گۈيجۇ ئۆلكىلىك ئىسلام جەمئىيىتى مەسئۇل بولىدىغان بولدى. شۇنداق دېيىش كېرەككى، بۇ ئىش گۈيجۇ ئۆلكىلىك ئىسلام جەمئىيىتى ئۈچۈن بىر شەرەپلىك ئىش ھىساپلىنىدۇ.

شۇنى ئىنكار قىلىشقا بولمايدۇكى، ئىلگىرىكى كونا جايلار تەزكىرىلىرىدە دىن تەزكىرىسىگە دائىر مەزمۇن پەقەت يوق. گۈيجۇ ئۆلكىسىنى ئالدىنقى بولساق، ئىسلام دىنىنىڭ گۈيجۇ ئۆلكىسىگە تارقالغىنىغا 700 يىلدىن كۆپرەك بولغان بولسىمۇ، كونا جايلار تەزكىرىلىرىنىڭ بىرنەچچىسىدىلا شۇ جايلاردىكى مەسچىتلەرنىڭ ياسالغان دەۋرى ئاندا - مۇندا

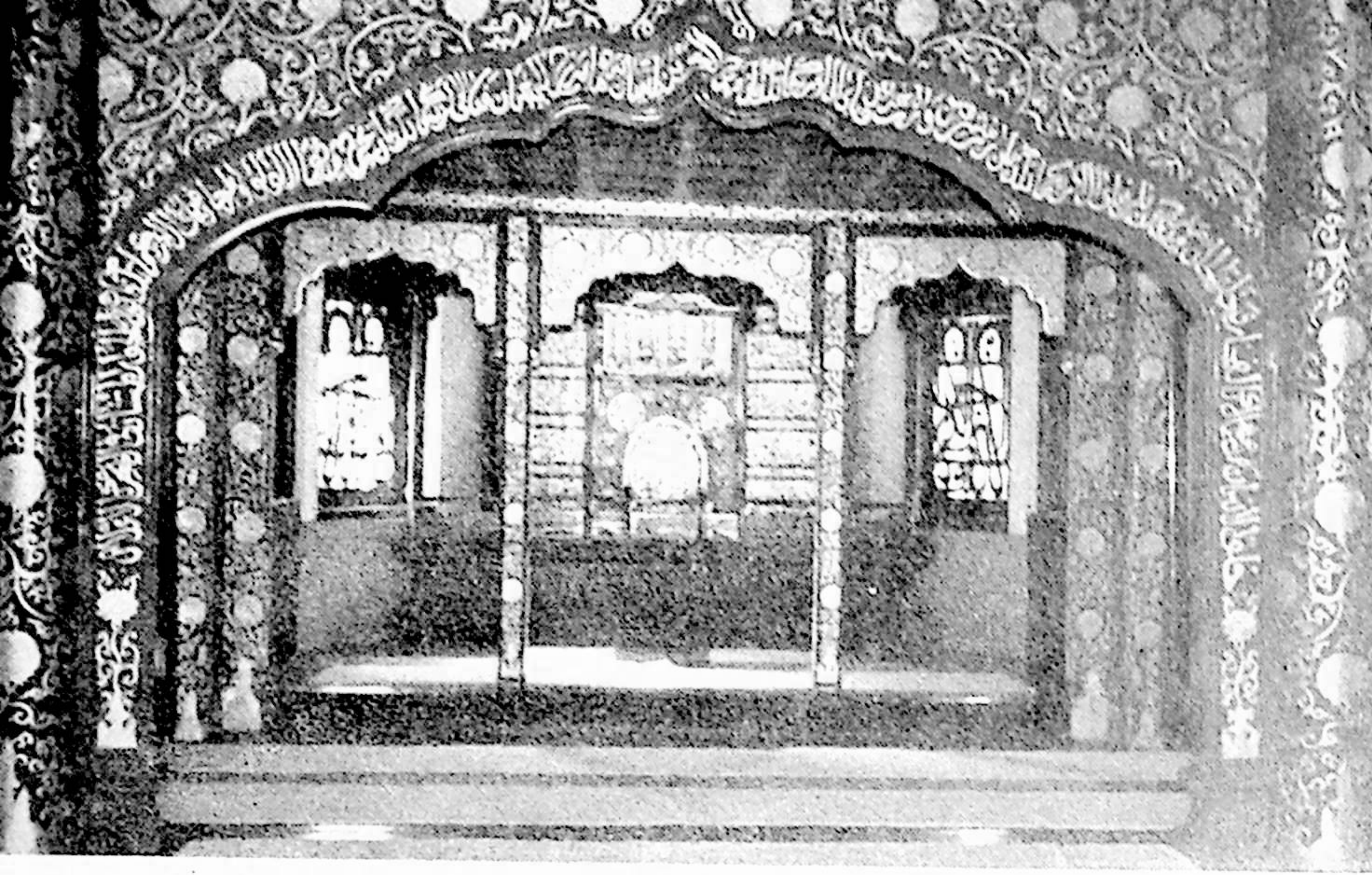
تەلغا ئېلىنغان، ئىسلام دىنىنىڭ تارىخى ئەھ-ۋالى ئۈستىدە زادىلا خاتىرە قالدۇرۇلمىغان. بۈگۈنكى كۈندە، خەلق ھۆكۈمىتى دىنىي ئېتىقات ئەركىنلىكى سىياسىتىنى ئىزچىل ئىجرا قىلغانلىقى، ئىسلام دىنىمىز دۆلەتنىڭ ئاساسىي قانۇنى ۋە قانۇنلارنىڭ قوغدىشىغا ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن، ئىسلام دىنى تەزكىرىسىنى جايلار تەزكىرىسىگە كىرگۈزۈش ئىمكانىيىتى تۇغۇلدى، بۇمۇ بۈگۈنكى كۈندە تۈزۈلدىغان سوتسىيالىستىك يېڭى جايلار تەزكىرىسىنىڭ بىرى ھىساپلىنىدۇ. كونا جايلار تەزكىرىلىرىگە ئىسلام دىنى تەزكىرىسىنىڭ كىرگۈزۈلمىگەنلىكى دەل كونا جەمئىيەتتىكى ئەكسىيەتچىل ھۆكۈمرانلارنىڭ دىندىن ساۋاتسىز ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ، ئۇلار دىنى كەمسىتىپ، بېسىپ، ھەتتا دىنىي مەسلىنى قوراللىق كۈچ بىلەن ھەل قىلماقچى بولۇپ، ئەكسىچە نەتىجىگە ئېرىشتى.

ھازىرقى ۋاقىتتا تەزكىرە تۈزۈش دەۋرىنىڭ

دائر يازما ماتىرىيال ناھايىتى ئاز بولغاچقا بەزى تارىخىي ئەھۋاللار، كۆپىنچە، ئېغىزدا تارقىلىپ كەلگەن، شۇڭا ئەھۋالنى بىلىدىغان ياشانغانلاردىن ئەھۋال ئىگەلەش جىددى ئىشلەشكە تېگىشلىك بىر ئىش ھىساپلىنىدۇ؛ بۇنىڭدىن باشقا، تارىخىي ئىسپاتلاشتا پايدىلىنىش ئۈچۈن، ھەرقايسى جايلار ئىسلام دىنىغا دائىر مەدەنىي يادىكارلىقلارنى تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشى لازىم. قىسقىسى، ھازىرقى ئەھۋالغا دائىر ماتىرىياللارنىمۇ، تارىخىي ماتىرىياللارنىمۇ توپلاش كېرەك.

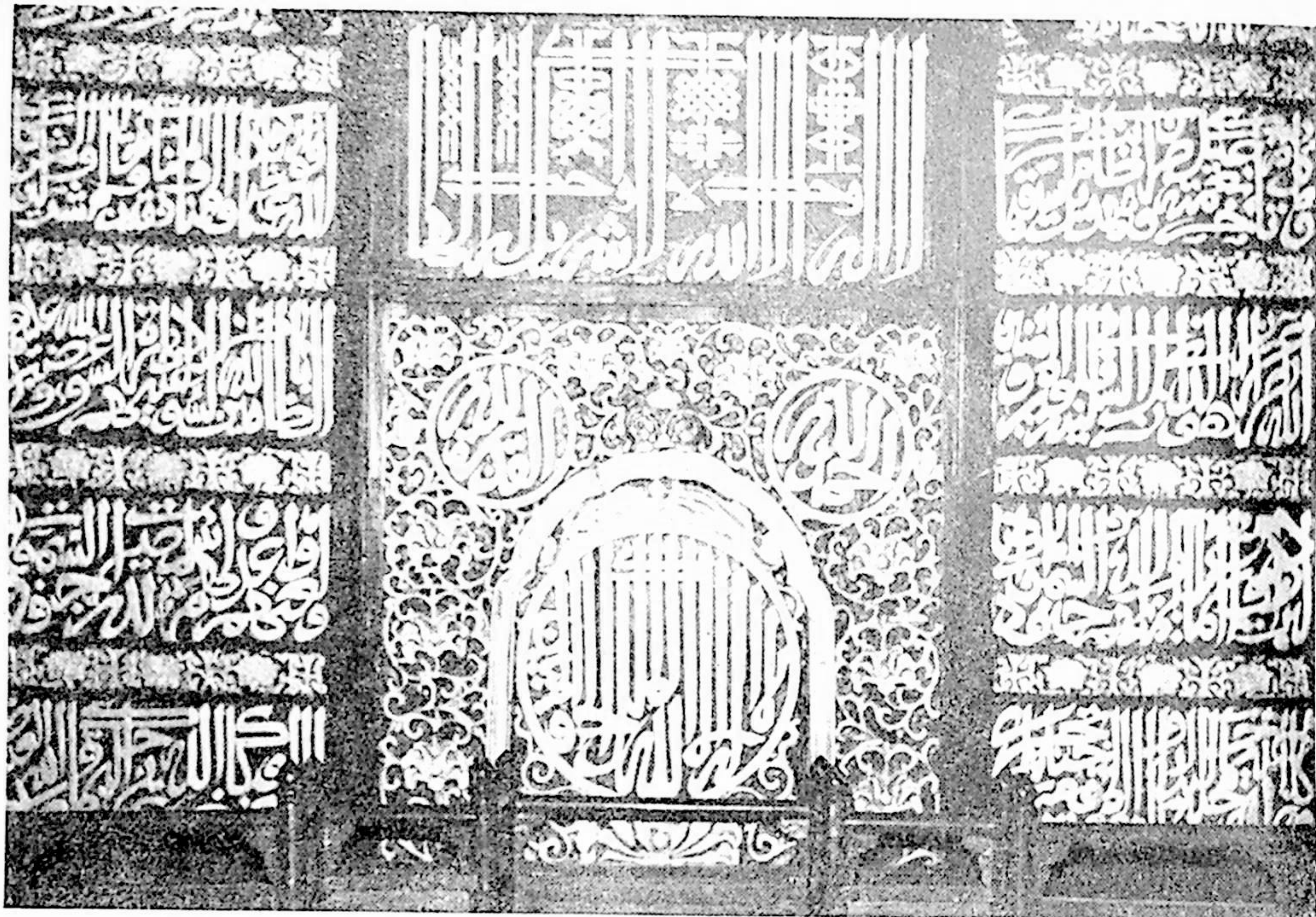
ھەرقايسى جەھەتلەردىن توپلىغاندىلا، ئاندىن تېخىمۇ كۆپ ماتىرىياللارغا ئىگە بولالايمىز، تېخىمۇ كۆپ ماتىرىياللارغا ئىگە بولغاندىلا، ئاندىن شاكىلىنى ئېلىپ تاشلاپ، مېغىزىنى ئېلىپ قېلىش ۋە ساختىسىنى چەقىرىپ تاشلاپ، چىنىنى ساقلاپ قېلىش خىزمىتىنى ئوبدان ئىشلىيەلەيمىز، ئاندىن ئېلىمىزدىكى ئىسلام دىنىنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى ئەكس ئەتتۈرەلەيمىز. ھەرقايسى جايلار ئۆز جايىنىڭ ئىسلام دىنى ئەھۋالىنى ئەينەن يېزىپ چىقسا ئېلىمىز ئىسلام دىنىنىڭ ئومۇمىي تارىخىنى يېزىپ چىقىش ئۈچۈن ئاساسلىق ماتىرىيال يەتكۈزۈپ بەرگەن بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، بىز ئاكتىپلىق بىلەن ئۆز رايونىمىزنىڭ ئىسلام دىنى تەزكىرىسىنى تۈزۈش خىزمىتىگە ئاتلىنىپ، بۇنىڭغا ئۆز ھەسسەمىزنى قوشۇشىمىز كېرەك، بۇمۇ بىزنىڭ كۆپ يىلدىن بۇيانقى ئارزۇيىمىز.

ئېھتىياجى، خەلقنىڭ ئېھتىياجى. 3- ئومۇمىي يىغىندىدىن بۇيان، مەملىكەت بويىچە تېج- ئىتتىپاق بولغان ۋەزىيەت بارلىققا كەلدى، 4- نى زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشى پۇختا قەدەم بىلەن ئالغا ئىلگىرىلەۋاتىدۇ، سوتسىيالىستىك ماددىي مەدەنىيەت ۋە مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشلىرىدىمۇ غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتلەر قولغا كەلتۈرۈلدى، بۇ ھال "گۈللەنگەن دەۋردە تەزكىرە تۈزۈش" نى كاپالەتكە ئىگە قىلدى، شۇنداقلا تەزكىرىنىڭ تۈزۈلۈشىگە جىددى تەلەپ قويدى. ھازىر، مەملىكىتىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلارىدا ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك يېڭى جايلار تەزكىرىلىرى تۈزۈلۈۋاتىدۇ، ئىسلام دىنىمىز جەھەتتىن ئېيتقاندا، مېنىڭچە، ئىسلام دىنىغا ئېتىقات قىلىدىغانلار بارلىكى ئۆلكە، ئاپتونوم رايون، ئوبلاست، شەھەر ۋە ناھىيىلەردىكى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلار ئۆز جايىدىكى ئىسلام دىنى ئەھۋالىنى ئومۇمىي يۈزلۈك تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىپ، كەڭ دائىرىدە ماتىرىيال توپلىشى لازىم؛ مۇناسىۋەتلىك تارىخىي ھۆججەتلەرنى كۆرۈشى ھەمدە ماتىرىياللارنى سېستىمىلىق رەتلەپ چىقىشى لازىم، بەزى ماتىرىياللار پارچە-پۇرات بولغان بولسىمۇ، بەزى تارىخىي ھادىسىلەرنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ، ئۇنىڭغا سەل قارىماسلىق كېرەك؛ يەنە تارىخىي ھۆججەتلەرگە قوشۇمچە قىلىش ئۈچۈن، تەرىپ ماتىرىياللارنى قۇتقۇزۇش لازىم، چۈنكى كونا تەزكىرىلەردە ئىسلام دىنىغا

نيۇچيې مەسچىدى خانقاسى -
نىڭ ئىچكى كۆرۈنۈشى

نيۇچيې مەسچىدىنىڭ خانقا -
سىدىكى مېھراب تېمىغا يېزىلغان
ئايەتلەر ↓

نيۇچيې مەسچىدىدە
ساقلانغان ساپال ئىسرىقدان
(تۆۋەندىن سول تەرەپتىكىسى
نيۇچيې مەسچىدىدە
ساقلانغان قەدىمىي مىس
ئىسرىقدان ۋە شامدان
(تۆۋەندىن ئوڭ تەرەپتىكىسى)

بۇ ژورنالنىڭ تەرجىمە - تەھرىرلىگىنى خوجانابدۇللا ئوسمان، ئوسمان موللا، تۇرغۇنجان سۇلتان، ماشىگرېن، ئالمىجان سابىت ئىشلىدى

جۇڭگو مۇسۇلمانلىرى 1984 - يىل 3 - سان (ئىلىمىي نەشر قىلغۇچى: جۇڭگو مۇسۇلمانلىرى تەھرىر بۆلۈمى - بېيجىڭ شۇەنۇ رايونى غەربىي نەنخېجىي كوچىسى 103 - قورا)

出版: 中国穆斯林编辑部
地址: 北京宣武区南横西街103号
印刷: 民族印刷厂
制版: 北京市制版厂
订购发行: 北京伊斯兰教经书流通处
地址: 北京宣武区南横西街103号

نەشر قىلغۇچى: جۇڭگو مۇسۇلمانلىرى تەھرىر بۆلۈمى
(بېيجىڭ شۇەنۇ رايونى غەربىي نەنخېجىي كوچىسى 103 - قورا)
باسقۇچى: مىللەتلەر باسما زاۋۇدى
تارقاقچىسى ۋە مۇش - بېيجىڭ ئىسلام دىنىي كىتاپ - تىرى قوبۇل قىلغۇچى: لىرىنى سېتىش ئورنى
(بېيجىڭ شۇەنۇ رايونى غەربىي نەنخېجىي كوچىسى 103 - قورا)

北京市期刊登记证第837号

• 公开发行 •

每册定价: 0.30元